

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ.

ᾠχος Β'.

Α Ε ις πο ολ λα α α

α α α α α α α α α α α

α α ε ε ε ε ε ε τη η

η η η Δε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο ο τα α α α α α α

α

ᾠχος Γ' Εὐλογητός... ᾠχος Δ' Ἀμήν.
ᾠχος Ε' τὸ παρὸν Τροπάριον.

ᾠχος λ ρ Πά.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοιους εν τοιους

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με

νος **Δ**

Οί Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.
Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·
Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσκει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιου ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται,
καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν,
ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,
ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ
ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α΄ Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου.
Ψαλμὸς Α΄.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν
καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν
τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς
διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν
καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ
ἀπορρήσεται καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ,
κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἠώσῃ
χνοῦς, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ. Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ, ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Μακάριοι πάντες οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέν

μου ἐξ' ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήμψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν

ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·
ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς

αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς,
καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλω
εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἶμι· ἴασαί με,
Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;
Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με
ἐνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν
δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’
ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν
στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην
ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ’ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ
κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν
προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ
ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν
σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου.

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρινόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ

στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἀσὺέθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ

πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρῖς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι δὲ τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τρίτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος ᾠή Γα.

Κ υ ρ ι ι ε ε ε κε ε ε κρα ξα

π ρ ο ς σε ε ει σα α κου σο ο ο ον

μου ου ^π ει σα α κου ου σο ον μου Κυ ρι

ε ε ^δ Κυ ρι ι ε ε ε κε ε ε

κρα ξα προς σε ε ει σα α κου σο ο

ο ον μου ου ^π προσχεστηφω νη η η τη

ης δε η η η σε ω ω ω ως μου ου

εν τω κε ε κρα γε ε ε ναι αι με

ε προ ος σε ει σα κου σου μου ου

Κυ υ υ υ υ ρι ι ε ^π

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ

χη η η η μου ^κ ως θυ μι ι α α

μα α α ε νω ω πι ο ο ο ον

σου ου ^π ε παρσις τω ων χει ρω ω ω

ων μου ^κ θυ σι α ε σπε ρι ι νη ^κ ει

σα κου σον μου ου Κυ υ υ υ υ

υ ρι ι ε ^Γ ^{ϑϑ}

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει ει λη η μου ^Γ ^{ϑϑ}

Μ η εκ κλι νηστην καρ δι αν μου εις

λο γους πο νη ρι ασ του προ φα σι ζεσθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι ι αις ^Γ ^{ϑϑ}

Γ υν ανθρωποις εργαζομένοις την α
νομιαν και ου μη συνδυασώμετα των
εκλεκτων αυτων **Γ**
99

Π αι δευσει μεδικαιος εν ελεει
και ελεξει με ελαιον δεα μαρτω
λου μη λιπανατω την κεφαλην μου **Γ**
99

Ο τι ετι και η προσευχη μου εν
ταις ευδοκiais αυτων κατεποθη
σαν εχομενα πετρας οι κριται αυ
των **Γ**
99

Α κουσονται τα ρηματα μου οτι

η δυν θη σαν ω σει πα χοςγης ερ ρα γη

ε πι τηςγης δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυ

των πα ρα τον α δην **Γ**
Α

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε

οι ο φθαλ μοι μου **Κ** ε πι σοι ηλ πι σα μη

αν τα νε ληστην ψυ χην μου **Γ**
Α

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ

νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λωντων

ερ γα ζο με νων την α νο μι αν **Γ**
Α

Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω ^Γ 99

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του

α παγγε λω ^Γ 99

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευ μα μου και συ ε γνωσ τας τρι βους

μου ^Γ 99

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

ε κρυψαν πα γι δα α μοι ^Γ 99

Κ α τε νο ουνεις τα δε ξι α α και

ε πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι

νω ω σκωων με **Γ**
ΑΑ

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου **Γ**
ΑΑ

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα

Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη

ζων των **Γ**
ΑΑ

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα **Γ**
ΑΑ

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με Γ
αα

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

π α Γ ω σω σταυρω Χρι στε Σω τηρ κ α θα

να του κρα το ος λε λυ υ ται π και δι α βο

λου η πλα νη κα τη ρ γ η ται ν ρι γε νος δε αν

θρω πων πι στει σω ζο με νον κ α υ μνον σοι

καθ ε κα στη ην προ σφ ε ρ ει Γ
αα

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

π α Π ε φω τισ ται τα συμ παν τα κ α τη

α να στα α σεισουου Κυ ρι ι ε ^π και ο

Πα ρα δεισος πα λιν η νε ωκται ^ν πα σα

δε η κτι σις α νευ φη μου σα σε ^κ

υ μνονσοικαθ ε κα στηηνπροσφε ρει ^γ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

^π ^α **Δ** ο ξα ζωτου Πα τροςκαι του Υι ου την

δυ να μιν ^κ και Πνευ μα τος α γι ου υ μνω

την ε ξου σι ι αν ^π α δι αι ρε τον α

κτι στοον Θε ο τη τα ^ν Τρι α δα ο μο

ου σι ον ^κ την βα σι λευ ου σανεις αι

ω να α αι ω νος **Γ**
ᾠ

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

π
ᾠ **Τ** ον Σταυ ρον σου τον τι μι ον προ σκυ νου

μεν Χρι στε και την α να στα σι ιν σου

υ μνου μεν και δο ξα ζο ο μεν **π**
ᾠ τω γαρ μω

λω πι σου **κ**
ᾠ η μεις οι πα αν τες ι α α

θη η μεν **Γ**
ᾠ

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

π
ᾠ **Υ** μνου μεν τον Σω τη ρα **κ**
ᾠ τον εκ

της Παρ θε νου σαρ κω θε εν τα **π**
ᾠ δι η

μας γα αρ ε σταυ ρω θη **κ**
ᾠ και τη

τρι ι τη η με ε ρα α νε ε στη ^π δω
ρου με νος η μιν το με γα ε ε λε ε
ος ^Γ ^{αα}

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

^π ^α **Τ** οἰς εν α δη κα τα βα ς Χ ρ ι σ τ ο ς ε υ η γ
γε λι σα το ^κ ^α θαρ σει τε λε γων νυν νε ε
νι κη η κα ^π ^α Ε γω ει μι ι η Α να
στα σις ^κ ^α ε γω υ μας α να ξω ^κ ^α λυ σας
θα να του ου τας πυ λας ^Γ ^{αα}

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

π^ρ α^ρ Ο ἰ α να ξι ως ε στω ω τες εν
 τω α χρα αν τω σου οι κω^κ ε σπε ρι
 νον υμνονα να μελ πο ο μεν^π εκ βα θε ε
 ων κραυ γα ζον τες Χρι στε ο Θε ος^κ ο
 φω τι σαστον κο ο σμοντη τρι η με ρω
 Α να στα σει ει σου^π ε ξε λου ου τον λα
 ον σου^κ εκ χει ρος των εχ θρων σου Φι
 λα αν θρωω πε^γ

Τοῦ Παραλύτου. Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή
 παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
 Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ο τη πα λα μη τη αχραντω πλαστουρ

γη σας το ον α α αν θρω ω ω πον

ηλ θες ευ σπλαγ χνετους νο σουντας ι α σα

σθαι αι αι αι Χρι ι ι ι στε π τον Πα

ρα λυ τον εν τη Προ βα τι κη κο λυ υμ

βη η η θρα π δια του λο γου σου ου

α νε ε ε ε στη η η η σας π Αι μορ

ρου δε το αλ γος ε θε ε ρα α α πε

ε ε ευ σας π της Χα να ναι α ας τη

ην παι αι δα ε νο χλου με νη ην η λε ε

ε ε η η η η σας π και την αι τη σιν

του Ε κα τον ταρχου ου ου ου ου πα
 α ρει ει ει δεσ π ρ δι α του το κρα
 α ζο ο μεν ρ ρ παν το δυ να με Κυ ρι
 ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι π ρ

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Α τα φος νεκρος υ παρχων ο Πα ρα λυ
 υ τος ι δων σε ε βο ο η η σεν ρ ρ
 ε λε η σον με Κυ ρι ι ε ο τι η
 κλι νη μου τυμ βος μοι οι ε γε ε ε ε νε

ε ε ε το ^π τι μοι κε ε ερδος ζω ω ης

ου χρη ζω της Προ βα τι ι κη η η ης

κο λυμ βη η η η θρας ^π ου γαρ ε στι

μοι τις ο εμ βαλ λωων με τα ρατ το με νων

τω ω ων υ υ δα α α των ^π αλ

λα σοι τη πη γη προ σερ χομαι των ι

ι α α μα α των ^π ι να κα γω με

τα παν των κρα α α ζω παν το δυ να με

Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α σοι ^π

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πά.

Α ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι π

νε ε βη ο ο ο Ι ι η η

σους εις Ι ε ε ρο σο ο ο

λυ υ υ υ μα ε πι τη Προ βα τι

κη κο λυ υμ βη η θρα τη λε γο με

νη κα τα Ι ου δαι αι ου ους Βη θε ε σδα

πε ε εν τε ε στο α ας ε χου ου ου

ση εν ταυταις γαρ κα τε κει ει το πλη η

η θο ος των α α σθε νου ου ου ουν των

α αγ γε λος γα α αρ του ου Θε ε ου

κα τα και ρον ε ε πι φοι οι των ^κδι ε

τα α ρατ τε εν α αυ την ^Δ και ρω σιν

ε χα ρι ι ζε ε το ^Δ τοις προ σι ι

ου ου ου σι ιν εν πι ι ι ι στει ^π

και ι δων ο ο Κυ υ ρι ι ος ^κχρο

νι ουν τα ανθρωπον λε γει ειπρος α αυ τον ^κ

θε λεις υ γι ης γε ε νε ε σθαι ο α

σθε νων α α πε κρι ι ι ι ι να

α α α το ^π Κυ ρι ε α ανθρω πο ον

ουκ ε ε ε ε ε χω ^κ ι να ο

ταν τα ρα χθη η η η το ο υ υ υ

δωρ^κ βα α λη η με ε ε ει εις την

κο ο λυμ βη η η η θραν^π ι α τρισκα

τη να λω ω σα τον α α παν τα α μου

βι ι ι ι ι ον^κ και ε λε ε ους τυ υ

χει ειν ουκ η η ξι ω ω ω ω θην^π

αλ λο ι α α τρος των ψυ χων και των

σω μα των λε γει ει προς α αυ τον^κ α ρον

σου τον κρα βα το ον και πε ρι πα

α α α τει^κ κη ρυτ των μου ου την δυ

υ υ να α α α μιν^κ και το με γα

ε ε λε ε ος ε εν τοις πε ε ρα

σι Δ
δ

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠή Γα.^φ

Κ αι νυν και α α ει ει και εις τους

αι ω ω ναστωναι αι ω ω ω νωων Α

μη ην π
ρ

Π ω ω ως μη η θαυ μα α α σω

μεν τον θε αν δρι κο ο ον σου ου το ο

κονπανσε ε βα α α σμι ι ι ι ε ε π
ρ

πει ραν γα αρ α αν δρος μη δε ξα με ε ε

νη η Πα να α α μω με κ
ρ ε τε κες

α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον εν

σα α αρ κι ι κ τον προ αι ω νων εκ

Πα α α τρος κ γεν νη θε ε εν τα α

α α μη η η το ο ο ο ρα α π μη

δα α μω ως υ πο ο μει να αν τα α τρο ο

ο πην Δ η φυρ μο ο ον η η δι αι ρε σι

ιν ς αλλ ε κα τε ρα σου ου σι ι ας τη

η ην ι ι δι ο ο ο τη τα κ σω

ω ω αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α

Δι ο Μητρο πα α αρ θε ε νε Δε ε σποι

να αυ τον ι κε τευ ε ε ε σω ω θη

η η ναι τας ψυ χα α ας τω ων ο ορ θο

δο ο ο ο ο ξω ως π Θε ο ο το

ο ο κον ο μο λο γουν τω ων σε ε ε

ε Γ
αα

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος ᾠὴ Γα.

Ο τω πα θεισου Χρι στε α μαυ ρω ω

σας το ον η λι ι ον π και τω φω τι της

ση ης Α να στα σε ως φαι δρυ νας τα

συμ παν τα κ προ σδε ξαι η μων κ τον ε

σπε ρι νον υ μνον Φι λα αν θρω ω πε Γ

Στιχηρά του Πάσχα.

ᾠχος πλ. Α΄.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοιῖξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ;

ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὧ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὡσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμπσας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Ε ν τη στο α του Σο λο ο μω ω

ων το ος β̣ ε κει κα τε κει το πλη η η

θο ος των α σθε ε ε νου ου ου ουν

των δ̣ και με σου σης της ε ο ορ της

ε ευ ρεν ο Χρι ι στος Δ ο κτω και τρι

α κοντα ε των πα ρα λυ τον κει ει ει ει

με ε ε ε νον Δ δε σπο τι κη η

φω ω ω νη λε ε γει προς α αυ τον

θε ε λεις υ γι η ης γε ε νε ε ε

σθαι αι ο α σθε νω ω ω ν α πε κρι ι

ι ι να α α α το Δ Κυ ρι ι ε α

αν θρω πο ον ου ουκ ε ε ε ε χω Δ

ι να ο ταν τα ρα χθη η το ο υ υ υ

δωρ Δ βα λη η με ε ε ει εις την κο λυ

υ υμ βη η η η θραν Δ ο δε λε

γει προς α αυ τον α ρονσουτην κλι ι

ι νη ην ι δε υ γι ι η η

η η ης γε ε γο ο ο νας μη κε

ε ε τι α μα α α αρ τα α α α νε

της Θε ο του κου πρε σβει ει αις Κυ

υ υ ρι ι ι ι ε κα τα α πε

εμ ψο ον η η η μι ιν το με γα ε ε

ε ε λε ε ε ε ος

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος λ̅ π̅ ρ̅ Πα̅.

Κ αι νυν και α ει και ιεις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νων Α α α α μην

Ἄ να στα α σε ω ως η με ε

ε ε ε ρα κ και λαμ πρυν θω ω με

εν τη πα νη γυ υ υ ρει κ και αλ

λη η λους πε ε ρι ι πτυ ξω ω ω

ω ω με ε ε ε θα π ει πω με ε εν

α α δε ελ φοι κ και τοις μι σου ου ου σιν

η η μας Δ δ συγ χω ρη η σω ω

μεν πα α αν τα α τη α α να στα

α α α σει π και αι ου τω ω βο η η

η η σω ω ω ω μεν κ Χρι στο ος α νε

στη η εκ νε ε κρων Δ θα να τω ω θα α

να το ον πα τη η η η σας π και τοις
εν τοι οις μνη η μα α σι κ ζω ην χα α
ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ος π

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ ‘Ιερεὺς·

Nŷn ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νŷn
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. ‘Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νŷn
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὲς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορὸς: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. ᾠχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιᾶσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ἀ' Γα.

Εὐφραινεσθωτα ουρανια
Αγαλλιᾶσθωτα ἐπίγειαι
τί ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι

αυ του ^κ ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω
θα να α τω τον θα να α τον ^π πρω
το ο το κος των νεκρων ε γε νε το ^κ
εκ κοι λι ας Α α δου ερ ρυ σα το η μας
και πα ρε σχε τω κο σμω το με γα ε ε
λε ε ος ^Γ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

^Γ ε την με σι τευ σα σαν την σω [♀]

τη ρι αντου γε ενους η μων ^κα νυ μνου

μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^πεν τη

σαρ κι γαρτη εκ σου ουπροσλη φθη ση ο

Υι ος σου και Θε ος η μων ^κτο δι α

Σταυ ρου κα τα δε ξα με νος Πα α θος ^κ

ε λυ τρω σα το η μας εκφθο ρας ως φι

λανθρω πο ο ο ο ο ο ο ος ^Γ

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Αναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἄρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ἦ Χορός· Ἀμήν.

Ἄπόλυσις.

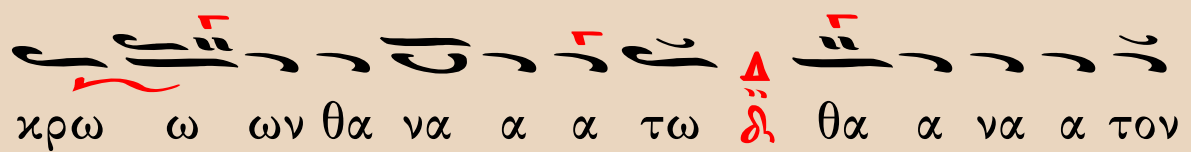

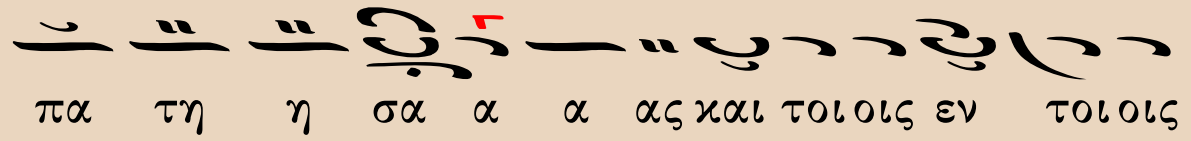
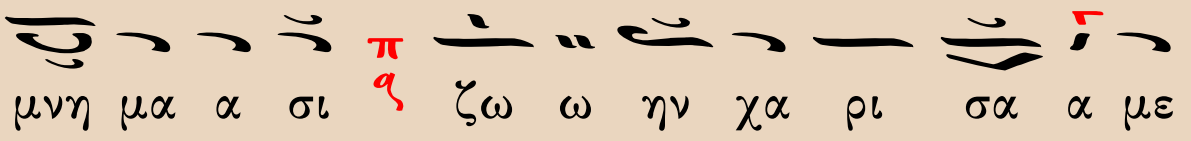

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

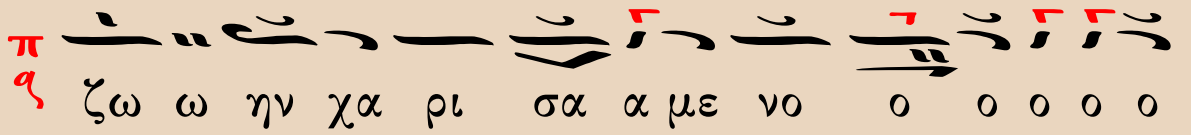
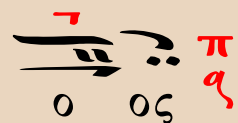

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

 ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

 κρω ω ων θα να α α τω θα α να α τον

 πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

 μνη μα α σι ζω ω ην χα ρι σα α με

 νος

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

 ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

 ο ος

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ

τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν΄ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ῥδὴ α'.

Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀκατάληπτε μόνη Κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ θεαρχία, τριλαμποῦς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξίωσον νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως, τρισαγίοις ἄσμασιν, Ἀγγέλων στόμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἱερῶς τῶν Ἀύλων πᾶσαι αἱ τάξεις, ὕμνοῦσι
ποιητικὴν ὡς αἰτίαν, ἐνικὴν τρίφωτον, ἀρχικωτάτην
σαφῶς, αἷς συμφώνως μέλψωμεν, καὶ τῶν
ἀνθρώπων τὰ πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν,
πηλίνοις στόμασι.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, οἱ θεολόγοι,
προσφόρως συμβολικῶς σε καλοῦσιν, ἀπαθῆ
γέννησιν, ἐξ ἀγεννήτου Πατρός, τοῦ Υἱοῦ
σημαίνοντες, Θεὸν μονάρχα τῶν ὅλων, ἅμα καὶ τοῦ
Πνεύματος, θείαν ἐκπόρευσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς φιλόανθρωπος φύσει τὴν τῶν ἀνθρώπων, οὐσίαν
προσειληφῶς Θεοῦ Λόγε, τὸ τρισσὸν ἔλαμψας,
μοναρχικώτατον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος,
δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δείξας τὴν τεκοῦσάν σε,
Παρθένον ἄχραντον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τρισσεῦσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προστεταχώς, Ἡλίας
ταῖς σχίδαξι, τυπικῶς παρενέφηγε, τὴν τριττὴν
ὑπόστασιν, τῆς ἐνιαίας Θεοῦ Κυριαρχίας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ζωῶδης φύσις ὑμνεῖ σε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ
τρίφωτον, Πλαστουργὸν ἀναλλοίωτον, καὶ βοᾷ σοι·
Δέσποτα, παντοδαπῆς με τροπῆς ῥῦσαι καὶ σῶσον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰσηγοροῦντες τοῖς Λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν
Ἀποστόλων τε, καὶ κηρύκων τῆς Πίστεως, ἰσουργὸν
Τριάδα σε, δοξολογοῦμεν πιστοί, Θεὲ τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπὸ τοῦ θρόνου κατήλθε τοῦ ὑψηλοῦ, ὁ Χριστὸς τὸν
ἄνθρωπον, ἀνυψῶν ὡς φιλόανθρωπος, διὰ σοῦ
Πανάχραντε, καὶ τὸ τρισήλιον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Κάθισμα

ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὁ ὑπερούσιος, καὶ μόνος Κύριος, Χριστὸς
ἀπαύγασμα, τοῦ προανάρχου Πατρός, καὶ Πνεῦμα
τὸ θειότατον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου· πάντες γὰρ
ἡμάρτομεν· ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν
δυσωποῦμέν σε, Τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων
ἐξουσίαν τὸ πλάσμα σου, σῶσον ἐκ πάσης
περιστάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ ὑπερούσιος, Θεὸς καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ

σεσάρκωται, δι' ἀγαθότητα, τὸ καθ' ἡμᾶς
οὐσιωθεῖς, καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· ὅθεν καὶ
θεάνθρωπον, τοῦτον σέβοντες Πάναγνε, σὲ τὴν
Ἀπειρόγαμον, Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξάζοντες τὸ
μέγιστον θαῦμα,

Ὁ α' Χορός· τῆς σῆς ἀσπόρου κυήσεως.

ᾠδὴ δ'. Ἐθου πρὸς ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Στέλεχος διπτόν, ἐκ Πατρὸς ὡς ρίζης ἐβλάστησεν, ὁ
Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ
θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συνάναρχα ὡς τρία εἶναι, φῶτα
τῆς Θεότητος. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Στίφη νοερῶν, οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν
ἀπερινόητον Θεόν, μεθ' ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν
λέγοντες· Τριάς ὑπερούσιε τοὺς σοὺς οἰκέτας,
σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐθελξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν πολυέλεε, Λόγε τοῦ
Θεοῦ ὁ δι' ἡμᾶς, σωματωθεῖς ἀτρέπτως καὶ
τρίφωτον, τὴν μίαν Θεότητα μυσταγωγήσας·

Ὁ β' Χορός· ὅθεν σε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Στίχ. Ἀγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἕνα Κυριάρχην εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἑσαΐας
Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον,
ἀχράντοις φωναῖς Σεραφεῖμ, ἀπεστάλη τοῦ κηρῦξαι
παρευθύς, τρίφωτον οὐσίαν, καὶ Μονάδα τρισήλιον.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἐπάντων ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τὴν φύσιν ἔξ οὐκ
ὄντων τὸ πρὶν, ὑποστησαμένη Μονὰς τρισήλιε, τοὺς
ἕνα Θεόν σε πιστῶς, εὐφημοῦντας ἐκ παντοίων
πειρασμῶν, ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νυμφῶνα φωτοφόρον καὶ καθάρων, Παρθένε
γεγονυῖαν Θεοῦ, σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ καὶ
μακαρίζομεν· ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστός, ἐν
οὐσίαις καὶ θελήσεσι διτταῖς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος,
Ὁ α' Χορός καὶ τῆς δόξης ὢν Κύριος.

Ὁδὴ ς' . Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἀβραὰμ κατηξιώθη, τυπικῶς
ὑποδέξασθαι, ἐνικὸν μὲν Κύριον, ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσιν, ὑπερούσιον, ἀνδρिकाῖς δὲ μορφώσεσιν.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰθυνον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸς φῶς ἀπρόσιτον,
ὦ τρισήλιε Κύριε, καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν,
παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι, τὸ
σὸν κάλλος τὸ ἄρρήτον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄνοιξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτὸς τοῦ κυηθέντος, ἐκ
νηδύος σου, Ἄχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον, ἀκτῖνα
τῆς Θεότητος, καὶ δοξάζω σε, τὴν ὀλόφωτον
Δέσποιναν.

Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίου, τὸ τρισήλιον ὑμνοῦμεν
κράτος, καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν· Ἄγιος
εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος, Ἄγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ
συνάναρχος, Πνεῦμα Ἄγιον, ὁ εἷς ἀμερῆς Θεὸς
ἡμῶν, καὶ πάντων ποιητὴς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος, ἐν
τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη ὡς
ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, τῆς
θεϊκῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε· διὸ
πιστῶς Θεοτόκον σε,

Ὁ β' Χορός· κηρύττομεν αἰεὶ καὶ δοξάζομεν.

ᾠδὴ ζ'. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ναόν με δεῖξον τῆς σῆς, Θεότητος Δέσποτα, τῆς
τριλαμποῦς, ὅλον φωτεινόν, ἁμαρτητικῆς
ἁμαυρώσεως δεινῆς, καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς
φωτουργαῖς σου λάμψεσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Θεότητος τὴν μορφήν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν
τρισὶν ὑποστατικαῖς, καὶ διαιρεταῖς ιδιότησι
Πατρός, καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος· Εὐλογητὸς εἶ
κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἐφάνη τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ
δρυὶ πάλαι τῇ Μαμβρῆ, τῆς φιλοξενίας μισθὸν τὸν
Ἰσαάκ, ἀντιδοὺς δι' ἔλεον, ὄνπερ καὶ νῦν δοξάζομεν,
ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ
Παντουργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ
ἀχράντου σου γαστρός, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν,
εὐλογημένη Πάναγνε,

Ὁ α' Χορός· Θεοτόκε πανάχραντε.

ᾠδὴ η΄. Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀνάρχου Πατρὸς ὡς ἐκ ῥίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα
συνανάρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου
θεαρχίας, τῆς Τριάδος ἔδειξαν, δόξαν μίαν τε καὶ
δύναμιν, ἣν ὑμνοῦμεν πάντες, πιστοὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Ῥυθμίζεις ταῖς σαῖς φρυκτωρίαις, Τάξεις οὐρανίους
ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τρισαγίοις ἄσμασι θείοις,
Πάτερ Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τρίφωτον,
κράτος ἰσόρροπον ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντα
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Χρησιμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν τόκον, πόρρωθεν
ιδόντες Θεοτόκε ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπόρως καὶ
ὑπερφυῶς, γεννηθέντα Δέσποινα, καὶ συμφώνως
τοῦτον ὑμνοῦμεν ὡς Κύριον,

ᾠδὴ θ΄. **Χορός** καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς
αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴδεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισσολαμπῆ, αἱ θεοειδεῖς τῶν

Ἄσωμάτων τάξεις σαφῶς, ἀνιέναι πτέρυξιν,
ἐφίενται ἄνω, ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα τὸ
ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι,
ταύταις συμφώνως, μοναδικῇ Τριάδι, σὲ δοξάζομεν.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπλέτω πόθῳ καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ
λαβόντες καὶ λογικὴν, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα, Θεὲ
τῶν ἀπάντων, τὴν ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς καὶ
τριττὴν, προσώποις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· διὸ
Οἰκτίρμον, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἴκτειρον.

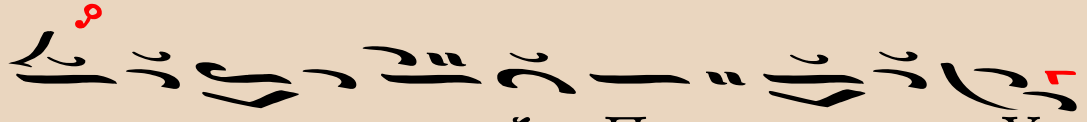

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ναόν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγγοῦς σου
θεαρχίας φωτοειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοι, τῷ
Κτίστη τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν
θεωρόν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου, ἣν
ἐπαξίως, ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

Δ
ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι ^π_α

Θ πι τη Προ βα τι ι κη κο λυ

υμ βη η η η θρα ^κ_α αν θρωποςκα τε

ε κει ει το ο εν α α σθε νειει ει ει

α ^π_α και ι δων σε Κυ ρι ι ε ε ε βο

ο ο α ^κ_α αν θρωπον ουκ ε ε ε χω ι

να ο ταντα ρα χθη το ο υ υ δωρ ^Δ_δ βα

α λη η με ε ε ε εν α α αυ τω ^π_α

εν ω ω δε πο ρευ ο ο μαι αλ λοςπρολαμ

βα νει ει με ^κ_α και λαμ βα νει τη ην ι

ι ι α α α α σιν ^κ_α ε γω δε α σθε

νω ω ων κα τα α κει ει ει μαι ^π και

ευ θυςπλαγχνισθει ει εις ο ο Σω ω τηρ

λε ε γει ει ει προ ος α α αυ τον ^κ

δι α σε ανθρωπος γε γο ο να ^Δ δι α

σε σαρ κα πε ρι βε βλη η μαι και λε γειεις

α αν θρω πο ον ουκ ε ε ε ε χω ^π

α ρο ον σου τονκρα βα α το ο ον και

πε ε ρι πα α α α τει ^κ παν τα σοι οι

οι δυ υ να α τα παν τα υ πα α κου ου

ου ει ^Δ πα αν τα υ υ πο ο τε ε ε

ε ε τα α α α κται ^π παν των η μων μνη

σθη η τι **κ** και ε λε η σον α γι ι ε

ω ως φι λα ανθρωπος **Δ**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων Α α α α μην **π**

Ν α ος και αι πυ λη υ πα α α

α αρ χεις **κ** πα λα τι ον και θρο νος του

Βα σι ι λε ε ως Παρ θε ε ε νε ε

ε πα αν σε ε ε μνε **π** δι ης ο

λυ τρω ω τη ης μου Χριστος ο Κυ υ υ

ρι ι ι ι ος **κ** τοις εν σκο τει κα θε ευ

δου σι ιν ε ε πε ε ε ε ε φα

α α α νεν ^π Η λι ος υ πα α αρχω ων

δι και αι αι ο συ υ υ υ νης ^π φω τι

σαι θε λωνους ε πλα α σε ^κκατ ει κο να

α ι ι δι ι αν ^Δ χει ρι ι ι τη ε

ε α α αυ του ^π Δι ο ο Πα α νυ μνη

η τε ως μη τρι κην παρρη σι αν προς αυ το

ον κεκτη η με ε ε νη ^κ α δι α λει

ειπτως πρε σβευ ε ε ^Δ σω θη ναι τα ας

ψυ χα ας η μων ^Δ

Τριαδικά, τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου χ

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς

ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἡ Ὑπακοή.

Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὄρασει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον, εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Μέλος τῶν ἐξηγητῶν.

Ἦχος ᾠή Γα.

Ε κ πληττωντη ο ρα σει δρο σι ι ζων

τοις ρη μα σιν ο α στραπτων Α γ γε λος

ταις μυ ρο φο ροις ε λε ε γε τον ζων τα τι

ζη τει ει τε εν μνη μα τι η γερ θη

κε νω ω σας τα μνη μα α τα της φθο ρας

αλλοι ω την γνω τε τον α ναλ λοι ω το ον

ει πα τε τω Θε ω Ως φο βε ρα τα ερ γα

σου ^π _ρ ο ο τι το γε νος ε σωσας τω ων

αν θρωπω ω ων ^Γ _{ρρ}

Και εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρῖς)

Ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠὴ Γα.

Θ ε ο ς Κ υ ρ ι ο ς κ α ι ε π ε φ α ν ε ν
η μ ι ν κ ε υ λ ο γ η μ ε ν ο ς ο ε ρ χ ο μ ε
ν ο ς ε ν ο ν ο μ α τ ι Κ υ ρ ι ο υ π α

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠά Γα.

Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α
Α γαλ λι α σθωτα ε πι γει ει α ο
τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι
αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω
θα να α τω τον θα να α τον πρω
το ο το κος των νεκρων ε γε νε το
εκ κοι λι ας Α α δου ερ ρυ σα το η μας
και πα ρε σχε τω κο σμωτο με γα ε ε
λε ε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους
ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ
γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς
ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος,
ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόνητος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ
ᾠᾶ **C** ε τὴν με σι τευ σα σαν τὴν σω
τη ρι αν του γε ε νους η μων **κ** α νυ μνου
μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε **π** εν τη
σαρ κι γαρ τη εκ σου ου προσλη φθη ση ο
Υι ος σου και Θε ος η μων **κ** το δι α
Σταυ ρου κα τα δε ξα με νος Πα α θος **κ**
ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι
λανθρω πο ο ο ο ο ο ο ος **Γ**
ᾠᾶ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

ᾠδὴ γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ Πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκέτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου, ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἤτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠδὴ γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πάντα ἀνθρώπινα, καταδεξάμενος, πάντα ἡμέτερα, οἰκειωσάμενος, προσηλωθῆναι ἐν Σταυρῷ,

εὐδόκησας Ποιητά μου, θάνατον ἐλόμενος,
ὑπομεῖναι ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ
θανάτου λυτρώσης ὡς Θεός· διὸ ὡς ζωοδότη
βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ
ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ
πιστοί, ἀπόρρητον μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος,
καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον,
ἀφθαρσίαν ἐνδέδεται· διὸ καὶ εὐχαρίστως
κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὰ ἐπουράνια, πόθῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια,
τρόμῳ ἐξίσταντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνή, ἐπῆλθέ σοι
Θεοτόκε, μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις
ἐπέλαμψεν· ὅτι τὸν Πρωτόπλαστον, ἐκ θανάτου
ἐρρύσατο· διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε
ἀγνή Παρθενομήτορ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν
νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν
ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα
καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδὰμ
ἀμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχεες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Εὐλογητάρια Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος πλ. Α'. **π** **α** **ε** **υ** **λο** **γη** **τος** **ει** **ει**
ε

ει **Κυ** **ρι** **ι** **ε** **ε** **ε** **δι** **δα** **ξο** **ο** **ον** **με**

τα **α** **α** **α** **δι** **ι** **και** **ω** **ω** **μα** **α** **τα** **α** **α**

σου **κ** **α** **ε**

Τ **ω** **ων** **Αγ** **γε** **ε** **ε** **λω** **ων** **ο** **δη** **η**

η **μος** **κα** **α** **τε** **πλα** **α** **γη** **ο** **ρω** **ω** **ω** **ων** **σε**

ε **εν** **νε** **ε** **κροι** **οι** **οις** **λο** **ο** **γι** **ι** **σθε** **ε** **εν**

τα ^κ τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα ^Δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου ^κ

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ^Δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε **κ** ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ** **δ** προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **κ** ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε **κ** ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος **Δ** **δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Α ι ι α αν πρω ω ι **κ** Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι κ α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε Δ θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε κ την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε Δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι **Δ** προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το **κ** **α** Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων **Δ** τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε **κ** **α** ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι **κ** **α**

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**
α

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α
α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ
α

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχε ρε ευ σαν τα α ζω ω ης **Δ** ι ι
δ

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε **κ** ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις **Θ** ε
α

ος και α α ανθρωπος **Δ**
δ

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** Αλ
α

λη η λου ου ι α **κ** **α** Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο **Θ**ε ος **Δ** **δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** **α** Αλ

λη η λου ου ι α **κ** **α** Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο **Θ**ε ος **Δ** **δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** **α** α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α **π** **α** **χ**

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α **κ** **α**

δο ο ξα σοι οι ο **Θ**ε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος **π** **α**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
"Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

Ἦ Χορός: Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης τὴν Ἦ Ὑπακοὴν (χῦμα).

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Ἦ Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχυσ, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς, τῷ Πνεύματι υἰοποιητῶς σοι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἄγιοι πάντοτε εἰσί.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης σοφία· οὐσιοῖ πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ ὡς Πατρί τε, καὶ Λόγῳ.

Ἐντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι τρίβους βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν φάγονται, ζωηράν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου ποιμενάρχα, τὰ ἔκγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάση τῇ κτίσει·

Ἐ β' Χορός· σὺν Πατρὶ γάρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (Δίς)

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην,

Ἐ β' Χορός· ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ἄ — — — — —
να στα σε ως η με ρα λαμπρυνθω

μεν λα οι **Δ** Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α

σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην **Δ** και

εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος **π**

η μα ας δι ι ε βι βα σεν **Δ** ε πι νι κι

ον α α δο ον τας **π** (δὶς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὄρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ α΄

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰωνίαν
ζωήν, κυφορήσασα Χριστόν, τὸν ἐκ τάφου
ἀναλάμπαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν
κόσμον φωτίσαντα.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀναστάντα κατιδοῦσα, σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, χαίροις
σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτῳτε ἀγνή, καὶ τὸ Χαῖρε
πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία εἰσδέδεξαι,
Θεομῆτορ πανάμωμε.

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον **Δ**λουκ εκ

πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον

αλλ α φθαρ σι ας πη γην **Δ** εκ τα α

φουομ βρησαντος Χρι στου **Δ** εν ω στερε ου ου

με θα **π** (δὲς)
α

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ,
καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις,
τὴν ᾽Εγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἧ ἔστερέωται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι
σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές,
αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον
ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς
πέρασιν Ἀγνή, τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν
ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἀγνή, χόρευε καὶ τοῦτον
ὡς Θεόν, ἄχραντε μεγάλυνε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

᾽Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

᾽Ο Χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα.

ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ῥῆμα παράλυτον, μόνον συνέσφιγξεν, ὡς ὁ παγκόσμιος, λόγος ἐφθέγγετο, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθέντος δι' εὐσπλαγχνίαν· ὅθεν καὶ τὸν κράββατον, ἐπιφέρων διήρχετο, κὰν οἱ Γραμματεῖς ὄραν, τὸ πραχθὲν οὐχ ὑπέφερον, κακίας κατεχόμενοι φθόνῳ, τὰς ψυχὰς παραλύοντι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ᾠ Χορός· Ἀμήν.

ᾠ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

ᾠχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστάσιᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον, ἠγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

ᾠ Οἶκος.

ᾠ χεiri σου δρακὶ περικρατῶν τὰ πέρατα, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ

συνδεσπόζων ἀπάντων, σαρκὶ ἐφάνης, νόσους
ιώμενος, καὶ πάθη ἀπήλασας, τυφλοὺς ἐφώτισας,
καὶ τὸν Παράλυτον λόγῳ θεϊκῶ σὺ ἐξανέστησας,
περιπατεῖν ἀθρόως προστάξας, καὶ τὴν βαστάσασαν
αὐτὸν κλίνην ἐπὶ τῶν ὤμων ἄραι· ὅθεν πάντες σὺν
τούτῳ ἀνυμνοῦμεν καὶ ἐκβοῶμεν· Οἰκτίρμον δόξα,
Χριστὲ τῷ κράτει σου.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν
τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Τιμίου
Σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, υἱοῦ τοῦ
Μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου
Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι

Σταυροῦ παγέντος, ἡγιάσθη γῆ πάλαι.
Καὶ νῦν φανέντος, ἡγιάσθη καὶ πόλος.
Ἑβδομάτῃ Σταυροῖο τύπος πόλῳ ἀμφετανύθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ἀκακίου.

Στίχοι

Εἶπερ τις ἄλλος, ἐν χορῷ τῶν Μαρτύρων,
Κάλλιστος Ἀκάκιος ἐκτμηθεὶς ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Κοδράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχοι

Ζωμοὺς χύτρας σῆς τοὺς ἰδρῶτας, Κοδρᾶτε,

Ἄλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου τοῦ Ψυχαίτου.

Στίχοι

Ψυχῆς μόνης σὺ τὴν σχέσιν φέρων Πάτερ,
Ψυχαίτης κέκλησαι ἐνδίκως μάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχοι

Λίθοις ἐπιβὰς Μάξιμος μεγαλόνοτος,
Ἀνῆλθε χαίρων οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ Παραλύτου μνεῖαν ποιούμεθα, καί, ὡς εἰκός, τὸ τοιοῦτον ἐορτάζομεν θαῦμα.

Στίχοι

Τὸ ῥῆμα Χριστοῦ σφίγμα τῷ παρειμένῳ.
Οὕτως ἴαμα τοῦτο ῥῆμα καὶ μόνον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠδῆς Πά.

ᾠδὴ Α΄.

Ἄ

—

—

—

—

—

—

—

να

στα

α

σε

ως

η

με ε ρα λαμ πρυ υ υν θω ω ω ω ω

με εν λα α α οι **Δ** Πα α α α σχα α

Κυ ρι ι ου ου Πα α α σχα α

εκ γαρ θα να α α του προς ζω ω ω η

ην και εκ γης προ ος ου ου ρα νο

ον Χρι ι στο ο ο ο ος ο ο

Θε ε ε ος **π** η μα α α ας δι ι

ε ε ε βι ι βα α α σεν **Δ**

Ὁ β' χορός: ε πι ι νι κι ι ο ον α

α α α α δο ο ο ον τας **π**

Ὠδὴ Γ'. **Δ** ε ευ τε πο μα πι ι ι ω

μεν και αι αι νο ον **Δ**λουκ εκ πετραας α α

γο ο ο νου τε ε ε ρα τουρ γου ου

με νο ον **Δ** αλλ αφθαρσι ι ι ι ας πη

η η γη ην **Δ** εκ τα αφουομ βρη η σαν

τος Χρι ι στου **Δ** ε ε εν ω στε ρε ε

ου ου ου ου ου με ε ε ε θα **π**

Ωδὴ Δ'. **Θ** πι της θει ει ει ει

α α ας φυ λα α κης **Δ** ο ο ο

θε ε η γο ρο ος Α αβ βα α κου ου

ουμ **Δ** στη τω μεθ η η μω ω ων και

αι αι δει ει ει κνυ υ υ υ υ τω **Δ** φα

ε σφο ο ρον α αγ γε ε λον Δ δι

α α α πρυ υ σι ι ω ω ως λε ε

γο ο ον τα α π Ση η με ε ρον Δ

σω ω τη η ρι ι ι α α α

τω ω ω κο ο ο ο ο σμω Δ ο τι α

α νε ε ε στη Χρι στο ος ως πα αν το

ο δυ υ υ υ υ να α α α μος π

Ὠδὴ Ε'. Ο ρ θρι ι σωμεν ο ο ο ορ

θρου ου ου βα θε ε ε ε ος π και αν

τι μυ υ υ υ ρου τον υ υ υ μνο ον

προ σοι οι οι οι σω ω μεν τω ω Δε σπο

ο ο ο τη ^π και Χρι στο ον ο ψο

ο με ε θα ^Δ δι ι ι ι και αι ο

συ υ νη η ης η η λι ι ι ον ^Δ

πα α σι ι ζω ω ω ην α α να

α τε ε ε ε ελ λο ο ο ον τα ^π

^{Ωδὴ 5'.} **Κ** α τη ηλ θες εν τοις κα

τω τα α τοις τη ης γης και συ υ νε τρι

ι ψας μο ο χλου ου ους αι αι ω

ω νι ι ι ουους ^Δ κα το ο χους

πε πε ε δη η με ε ε ε ε νω

ων Χρι ι ι στε ^π και τρι ι η με ε ρος

ως εκ κη ητους Ι ω ω να α α α α

ας ε ε ε ξα α νε ε ε ε στη

η ης του ου ου τα α α α α φου π^α

Ὠδὴ Ζ΄.

Ο

παι αι αι αι δας κ^α ε εκ

κα μι ι ι νου ρυ σα α με ε νο

ο ο ο ο ο ος δ^α γε ε ε νο ο ο ο με ε

νο ο ος α αν θρω ω ω πο ος πα α

σχειρι ως θνη η τος π^α και αι αι δι ι α

πα θουους το ο θνη το ο ον δ^α αφθαρ

σι ι ι ι α ας κ^α ε ε εν δυ υ υ υ

ει ει ε ε ευ πρε ε ε πει ει ει

α αν **π** ο μο ο ο νος ευ λο ο

γη η το ο ος τω ων πα α τε

ε ε ρω ων **Δ** Θε ο ος και υ υ πε

ερ ε ε ε εν δο ο ο ο ξος **π**

Ωδὴ Η'. **Α** χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου με εν τον Κυ υ ρι ι

ον **Δ**

Α αυ τη η η κλη η η τη η

και αι α γι ι ι α α η

η με ε ε ρα α **Δ** η μι α των

Σα αβ βα α α τω ων η βα σι ι λι

ι ις και αι αι κυ υ υ ρι ι
 ι ι ι α π ε ο ορ των δ ε ορ τη
 η η η και αι πα νη η η η η γυ
 υ υ υ υ ρις δ ε ε ε στι ι ι ι πα α
 νη η η γυ υ ρε ε ε ω ων π εν
 η η η ε ευ λο γου ου ου με
 ε εν Χρι ι στο ον εις του ου ους
 αι αι αι ω ω ω ω να α α ας π

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου. Ὠδὴ α'.

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣.

Ὠδὴ α'.

Α

να στα σε ως η με ρα λαμ

πρυνθω μεν λα οι **Δ** Πα α σχα Κυ ρι ου **δ**

Πα α σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην **Δ** **δ**

και εκ γης προς ουρα νον Χρι στο ος ο Θε ος

η μα ας δι ι ε βι βα σεν **Δ** **δ**

Ὁ β' Χορός:

ε πι νι κι ον α α δο ον

τας **π** **α**

Ὠδὴ γ':

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον **Δ** **δ**

ουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα του ρ γου

με νον **π** **α** αλλ α φθα ρ σι ας πη γην **Δ** **δ**

εκ τα α φου ομ βρη σαντος Χρι στου **Δ** **δ** εν ω

στερε ου ου με θα **π** **α**

Ὠδὴ δ'.

Ε

πι της θει ας φυ λα κης

ο θε η γο ρος Αβ βα κουμ **Δ** στη τω **Δ**

μεθ η μων και δει κνυ υ τω **Δ** φα ε σφο ρον **Δ**

Αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γον τα **π** **α**

ση μερονσω τη ρι α τω κο ο σμω **Δ** ο τι **Δ**

α νε ε στη Χριστος ως παν το δυ υ ναμος **π** **α**

Ὠδὴ ε'.

Ο

ρ θρι σω μεν ορθρου βα θε

ος **Δ** και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ **Δ**

σοι οι σω μεν τω Δε σπο τη **π** και Χρι **α**

στον ο φο με θα δι και ο συ νης η λι

ον πα σι ζω ην α να τε ελ λοντα **π** **α**

Ὠδὴ Ϛ'

Κ

α τηλθες εν τοις κατωτατοις

της γης **Δ** και συ νετριψασμοχλουςαι ωνι

ους κα το οχους πεπεδημε ενων Χριστε

καιτριημερος **π** ως εκκητους Ιωνας

εξα νεστης του ταφου **π**

Ὠδὴ ϛ'

Ο

Παιαιδας εκκαμινουρου

σαμενος γενομενος ανθρωπος **π** πασχειως

θνητος και διαπαθους το θνητον **Δ** α

φθαρσι ας ενδυει ευπρεπει αν **π** ο

μο ονος ευλογητος των πατερων

Θεος και υπερ ενδο οξος **π**

Ὠδὴ ἡ'. **Α** ι χ̣ νου μεν ευ λο χ̣ γουμεν

και προσκυ νου μεντον Κυ ρι ον **Δ**

Α υ τη Η κλη τη η και α γι α η

με ε ρα **Δ** η μι α των Σαβ βα α των

η βα σι λις και κυ ρι α **π** ε ορ

των ε ορ τη **Δ** και πα νη γυ ρις ε

στι ι πα α νη γυ ρε ων **Δ** εν η ευ λο

γουμεν Χριστον εις τους αι ω να α α ας **π**

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος **Δ**ι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσατω πνοη πασα τον Κυρι

ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε

ος κα τα το με γα ε λε ος σου και κα

τα το πλη θος των οικιρμων σου ε ξα

λει φοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της

α νο μι ας μου και α πο της α μαρ

τι ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

C οι μο νω η μαρτον και το πο νη

ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θεις εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφ

θην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με

ε μη τηρμου

I δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο

φι ι ας σου ε δη λω σας μοι

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται ο

στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψων το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σαστας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

M η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου **Δ** και το πνευμα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου **Δ**

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν

του σω τη ρι ι ου σου **Δ** και πνευμα τι η

γε μο νι κω στη ρι ξον με **B**

A ι δα ξω α νο μουσ τας ο δους σου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **B**

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α

σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ νην

σου

Κυριε τα χει λη μου α νοι ξης

και το στομα μου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν **Δ**ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν

τε τριμ με νον **Δ**καρ δι αν συν τε τριμ

με νην και τε τα πει νω με νην ο Θε ος **Δ**

ουκ ε ξου δε νω σει **β**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων και οι κο δο μη

θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ω συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο καυ

τω μα τα **β**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους και ε

λε η σον με ο Θε ος **Δ**

Α ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι **Ζ'** Ταις των Αποστολων πρε

σβειαις εελεημων εξαλειψοντα πλη

θητων εμων εγκληματων **Δ**

Κ αι νυν και αι και εις τους αιω

νας των αιωνων Αμην **Ζ'** Ταις της Θεο

τοκου πρεσβειαις εελεημων εξαλει

ψοντα πληθηθητων εμων εγκλημα

των **Δ**

Ε^χλεησον με ο Θεος κατα

τομεγα ελεος σου και τατα το πλη

θος των οικτιρμων σου **Χ** εξαλειψοντο α

νο ο μη μα μου

να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἄργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις τωων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

Ἄ
να στας ὁ Ἰησοῦς ἀπο τοῦ
τα ἀφουοῦ κα ἀθω ὡς προ εἰ εἰ εἰ εἰ
εἰ πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν
την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με
ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ὠδὴ θ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ Τόκου σου.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἔξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Τὸ αὐτό.

Τροπάρια.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἄμνος Θεοῦ ὁ αἴρων, τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

ὦ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

ὦ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ'.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμπας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

ᾠδὴ θ' . Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Ο Α αγ γε λο ος ε ε ε βο
ο ο α α τη η Κε ε χα ρι ι τω
ω με ε ε νη η **Δ** Α α γνη η Πααρ
θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι
πα λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε
ε **Δ** ο σο ος Υι ο ος α νε ε

ε στη η η τρι ι η η με ρο

ο ος ε ε εκ τα α α α α φου π

Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου

η νε ε ε α α Ι ι ε ε ε

ρου ου σα α α λη ημ η γαρ δο ο

ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε

πι ι σε ε α α α νε ε ε τελ ει

λε ε χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ

υ υν και αι α γα α α α αλ λου

ου Σι ι ι ων σου υ υ υ υ δε

ε α α α γνη η η η τε ερ που Θε

ε ο ο το ο ο κε ε **Δ** εν τη

η Ε ε γερ σει του ου το ο ο ο ο

κουου ου ου σου ου ου **π**
ρ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα

ρι τω με ε νη Α γνηπαρθε νε χαι αι

ρε και πα λιν ε ρω χαι αι ρε **Δ** ο σος Υι

ος α νε ε στη τρι η με ρος εκ τα

φου **π**
ρ

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α

Ι ε ρου σα λημ **π** η γαρ δο ξα
ρ

Κυ ρι ι ι ου **Δ** ε πι σε α νε τει λε **π**

Χο ρευ ε νυν και α γαλ λου Σι ων **Δ** συ υ

δε α γνη η τερ που Θε ο το ο κε **Δ** εν τη

ε γερ σειτου το ο κουου σου ου ου **π**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
"Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος,
τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ
καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ
κόσμου σωτήριον.

Τοῦ Παραλύτου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐπέστη ὁ φιλόανθρωπος, καὶ πανοικτίρμων Κύριος, Προβατικῇ κολυμβήθρα, τοῦ θεραπεῦσαι τὰς νόσους· εὔρε δὲ κατακείμενον, ἄνθρωπον πλείστοις ἔτεσι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόησεν· Ἄρον τὸν κράββατον, ἴθι, πρὸς τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τρίτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Μελισθὲν ἐκ τοῦ συλλαβικοῦ μέλους

ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου,

εἰς τὸ νέον στιχηραρικὸν εἶδος.

Ἦχος ᾠή Γα.

Π α α α α σα πνο η η αι νε σα

α α τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον

Αι νει τε τον Κυ υ υ ρι ον εκ

τω ω ω ων ου ου ρα α α νω ω

ων κ αι νει ει ει τε αυ τον ε εν τοι

οις υ ψι ι ι ι στοιοις π Σοι πρε πει

υ μνο ος τω ω ω ω ω Θε ε

ω Γ ρρ

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες

οι αγ γελοι α αυ του ου ου αι νει ει

ει τε ε α α αυ το ο ον κ ρ πα σαι αι αι

δυ υ να α α μειεις α αυ του ου π ρ σοι

πρε πει υ μνο ος τω ω ω ω ω

ω Θε ε ω Γ ρρ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος Βαρύς.

ζ Ϛ ο ον Δε ε ε

ε ε ε ε σπο ο ο ο ο π ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η

η η η η η η η ην και Α α

α α οα α α α α αρ χι ι ι ι

ι ι ι αρ χι ε ρε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α α

η η η μω ω ω οω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Κυ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε

φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ

τε π ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ

λα α α α γα α α α α α α α

α α α γα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π ρ

α α α α α α α α α α α α δ ρ

α α α α α α α α α α α α π ρ

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α ρ ρ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.
 Ἦχος ρ̣ ρ̣ Γα.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
 αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
 αὐτοῦ.

π ρ Α ευ τε πα αν τα τα ε θνη η γνω τε

του φρι κτου μυ στη ρι ι ου την δυ να α μιν π ρ

Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων κ ρ ο εν

αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας

και ε κων ε τα α φη ^π και α νε στη εκ

νε κρων του σωσαι τα συμ παν τα Αυ

τον προ σκυ νη η σω μεν ^Γ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

^π ^α **Δ** ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα

σι α οι φυ λα κες σου Κυ ρι ι ε ^π αλ

^Γ λα α το συ νε δρι ον της μα ται ο τη

τος ^κ ^α πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ

των κρυπτεινε νο μι ζον την α να στα σι

ιν σου ^π ην ο κο σμος δο ξα ζει Ε

λε η σον η μας ^Γ_{αα}

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

^π_α **Χ** α ρ α ς τ α πα αν τα πε πλη ρω ται

της Α να στα σε ως τηνπει ραν ει λη φο ο

τα ^π_α Μα ρι α γαρ η Μαγδα λη νη ε

πι το μνη μα ηλ θεν ^κ_α ευ ρεν Αγ γελον ε

πι τον λι ι θον κα θη με ε νον ^π_α τοις ι

μα τι οις ε ξα στραπτοντα και λε γον

τα ^κ_α Τι ζη τει τε τον ζων τα με τα των νε

κρων ^κ_α ουκ ε στιν ω δε αλλ ε γη γε ερ ται ^π_α

κα θως ει πεπρο α γων εν τη Γα λι λαι

α Γ
α ρ ρ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

π α Γ
α ρ ρ ν τω φω τι σου Δε σποτα ο ψο με

θαφως φι λαν θρω πε κ α
α ρ ρ α νε στης γαρ εκ των

νε κρων σω τη ρι αν τω γε νει των αν θρω

ω πων δω ρου με ε νος π ι
α ρ ρ ι να σε πα σα κτι σις

δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον

Ε λε η σον η μας Γ
α ρ ρ

Στιχηρά του Πάσχα.

ᾠχος πλ. Α΄.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ

οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοιῖξαν, Πάσχα, πάντα ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα
πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ
ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὦ Πάσχα λύτρον λύπης·
καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὡσπερ ἐκ παστοῦ,
ἐκλάμπας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἔπλησε λέγων·
Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α ὁ ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Κ υ ρι ε τον πα ρα λυ υ τον ουχ η

κο λυμ βη θρα ε θε ε ρα πε ευ σεν β̣ λ̣

αλλ ο σος λο ο γος α νε και αι αι αι

νι ι ι ι σε δ̣ και ου δε η πο

λυ χρο ο νι ος α αυ τω δ̣ ε νε ε

πο ο ο δι σε ε ε νο ο ο ο

σος ο τι τη η η ης φω νη η ης

σου ου ο ξυ τε ε ρα α α η

ε νε ε ερ γει α α ε ε δειει ει

ει χθη και το δυ σβα α στα ακτον βα α

ρος α πε ε ε ερ ρι ι ι ι ψε και

το φορ τι ον της κλι ι νης ε βα

α α στα α α σεν εις μαρ τυ ρι

ι ον του ου πλη η η θου ους των οι οι

κτιρμωνσου δο ο ο ο ξα α α α σοι

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Π̣α.

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων Α α α α μην **π**
ρ

Α να στα α σε ω ως η με ε

ε ε ε ρα **κ** και λαμ πρυν θω ω με
ρ

εν τη πα νη γυ υ υ υ ρει **κ** και αλ
ρ

λη η λους πε ε ρι ι πτυ ξω ω ω

ω ω με ε ε ε θα **π** ει πω με ε εν
ρ

α α δε ελ φοι **κ** και τοις μι σου ου ου σιν
ρ

η η μας **Δ** συγ χω ρη η σω ω
ρ

μεν πα α αν τα α τη α α να στα

α α α σει π και αι ου τω ω βο η η

η η σω ω ω ω μεν κ Χρι στο ος α νε

στη η εκ νε ε κρων Δ θα να τω ω θα α

να το ον πα τη η η η σας π και τοις

εν τοι οις μνη η μα α σι κ ζω ην χα α

ρι σα α με νος Δ

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος λ̅ δ̅ Νη̅.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α ν

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προσκυνούμεν σε δοξολογούμεν σε ευχα

ριστούμενοι διὰ τὴν μεγαλήν σου

δοξάν

Κυριε βασιλευ επουρανιε Θε

ε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υι

ε μονογενης Ιησου Χριστε και Α

γιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θε

ου ο Υι ο ος του Πατρος ο αι αιρων

την αμαρτιαν του κοσμου ελε

ησον ημας ο αι αιρωντας αμαρτιας

του κο σμου **δ**

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας **δ**

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην **δ**

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι

ω νος **δ**

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ θη

ναι η μα ας **δ**

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις

τους αι ω ω νας Α μην **δ**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περηλ πι σα μεν ε πι σε **δ**

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

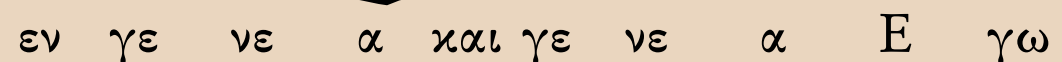
δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα

σου
σου

υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα ταςου

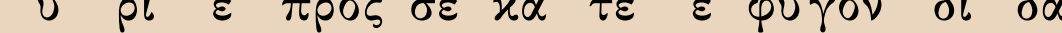

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με

ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου

Ο ὕψους σου πηγῆ ζωῆς ἐν τῷ

φωτὶ σου ὁ ψομεθαφως **υ**
δ

Π αρατεινον το ελεος σου τοις γι

νωσκουσι σε **υ**
δ Ἁγιος ὁ Θεος ἁγι

ος ισχυρος ἁγιος ἀθανατος ελε

ησον ημας **υ**
δ

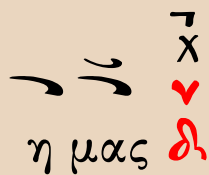
Δ ὁ ξα Πατρι και Υιω και ἁγι

ω Πνευματι **υ**
δ

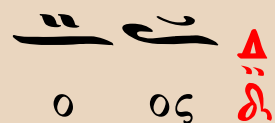
Κ αι νυν και ἀει και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

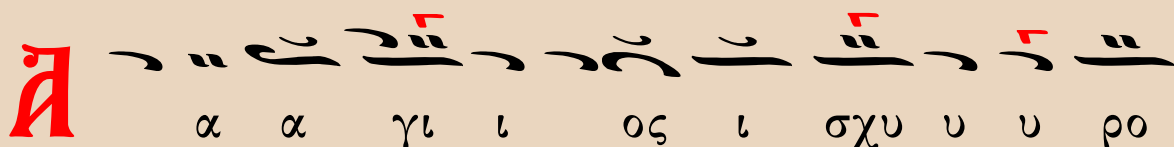
αἰῶνων Ἀμήν **υ**
δ

Ἄγιος ἀθανατος ελεησον

η μας

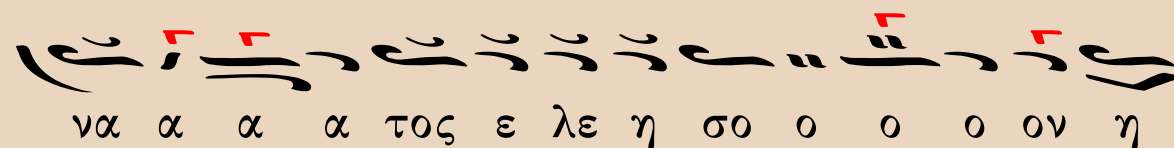
A α α γι ι ι ος ο Θε ε ε ε

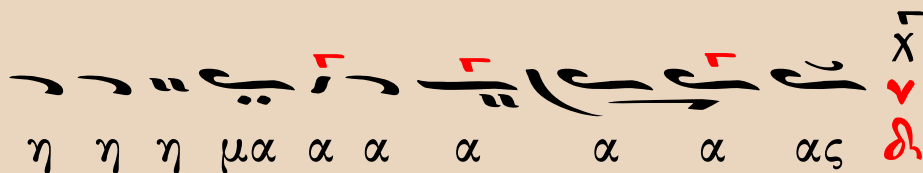
ο ος

A α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο

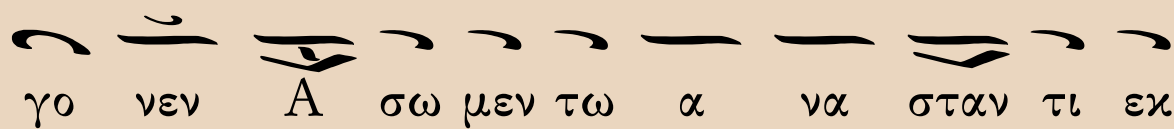
ος

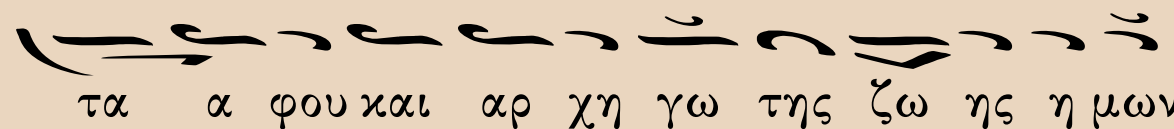
A α γι ι ι ι ος α θα α α α

να α α α τος ε λε η σο ο ο ο ον η

η η η μα α α α α ας

C η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον β λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε χ ο ο ο ος ν δ

"Ετέρα 'Ιακώβου Πρωτοψάλτου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ν δ Δ ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο

φω ω ω ω ως π ρ Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω ω ω ν ρ και

ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η ν δ

εν αν θρω ποιοις ε ευ δο κι ι ι ι

α ν δ

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν

σε ^β _λ προ σκυ νου με εν σε ε δο ξο ο

λο ο γου ου με ε εν σε ^ν _δ ευ χα

ρι στου ου ου με ε ε εν σοι ^Δ _δ δι α

την με γα α α α λη ην σουου δο ο

ο ξαν ^ν _δ

Κ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που

ρα νι ι ε ε Θε ε ε ^{ν'} _α Πα α τερ

παν το κρα α το ο ορ ^{ν'} _α Κυ ρι ε Υι

ε ε ε μο νο γε ε νες ^Δ _δ Ι η σου

Χρι στε και αι Α α α γι ι ον Πνεε ε

ευ μα ^ν _δ

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θ ε ε ο ς ο

α μνο ο ο ς του ου Θ ε ε ου ο Υι

ο ο ο ς του ου Πα α τρος ο αι αι

αι ρωων την α μαρ τι ι ι αν του ου

ου ου κο ο ο ο σμου ε λε η η σον

η η μας ο αι αι αι αι ρωων

τας α μαρ τι ι ι α α ς του ου κο ο

ο σμου

Π ρο ο ο ο ο σ δε ξαι την δε

η η σι εν η η μων ο κα θη με

νο ο ς εν δε ξι α α α του Πα α

τρος και ε λε η η σο ον η η η

μας

Ο τι συ υ ει μο νο ος Α α α

γι ι ι ι ος συ υ ει μο νο ος Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ος Ι η σου

ους Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θεε ου Πα α

τρο ο ος Α α α μη ην

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν

ευ λο ο γη η η η σω ω ω ω σε

και αι νε ε ε σω το ο ο νο

μα α α α σου εις τον αι ω ω ω

ω ω να **Δ** και εις τον αι ω να α του

ου αι ω ω ω ω νος **ν**

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε ε **β** εν τη η με ε ε ε ρα α

τα α αυ τη **β** α να μαρ τη η η

του ους **π** φυ λα χθη η η η ναι αι η η

μας **ν**

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι

ε **Δ** ο Θε ο ο ο ος των Πα τε

ε ε ε ε ρων η η μω ω ω ν **ν** και αι

νε ε τον **π** και δε δο ξα σμε ε ε νον το

ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω

ω να ας Α α α μην

Γ ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε

το ε λε ε ο ος σου ου εφ η η μας

κα θα α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε

πι ι σε

Ε υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε

^{ν'}₉₉ δι ι δα α ξο ο ο ον με ε τα δι

και ω ω μα τα α α σου

Κ υ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη

ε γε νη η η η θης η η μιν εν

γε νε α και αι γε νε ε α **δ** Ε

γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε λε ε η σο ο ο ον με **π** ι ι

α α σαι την ψυ χη η η η η η ην μου

ο ο τι η μα αρ το ο ο ον σοι **δ**

Κ υ ρι ι ε **Δ** προς σε κα α τε

ε φυ υ υ υ γον **Δ** δι ι ι ι δα α ξο

ο ον με **β** του ποι ειν το θε λη η μα

α α σου **Δ** ο ο τι συ ει ει ει ο

ο Θε ε ο ο ος μου **δ**

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης **ν**

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο

ο ο ο με ε θα α α φως

Π α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει

νον το ε ε ε ε λε ε ος σου ου

τοις γι νω ωσκουου σι ι ι σε

Α χ γι ος ο Θε ε ος Α γι ος

Ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα

α να α α τος ε ε λε ε η σο

ον η η η μας

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και

εις τους αι ω νας τω ω ων αι ω ω

ω ω ω νω ων Α α α μην

Α γι ι ο ος α α θα α να

α α τος ε ε λε ε η η σο

ον η η η μας

Α χ α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο Θε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ

υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Δ δ

Α α α α α α α α α α γι ι

ι ος Δ δ α θα α α α α α α α

α α α α να α α θα α να α α

τος ε λε ε ε η η σον η η

μα α α α α α α α ας Δ δ

Χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον β λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ^χ ο ο ο ος ν δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Π̣α̣.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με

νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

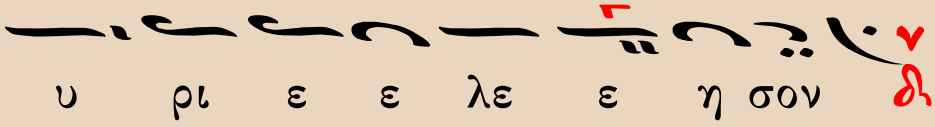
Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

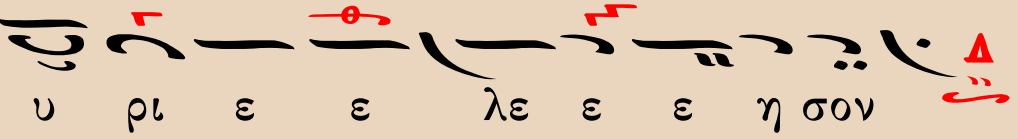
ο ος **π**

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε ε η σ ο ν

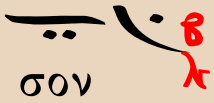
ϸ ο ι Κυ ρ ι ε

Ἄτερα, Ἰακώβου Ναυπλιώτου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λ ε ε η η

σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**
δ

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε η σον **ν**
η

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**
δ

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **ν**
δ

Ἐκφώνησις·

ἽΟτι πρέπει σοι...

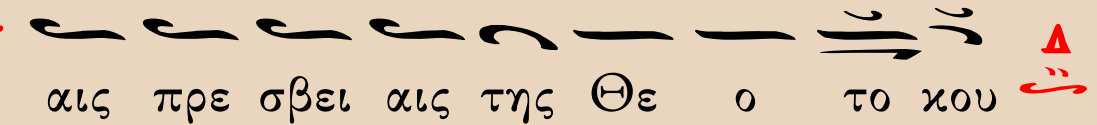
Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

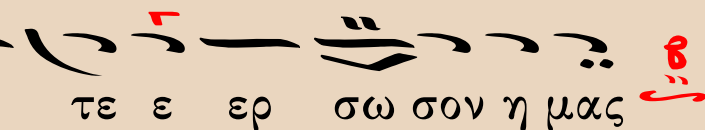
Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Τ
αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου **Δ**
δ

Σω τε ε ερ σων η μας **β**
λ

Στίχ. β΄. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν

ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου **β**

σω τερ σω σον η μα α ας **β**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

᾽Οτι σὸν τὸ κράτος...

᾽Αντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

᾽Αρχεται ὁ β' Χορός.

᾽Ηχος **Δ**ι.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Ε ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων **Δ** ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α **Δ**

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν

πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὠ νας

των αἰ ὠ νων ἀ μην

Ο μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος του

Θε ου ἀ θα νατος υ παρ χων καὶ κα τα

δε ξα με νος δι ἀ την η με τε ραν σω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο του καὶ α ἐι παρ

θε νου Μα ρι ας ἀ τρε πτω σεν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος **β** συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι οις εν τοι οις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος π
α

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς
τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώτου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος,
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἔτερον, ἀργόν. Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα.

Χ ρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε

στη η ε ε ε ε ε ε εκ νε

ε ε ε ε κρω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων θα α α να α α

α α α α τω ω θα α α α α

α α α να α α α θα να α το ον β
λ

πα α α α τη η η η η η η η

σα α α ας και αι αι τοι οι οι ος ε

ε ε ε εν τοι ος μνη η η η

η η η μα α α α α α α σι ι

ζω ω ω ω η ην χα α α α α ρι

σα α α α α με νο ο ο ο ο ο

ο ο ος

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Ε ν Εκ κλη η η η η η σι ι αις ευ λο

γει ει τε τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πη

γων Ισραηλ **β** Σω ω ω σον η μα ας Υι

ε ε ε ε ε Θε ου ου **Δ** ο α να

στα α α ας εκ νε εκρων **Δ** ψα α αλ λον

τα α α ας σοι Α αλ λη η η η η η η

λου ου ι ι ι α **β**

Ἀπολυτίκια.

ᾠχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιᾶσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ἀ' Γα.

Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α

Α γαλ λι α σθω τα ε πι γει ει α **π** ο

τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι
 αυ του ^κ ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω
 θα να α τω τον θα να α τον ^π πρω
 το ο το κος των νεκρων ε γε νε το ^κ
 εκ κοι λι ας Α α δου ερ ρυ σα το η μας
 και πα ρε σχε τω κο σμω το με γα ε ε
 λε ε ος ^Γ

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

Ἦχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Μνη ἡ σθη τι Κυ ρι ε ως α γα
θος των δου λων σου και ο σα εν βι ω η
μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να
μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος
και τοις με τα στα σι δουναι την α να α
α παυ σιν

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ
Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς
ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐαγγελισμοῦ. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ
ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἢ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ

Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Ἁγίων πάντων. ᾠχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἁγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῆ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἰγλῇ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ΄.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες Ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

Ε ι και εν τα φωκατηλθες α α θα να

τε δ̣ αλ λα του Α δου κα θη λεςτην η δυ

να μιν δ̣ και α νεστησως νι κη της Χρι

στε ε ο Θε ος Δ̣ γυ ναι ξι Μυρο φο ροις

φθεγξα με νο ος Χαι ρε τε δ̣ και τοις σοι οις

Α πο στολοις ει ρη νηνδω ρου με νος Δ̣

ο τοις πε σου σι πα ρε ε χων α να στα

σι ι ι ι ν δ̣

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀ' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠδὴ Ἦχος Δι.

Κ υ ρ ι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ο ν Κυ υ ρ ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ο ν

Κυ ρ ι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ο ν

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠδὴ Ἦχος Δι.

Α μην Α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Α α γ ι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ο ν η

μα ας

Α α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γ ι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γ ι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γ ι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.
Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἀ μὴν Ἀ ἀ γι ος ο Θε ε ος Ἀ
ἀ γι ος Ἰ σχυ υ ρος Ἀ ἀ γι ι ος Ἀ
θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἀ γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ἰ
σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος
ε λε η σον η η μας

Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω
Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α΄ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μιν Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets indicating stroke direction. Below the letters are the following characters: ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets indicating stroke direction. Below the letters are the following characters: Α α α α α α α α α α

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets indicating stroke direction. Below the letters are the following characters: α α α α α α α α α α α α α

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets indicating stroke direction. Below the letters are the following characters: ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets indicating stroke direction. Below the letters are the following characters: ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets indicating stroke direction. Below the letters are the following characters: η ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets indicating stroke direction. Below the letters are the following characters: ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets indicating stroke direction. Below the letters are the following characters: η ο ο ο ο ο ο ος α α α α

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets indicating stroke direction. Below the letters are the following characters: α α α α α α α α α α α α

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets indicating stroke direction. Below the letters are the following characters: α α α α α γι ι ι ι ι α α α

Handwritten cursive letters with red arrows and brackets indicating stroke direction. Below the letters are the following characters: γι ι ο α ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

το ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο

ο Θ ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο I ι

ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο

α α α α α γι ι ο ο

ο ο ο Α θα α α α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

ο ο ο

Θ λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ρ̣ ρ̣ Γα.

Κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σον ρ̣ ρ̣ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις ρ̣ ρ̣

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον

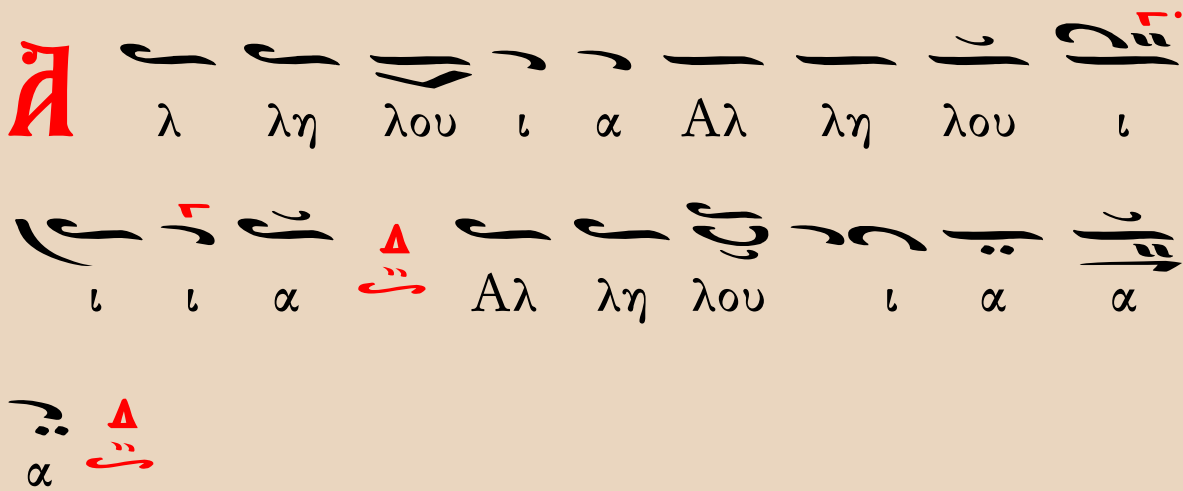
διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὔρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτῶ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰάταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερώον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θείσ τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς

Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ β' Χορὸς·

Ἦχος Δι.

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ι α α
 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

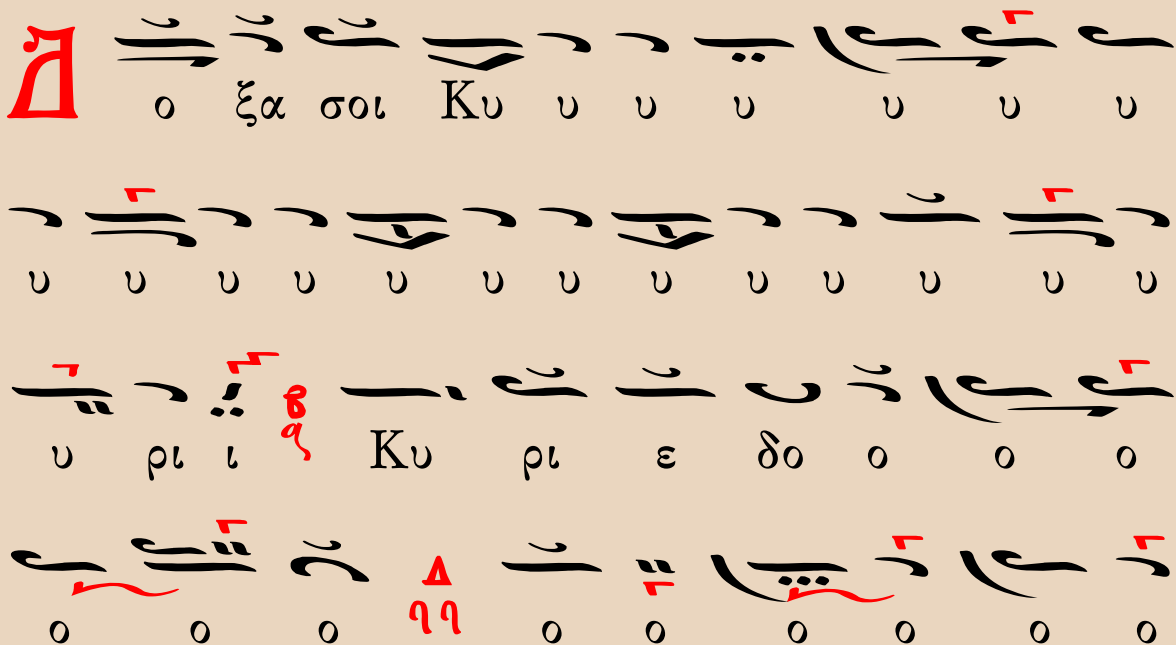
(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοιοι οι

οι οι οι οι οι οι Δ
ηη

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ
ηη

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος ᾠή Γα.

Ο ι οι οι τα α α α α α α α

α Χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ρου

ου ου χε ε ρου ου βι ι ηι ι ι ι ι ιμ

μυ υ υ υ υ στι ι ι ι ι

κω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι

ηι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ει κο νι ι ζο ον τε ε ε ιε

ε ε ε ες και τη ζω ω ο ο ο ο ο

ο ποι και αι τη ζω ω ω ο ο ο ο ο

ποι οι οι ω ω ω ω πρι ι ι ι

α α α α α ρα α τρι α α α α δι

τον τρι σα α α α α α α α α α

α α γι ι ι τοντρι ι ι σα α α α

γι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνον

προ σα α α α α ρα α α α α δο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο προ σα δο ον τε ε ε με ε ε ε ες

πα α α α α α α α σαν νυν βι ο

ο τι ι κη η ρη η η η ην α πο

θω ω ω με ε θα α με ε ε ρι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι με ε ρι ι μνα α α ηα α α

α αν δ

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε α α α

ηα α α α α δ των ο ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο ο ο

με ε νοι οι ηοι οι οι οι οι γη

Τ αις αγ γε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ζω ω ω ω ως δο ρυ

φο ρου ου ου με νο ον τα ξε ε σι ι ι

γι ι ι ι ιν δ Αλ λη λου ου ου ου

ι ι ι α α α α α α α α

α α α α α α α α δ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

δ Ο ι οι οι τα α α α α α

α α α α α α Χε δ ε ε ε

ε ε ε με ε ε ε ε ρου ου ου

ου Χε ρου βι ι γι ι ι ι ι μ δ μυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ ρυ υ υ στι ι ι ι ι

ι ι μυ υ υ υ στι ι κω ω ω ως

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ει κο νι ζο ον τε ε ρε ε ε ε

ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι τη η η η ρη η η η η

η η η η η η η ζω ο ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

ποι οι ω ω ρω ω ω ω Τρι α α

α α α α α α α α α

Τρι ι α α α α α α α α α

Τρι ι ι α α α α α α δι ι ι

ι τον τρι ι ι σα α α α α

α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο

ον προ σα α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α

α δο ο ο προ σα α α δον τε ε με ε

ε ε ες πα α α α α α α α α

α α σαν τη ην βι ι ω τι κη η η

η η η η η η ην α πο

θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

ε ε θα α α α α α α α α α

με ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι

λι ι ι ι ι με ρι μνα α α γα α α

α αν δ

ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε

με ε βα σι λε ε ε α α α γα α

α α α δ των ο ο ο λω ων υ

πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι δ

αἰς Ἀγ γε λι και αἰ ραι αἰ αἰ αἰ αἰς

 α ο ρα α α α α τω ως δο ρυ φο

 ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ι ιν

 Ἀλ λη λου ι α α α α α α α α

 α δ

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

γα πη η η η η η η

 η η ρη χη η η η η η η

 η η η η η η η η η η

η η η α γ α α π η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η η η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου

ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ η υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἐτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Ἄ γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ
ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ

Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορὸς: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ὁ α α γ γε λο ος ε ε ε βο

ο ο α α τη η κε ε χα ρι ι τω

ω με ε ε νη η Δ Α α γνη η Πααρ

θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι

πα λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε

ε Δ ο σο ος υι ο ος α νε ε

ε στη η η τρι ι η η με ρο

ο ος ε ε εκ τα α α α α φου π

υμ φω ω ω νως Παρ θε ε ε νε ε

σε μα α α κα α ρι ι ζο ο με εν

πι ι ι στοι οι π χαι ρε πυ υ λη

Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου χαι αι ρε

ε πο ο λι ι ις ε ε εμ ψυ υ χε ε

 χαι αι αι ρε ε δι ι η η η ης η η

 μιν ε ε ε ε ε λα α α α αμ ψε

 ση η η η η με ε ρο ο ον φω

 ω ω ως του ου εκ σου ου τε ε χθε

 ε εν το ος της ε εκ νε εκρων α

 να α στα α α α α σε ε ε ε ω

 ω

 ω ως

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠή Γα^ε

ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

σω ω ω μα α α α α α α α α

α Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι σω μα α Χρι ι στου ου ρου ου ου

ου ου ου με τα λα α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α με τα λα βε

τε ε ε πη η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η

ης α θα να α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α α

α α α α α α α α α α χα α θα

να α του ου γε ε ε ε ε ε ε ε ε σα

α α α α α α α Α θα να α

του ου ου γε ε ε ε ε ε ε ε ε σα

α α α α α α σθε ε ε λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε Γ δ

Ἔτερον, Χρυσάφου τοῦ παλαιοῦ.

Ἦχος ᾠή Γα.

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω μα α

α α α ῖα α α α α π Χρι ι

ι ι ι στου ου ου ου ου ου ου Γ ου

ου ου ου ου ου ῖου ου ου ου ου

ου ου ου Σω ω μα α Χρι ι ι ι ι στου

ου ῖου ου ου ου ου π ου ου ου ου

υε ε ε ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

με ε τα α λα α α α α α χα α

α α α α α α α α α α α α

α α α βε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με τε λα α βε ε

τε ε ε υε ε πη η η η

η η λη κη πη η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η χη

η η η η η η η η η η η η η πη η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α θα α να α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α του ου ου ου ου ου ου του ου λε ε ε

α α α α π α α α α α α ρα

α α α α α α του ου ου ρου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε

ε α θα να του γε ε ε ε ε ε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α

σα α α α α γε ε ε σα σθε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν, ψάλλεται
ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ παρὸν Τροπάριον.

ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ Πά.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος π̣

ᾠ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

ᾠ β' Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια,
ἀλληλούια.

ᾠ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχήν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος Δι.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ
λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως
του αι ω νος **β** (δὶς)

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο
γη με νο ο ον **Ζ** 'Ο β' Χορός' α πο
του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

Δ
ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
ᾠχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἀχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερέυς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι' εὐχῶν...

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΪΤΙΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο

τα α α α α α α

ᾠς Ἱερέως· Εὐλογητός... ᾠς Χορός· Ἀμήν.

ᾠς Ἱερέως τὸ παρὸν Τροπάριον.

ᾠχος λ π ᾠ Πα.

ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοιους εν τοιους

μνημα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με νος **Δ**

Οί Χοροί τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἢ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ

κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς

λαγωῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,

εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν,
ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,
ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ
ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἧν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν
καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρήσεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἄσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἄσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον

γεγέννηκά σε.

Αίτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ, ὡς σκεῦη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ

ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,
ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ
εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί
ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον
αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κειραγένοι
με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ
Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου,
Κύριε.

Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ
καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω,
ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς
μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου

καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν

ἀνομίαν.

Λάκκον ὤρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους· δόξην καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τέταρτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος δὲ Πά.

Κυριε Εκεεεε κραααα

αξα π̣ προς σε ει σα κου ου σο ο ο ον

μου π̣ ει ει σα α κου σον μου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε π̣ Κυ ρι ε Ε κε ε

κραξα προ ο ος σε ε ει σα α κου σο

ο ο ο ον μου ^π προσχεστη φω νη της δε

η σε ε ω ω ω ως μου ^π εν τω

κε κρα γε ναι με προς σε ει σα ακου σον

μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^π

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σε

ευ χη η μου ^Δ ως θυ μι ι α α μα α ε

νω ω πι ο ο ο ον σου ^π ε παρσις των

χει ρω ων μου θυ σι ι ι ι α α ε

σπε ε ε ε ρι ι ι ι νη ^π ει σα α α

κου σο ον μου Κυ ρι ε ε ^β

Στιχολογία Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου **β λ**

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λογους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι ι αις **β λ**

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι ι αν **β λ** και ου μη συν δυ α α

σω με τα των ε κλε κτων αυ των **β λ**

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με **Δ** ε λαι ον δε α μαρ τω

λου μη λι πα να α τω την κε φα λην

μου **β**
κ

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των **Δ** κα τε πο

θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ

των **β**
κ

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν **Δ** ω σει πα χος γης ερ ρα

γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον **Α** δην **β**
κ

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου **Δ** ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν

τα νε ληστην ψυ χην μου **β**
κ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ

νε στη σαν το μοι **β** και α πο σκαν δα λων
κ

τωνερ γα ζο με νωντην α νο μι ι αν **ξ**

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι **Δ** κα τα μο ο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **β**
κ

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην **β**
κ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον

αυ του απαγγελω **β λ**

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το πνευ

μα μου και συ ε γνωστας τριβουσμou **β λ**

Ε ν ο δω ταυ τη Η ε πορευ ο μην

ε κρυψανπα γι δα μοι **β λ**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον **Δ** και ουκ η ην ο ε πι γι

νω σκωνμε **β λ**

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου **Δ** και

ουκ εστιν ο εκζητωντην ψυχην μου **β λ**

Εκεεκραξαπροςσε Κυριε ει

πα Συ ει η ελπις μου μερις μου ει

εν γη ζωντων **β λ**

Προσχεσπροςτην δε ησιν μου **Δ** οτι

εταπεινωθηνσφοδρα **β λ**

Ρυυσαιμε εκ των καταδιωκων

των με οτι εκραταιωθησανυπερ ε

με **β λ**

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν βαλτα

παυστως προσκυνούντες Χριστέ ὁ Θεὸς πρὸς τὴν

τρίημέρον σου Ἀναστάσιν δο

ξαζόμεν βαλτα διὰ αὐτῆς γὰρ ἀνεκάνισας

τὴν κατάφθαρεισάντων ἀνθρώπων φυ

σιν Πάντοδυναμὴ βαλτα καὶ τὴν εἰσοῦρα

νοῦς ἀνοδονκαθυπέδειξας ἡμῖν ὡς

μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος βαλτα

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Του ξυλου της παρακοης το επι

τιμιον ελυσας σωτηρ τω ξυλω του σταυ

ρου εκουσι ως προσηλωθεις **β λ** και

εις Αδουκα τελθων Δυνατε **Δ δ** του

θανατουτα δε σμα ως Θεος διερρηξας

διο προσκυνου ουμεντην εκνεκρων

σου Αναστασιν **β λ** εν αγαλλια

σει βωντες **π ρ** Παντοδυναμε Κυριε

δοξα σοι **β λ**

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Π υ λ α ς Α δ ο υ σ υ ν ε τ ρ ι ι ψ α ς Κ υ ρ ι
ε και τ ω σ ω θ α ν α τ ω **Δ** του θ α ν α τ ο υ
το β α σ ι λ η ι ο ν ε λ υ σ α ς **β** γ ε ν ο ς δ ε τ ο
α ν θ ρ ω π ι ν ο ν εκ φ θ ο ρ α ς η λ ε υ θ ε ρ ω σ α ς **β**
ζ ω η ν και α φ θ α ρ σ ι α ν τ ω κ ο σ μ ω δ ω **λ**
ρ η σ α μ ε ν ο ς και τ ο μ ε γ α ε λ ε ο ς **β**

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Δ ε υ τ ε α ν υ μ ν η σ ω μ ε ν λ α ο ι **Δ** τ η ν τ ο υ
Σ ω τ η ρ ο ς τ ρ ι η μ ε ρ ο ν Ε γ ε ρ σ ι ν **β** δι
η ς ε λ υ τ ρ ω θ η μ ε ν τ ω ν τ ο υ Α δ ο υ α **λ**

λυ των δε σμων ^β και α α φθαρ σι αν και ζω

ην ^β παντες ε λα βο μεν κρα ζο οντες ^π ο

σταυ ρω θεις και τα φεις και α να στας ^Δ σω ω

σον η μας τη Α να στα σεισουμο νε Φι λανθρω

πε ^β

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἦχος δ΄. Κύριε, ἀνελθῶν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Πάρεστιν, ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ σωτηρίου ἀρχομένων Ἐγέρσεως, Πεντηκοστῆ δὲ τῇ θείᾳ, σφραγιζομένων καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας, ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς δύο, καὶ παρεῖναι τὴν δόξαν προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς, Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ

ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦκουσε, καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, εὐαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνιοι, ἠγαλλιάσαντο τοῦτον θεασάμενοι, καὶ ἐκπλύνοντα Πνεύματι, ῥύπον χριστοκτονίας· εὐτρεπίζεται πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἐκατέρων, εὐφρόσυνον μεσότητα.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦγγικεν, ἡ τοῦ θεοῦ δαψιλῆς, χύσις ἐπὶ πάντα, ὡσπερ γέγραπται Πνεύματος, ἡ προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ Ταφὴν καὶ Ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἀψευδοῦς Μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου, δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Σαμαρείτιδος.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α̣.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ε̣
πι την πη γην ε̣ πε ε̣ ε̣ στη η̣ πη
γη των θα αυ̣ μα̣ α̣ α̣ των̣ π̣ εν̣ τη̣ ε̣

κτῆ ὦ ρα τῆς Εὐ α ας ζω γρη ἡ ἡ σαι

αι κα α αρ πον ^π η γαρ Εὐ α εν ταυ τη

ε ξε λυ λυθεν εκ του Πα α α α ρα α

δει ει ει σου ^π α α πα τη η του ο ο

ο ο φε ε ε ε ως ^π ηγ γι κεν ουν η

Σα μα ρει ει ει τις αν τλη σαι υ υ

υ υ δωρ ^π ην ι δων ε φη ο ο

Σω ω τηρ δος μοι υ υ υ δωρ πι ι ειιν ^π

κα γω υ δα τος αλ λο με νου ου εμ πλη η

η η σω ω ω σε ^π και εις την πο λιν

δρα μου σα η σω ω φρων τοις ο χλοις α

νη η ηγ γει λεν ε ευ θυς π δευ τε

ι δε τε Χριστον τον Κυ ρι ι ον τον Σω

τη ρα των ψυ χω ω ω ων η η η η

μων

Ἦχος Δι.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ε πι το φρε αρ ως ηλ θεν ο ο ο

Κυ ρι ι ος η Σα μα ρει τις η ρω

ω ω ω τα τον ε ε ευ σπλαα α αγ

χνον πα ρα σχου μοι το υ υ δωρ της

πι ι ι στε ως και λη ψομαι της

κολυμβηθηθηθρασταναααμα

αααταβαγαλλιασινκαιλυ

τρωωσινζωοδοταΚυριεδοδο

οξααασοι

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Οσυναναρχοςκαισυναιδιιος

ΥιοςκαιΛογοςτουΠαατροσεπι

τηνηγηνεεπεεεστηηπηγη

τωνιιιααμααατωνκαιγυ

νηεκτηηηςΣαααμαρειειας

αντλησαιυυδωωρπαρααγεεε

γο ο ο ο νεν ην ι δων ε φη η ο

Σω ω τηρ δος μοι υ υ υ δωρ πι ι ειν

και α πελ θου ου ου σα φω νη η σο ον σου

ου ου το ον α α αν δρα η δε ως

αν θρωπω δι α λε γο ο με ε ε νη

και αι αι ου Θε ε ω λα θεινσπουδα α

α α ζου σα α ε ε ε λε ε ε ε γε

ουκ ε ε ε χω ω α α αν δρα και ο

Δι δα α σκα λο ος πρ ος α αυ την α λη

θως ει ει ει πας ου ου ουκ ε ε ε χω ω

α α αν δρα πεν τε γα αρ ε ε ε

σches και νυν ον ε χειρουκ ε ε στι ι σου ου

α α νη ηρ η δε ε πι τω ρη μα α

τι εκ πλαα γει ει ει σα και εις την πο

λινδρα α μου ου ου σα τοις ο χλοιζε πε

βο α λε ε ε ε γου ου ου σα δευ

τε ι ι δε ε τε Χρι ι στον ος δω ρει ταιτω ω

κο ο ο σμω το με ε γα ε ε

ε λε ε ε ε ος

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Ἡ ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και Α γι ι ω Πνεευ μα α α

τι π

Π α ρα το φρε ε ε αρ του Ι α α

κωβ ευ ρω ων ο Ι ι η η σους την

Σα α α μα ρει ει τι ι ι ι δα π

αι τει υ υ δωωρπα ρα αυ της ο νε

φε σι κα λυ υ πτων τη η η ην γην ω π

του θα α α αυ μα α α α τος ο τοις

Χε ρου βιμ ε ποχου με νος πορ νη γυ

ναι κι ι δι ι ι ε λε ε γε ε ε ε

το υ υ υ δωρ αι αι των ο εν

υ δα α σι ι την γη ην κρε μα α α α

σας υ υ δωρ ζη η των ο πη γας και

αι λι μνας υ δα τω ω ων ε εκ χε ε ε

ων θε λωνελ κυσαι ο ο οντως α αυ την

την θη ρευ ο με ε ε ε νην υ πο του

πο λε μη η το ο ρος ε εχ θρου και πο

τι σασθαι υ δωρ ζωντην φλε γο ο με ε ε

νη ην εν τοις α το πη μα σι ι ι ι

δει ει ει ει νως ως μο ο νος ε

ευ σπλαγχνος **δ** και αι φι λα α αν θρω

ω ω ω προς **π**

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος **δ** Πά.

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει **π**

και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

α α α α μην **π**

Ο δι α α σε **π** Θε ο πα τωρ

προ φη η η τη ης Δα α αυ ιδ **π**

με λω δι ι ι κως πε ρι σου προ ο α

α νε φω ω ω νη η η η σε **δ** τω

με γα λει α α σοι οι ποι η η σα α αν

τι ^π πα ρε ε ε στη η Βα σι λι ισ

σα α εκ δε ξι ω ω ω ω ν σου ^π σε ε

γα ρ μη τε ρα προ ξε ε νον ζω η ης α

νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν ^π ο α πα

τω ρ εκ σου ε ναν θρω ω πη η σαι ευ

δο κη η η σα ας Θε ε ε ος ^π

ι να τη η ην ε α αυ του α να α

πλα α α ση η ει κο ο ο ο να ^π

φθα ρει σαν τοις πα α α α α θε ε ε ε

σι ^δ και το πλα νη θε ε εν ο ο ρει ει

α λω ω τον ε ευ ρων ^π προ ο ο ο ο

βα α α α τον π τοις ω μοις α α α

να λα α βων τω Πα α α τρι ι

ι προ ο σα γα α α γη π και τω ι

δι ω θε λη μα α τιταις ου ρα νι αις συ

να α ψη η Δυ να α α α με ε ε

ε σι π και σω ση Θε ο το κετον κο σμον

Χρι ι στος δ ο ε χωντο με ε ε γα και

πλουουου σι ον ε λε ε ο ο ο ο ος β λ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες

ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πειαν ε νε δυ σα το ο ο ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.
Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος δὲ Βου.

Κυριακα νεληθωνεν τωσταιρω την
προγο νικηνη μωνκα ταραν εξη
λειψας και κα τελθων εν τω Αδητους
απαιω νος δε σμιους η λευθε ρωσας
α φθαρσι ανδω ρου με νος των ανθρω
πων τω γε νει δια του το υμνουντες
δοξα ζοο μεν την ζωο ποι ο ον και
σωτη ριονσου Ε γερσιν

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. α΄.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ

ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντα ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεᾶς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος,

ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὦ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡς περ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμπας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἐπέλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ δ̣ Νη.

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω

και Α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

ω ς ω φθης ε πι γης Χρι στε ε ο ο

Θε ε ος δι α φα α το ον οι κο

νο ο ο μι ι ι ι αν α κου σα

α σα η Σα μα α ρει ει τις του λο γου

σου του φι ι ι λα αν θρω ω ω που

κα τε λι ι πε το αν τλη η μα α ε πι

το ο ο φρε ε ε ε αρ ^νδ και ε ε

ε ε δρα α α α με ^Δδ λε γου ου σα α

τοις εν τη η η πο ο ο ο λει ^νδ

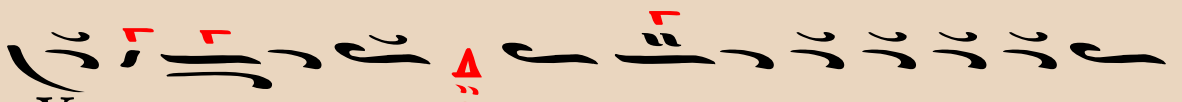
δευ τε ε ι δε ε τε κα αρ δι ι ο ο

γνω ω ωστην ^Δδ μη τι ου ουτος υ υ πα

α αρ χει ο προ σδο κω ω με νο ο ος

Χρι ι ι στος ^Δδ ο ε ε χωντο με γα ε

ε ε ε λε ε ε ε ος ^νδ

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἔχος λ π δ Νη.

Κ αι νυν και α α ει ^βλ και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων α α

α μην

Μ ε σουσηστης Ε ο ορ της δι δα

σκοντο ος σου Σω ω τηρ ε λε ε γο ον

οι Ι ου ου ου δαι αι αι αι οι

πως ου τος οι δε ε γραμμα α τα μη

με μα α α α θη η η η κως α

γνο ουν τε ες ο ο τι συ ει ει η η σο ο

φι ι ι ι α η κα τα σκευ α α

σα α σα τον κο σμον δο ο ξα α σοι οι οι

οι

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορὸς: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γ Βου.

κ

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα

μα ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ

Κυρίου Μαθητριάι καὶ τὴν προγονικὴν

ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι

τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον

Ἐσκύλευται ὁ θάνατος ἠγέρθη Χριστός

ο Θεος δωρου μενος τω κοσμω

το μεγα ελεος

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̄ δ̄ Νη. ρ̄

Μεσοῦσης τῆς εορτῆς διψωσανμου

την ψυχην ευσεβειας ποτισονναμα

ατα δι οτι πασι Σωτηρ εβοησας

ο διψων ερχεσθω προς με και πιινετω

ηπηγη της ζωης Χριστε ο Θεος

δο ο ξα α σοι οι οι οι οί δι

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,

λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις· ‘Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι’ εὐχῶν...

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Πα.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς

ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης:**

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν΄ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ

ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

ᾠδὴ α'.

ᾠχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τριάδα, θεαρχικὴν δοξάσωμεν, ταῖς ὑποστάσεσι, μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τριῶν, συναΐδιον σύνθρονον, ἣν δυσωποῦντες λέγομεν· Σῶσον τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἐχρίσθης, ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλλιάσεως,

θεουργικῶ ἐλαίῳ ὁ Υἱός, καὶ βροτὸς ἐχρημάτισας,
καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξας.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ κάλλος, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς
τρισήλιε, τὰ Σεραφεῖμ οὐ φέροντα ὄραῖν,
συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ἄσμασιν,
ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφράστως, τὸν ποιητὴν γεγέννηκας, τῶν ὅλων
Πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἀρᾶς, τοὺς
βροτοὺς καὶ θανάτου φθορᾶς, καὶ διὰ σοῦ
ἐπέγνωμεν, ἓνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐρώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἀγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις
σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστέ, παρὰ Πατρός τὸν
Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηνας, φύσιν τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τῶ Πατριάρχῃ, Ἀβραάμ ὅτε ὤφθης ἐν σχήματι,
ἀνδρικῶ τριττῇ Μονάς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας,
τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ κυριότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ χαρακτῆρσιν, ἐν τρισὶν εἰς Θεὸς πιστευόμενος,

ἀπερίγραφτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσεσιν,
ἐνικὴν καὶ τριλαμπῆ, τὴν θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ
σὲ μακαρίζομεν, τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε ἄκτιστε, καὶ ὁμοούσιε, Μονὰς
τρισυπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου
οἴκτειρον, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς
ἐλεήμων· σὲ γὰρ Κύριε μόνον, λυτρωτὴν καὶ
δεσπότην, κεκτήμεθα βοῶντες· Γενοῦ ἡμῖν ἴλεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν,
Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, αἰεὶ
περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ
τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, ἐν
πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν·

ᾠ α' Χορός. Σῶσον τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐπερούσιον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ
κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ σε δοξάζομεν, ὡς
ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀσύγχυτον, ὡς ἰσόρροπον,

δόξη Θεὸ ἀκατάληπτε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μεριστὴν οὖσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις
Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι,
ἀπεριόριστον, μόνην, ἀπερίγραπτον, ἀνυμνοῦμέν σε,
τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοῦς ὁ ἀναρχος τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγέννηκε,
καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· καὶ
διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην τῶν
ὄλων, Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιφανέμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς προκατήγγειλε,
τὴν ἐκ σοῦ Παρθέने, σάρκωσιν ὁ Λόγος, ἀλλ'
ὑστερον, ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν,
Ὁ β' Χορός: τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν
ἐφανέρωσε.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεότητος,
μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις,
ζωαρχικὰς συμφυεῖς, σέβομεν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, συναίδιον ὑπαρξιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὸ σέλας τρισήλιον, τῆς οὐσιώδους αἴγλης σου,
λάμψον ἐνιαία μοι Θεότης, ἄκτιστε φύσις, καὶ
φωτουργαία πηγὴ, πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, ἵνα
κατοπτρίζωμαι, σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὡς μόνον ὑπάρχοντα, δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος,
καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην, πάνσοφον ὄντως,
καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν, γνόντες σε βοῶμέν σοι
πιστῶς· Δέσποτα τρισήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε
φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπον,
ὁ δι' ἀγαθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δείξας, εἰκόνα
θείας μορφῆς, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν
τρισάριθμον,

Ὁ α' Χορός· θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ὡδὴ ς'· Ἐβόησε, προτυπῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐνέφηεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν υἰότητα, καὶ τὸ
Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὀρώμενον· διὰ
τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν θεαρχίαν δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὡς εἶδέ σε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον,

Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐπέγνω, τῆς μιᾶς θεαρχίας ὑπόστασιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μετάρσιον, ὑψηλὸν Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν καρδίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα τῆς σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἠξίωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ Παρθένου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλόανθρωπος, καὶ τῆς θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς, φρονοῦντες κηρύττομεν, ἀναρχον Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν, ἣν περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν, Τριάς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεόν, ἐν χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, θεάνθρωπον Ἄχραντε· ὅθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· Τῆς δόξης τῆς αἰωνίου,

‘Ο β’ Χορός· πάντα ἀξιώσον.

’Ωδὴ ζ’. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοεράς,
τάξεις ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι
δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς
ὑποστάσεσι. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥήσεις ἁγίων, Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς,
ένα τῶν αἰώνων πάντων δημιουργόν, προεδήλωσαν
ἀνέκφραστον, Θεὸν καὶ Κύριον, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

‘Ο κατ’ οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ Παντουργός,
ῶφθης τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος ἐξ ἀγνῆς,
Θεομήτορος τὸν ἄνθρωπον, ἀνακαλούμενος,

‘Ο α’ Χορός· πρὸς μετουσίαν τῆς Θεότητος.

’Ωδὴ η’. Χειῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπές, Οὐσία ἀναρχε,
κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον, καὶ
ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν,
δειξόν με κράζοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριάς ἀμέριστε, Μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σου θεϊκαῖς, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, καὶ Λόγος σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, οὐσία δύναμις ὑπαρξίς, ὑπερούσιε ἀνέκφραστε, μεγαλουργέ Τριάς Μονάς, φρούρει τὴν ποίμνην σου ταῖς πρεσβείαις, **Ὁ β' Χορός** τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὅλην νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας, καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλαστοουργὸν καὶ ῥύστην μου, Μονάρχα τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι. Σώσόν με τὸν δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σέ τὸν Ἐψιστον, φώτισον ταῖς λάμπεσιν, ἀχράντοις

Πάτερ, Λόγε Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,
τῆς δόξης Ἡλιε, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε,
τὸν μονάρχην Θεὸν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ
καταγγέλλοντας, ἀναρχον αἶδιον, οὐσίαν μίαν, τρία
δὲ Πρόσωπα, θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα, τῆς
κυριότητος, καὶ τῆς θείας, δόξης σου ἀξίωσον, ταῖς
λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τῆς Σαμαρείτιδος.

Ἀγγέλου Βουδούρη, παρασημαντικῶς

διορθωθὲν ὑπὸ Χαραλ. Τσερκέζη.

Ἦχος ᾠή Γα.

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι

ω και αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι ι

Κ αι νυν και α α ει ει και εις

τους αι ω ω νας των αι αι ω ω ω νων

α μη ην π^α

Ἄ γαλ λι α α α α σθα ση η με

ε ρον φαι αι δρωσ κ^α ο ου ρα νο ο ο

ο ος και αι η η η γη κ^α ο τι Χρι

στος πε φα νε ρω ω ται κ^α σαρ κου ου με νο ος

ω ως α α αν θρω ω ω πο ος π^α ι να

τον Α δαμ ε ε ξα α α ρη Δ^α της κα

τα α ρας πα αγ γε ε ε νη π^α και θαυ

μα στου ται θαυ μα α σιν κ^α εν Σα μα ρει ει ει

α προ ο ο σα α φι ι κο ο ο με ε

ε ε νο ος γυ ναι κι ι ι δε ε Ε

Ξα α α α ρη υ δω ωρ ζη η η των κ

ο νε φελαις υ δα α σι πε ε ε ρι ι βα

α λο ο ο με ε ε ε νο ος π δι ο

παν τε ες οι οι πι ι στοι προσκυ νη σω ω

με εν τον δι η μα α ας ε ε

ε κουου σι ι ι ως πτω χε ευ σαν

τα ε ευ σπλα α α αγ χνω ω βου ου

λη

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ πε

ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α α

α δα Α ναρχον Πα τε ε ρα και πα

αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο ο

ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει εν σε τον Θε ε ε ο ο ον

λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α τρι

η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

ⲙⲉ ⲉⲛ ⲃ

Ⲙ ⲙⲛⲉ ⲥⲱ ⲙⲉⲛ ⲡⲁ ⲁⲛ ⲧⲉⲥ ⲑⲉ ⲉ ⲟ

ⲟ ⲡⲣⲉ ⲉ ⲉ ⲡⲱ ⲱ ⲱ ⲱⲥ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲥⲙⲁ ⲁ ⲥⲓ ⲓ ⲓⲛ ⲉ ⲉ ⲉⲛ ⲑⲉ ⲉ ⲉ ⲟⲓⲥ

ⲧⲟⲛ ⲡⲁ ⲧⲉ ⲉ ⲣⲁ ⲕⲁⲓ ⲁⲓ ⲧⲟ ⲟⲛ Ⲙⲓ

ⲓ ⲓ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟⲛ ⲕⲁⲓ ⲁⲓ ⲡⲛⲉⲱ ⲙⲁ ⲁ

ⲁ ⲧⲟ ⲑⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲟⲛ ⲧⲣⲓ ⲥⲱ ⲡⲟ ⲥⲧⲁ ⲁ

ⲧⲟ ⲟ ⲟⲛ ⲕⲣⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲧⲟⲥ ⲧⲉⲛ ⲙⲓ

ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁⲛ Ⲃⲁ ⲁ ⲥⲓ ⲗⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ

ⲁⲛ ⲕⲁⲓ Ⲙⲱ ⲣⲓ ⲟ ⲟ ⲧⲉ ⲉ ⲧⲁ ⲁ

Ⲙ ⲕ ⲛⲉ ⲕⲣⲱⲛ ⲓ ⲗⲟⲱ ⲟⲱ ⲥⲁ ⲧⲟ ⲟⲛ

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α
α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε
νε α να στα αν τα θε ε ο
ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α
α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις
ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το
αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο λο
γου ου ου σα και σε γε ραι ρου σα
α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἄξιον ἵκεν ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἄξιον ἵκεν ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ

πηγή τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ π δ Νη. ρ

Μ ε σουσηστης ε ορ της δι ψω σανμου
την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα
α τα **δ** ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας
ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε τω
η πη γη της ζω ης Χρι στε ο Θε ος
δ ο ο ξα α σοι οι οι **δ**

ᾠδὴ Ἀναγνώστης·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ

μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἦ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἦ Χορός: Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἦ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

Δι' εὐχῶν...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Πά.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω Δ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π ζω ω ην χα ρι σα α με νος Δ

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος π ρ

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς

ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ

τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης·**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου
ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος
ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω
συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ
ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,
ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ
εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος
ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας
ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς
ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου,
ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην
τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

“Οτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ’ ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ,
καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου
ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν
σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη
μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ
ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ
μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς
ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν

πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)** Κύριε, ἐλέησον. **(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ

ἄδη ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου,

ὕψωθεις δὲ ἔταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ

πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ἔτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ἔτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι

πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γ Βου.

λ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν

ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι, αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος γ Βου.

κ

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυγ

μα εκ του Αγ γε λου μα θου σαι Αι του

Κυ ρι ου Μαθη τρι αι και την προ γο

νι κην α πο φα σιν α πο ρι ψασαι

τοις Α πο στολοις και χω μεναι ε λε γον

ε σκυ λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χριστος

ο Θε ος δω ρου με νος τω κο σμω

το με γα ε λε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν,
εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ
ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ
πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. ρ̣

Με σου σησ της ε ορ της δι ψω σαν μου

την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα
α τα ρ ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας
ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε τω
η πη γη της ζω ης Χρι στε ο Θε ος
δο ο ξα α σοι οι οι ρ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...”

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος δ'.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι· Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ Ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ Πάθους κηρύξας τὴν Ἐγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν Ἄδῃ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ Ἄδου Σωτὴρ· συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ Ἀναστάσει τῇ σῆ,

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ
θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν
Ἀνάστασιν πᾶσι· διὸ σε καὶ δοξάζομεν, μόνη
Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον
μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει
σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν
πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθόν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ,
καὶ τῆ πέτρα προσελθόν, ἐνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς,
λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις·
Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι
αἰεὶ, τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουςαι,
θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ βοᾶτε, τοῖς
Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ
ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ
λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ
ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν
Ἄδῃ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῆ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει
σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρῶν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστρω σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερέυσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ.

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ Μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ Ἀγγελος

καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε·
τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Μυροφόροι Γυναῖκες, μετὰ μύρων ἔλθοῦσαι, πρὸς τὸ
μνήμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου τρανώς,
πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ
τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ
οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος,
Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐα, ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἔτερα, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

Ε υ̣ λο̣ γη̣ τος̣ ει̣ ει̣ ει̣ Κυ̣ ρι̣ ι̣

ε̣ ε̣ ε̣ **κ̣** ᾗ̣ δι̣ δα̣ ξο̣ ο̣ ον̣ με̣ τα̣ α̣ α̣ α̣

δι ι και ω ω μα α τα α α σου ^κα

Τ ω ω ν Α γ γε ε ε λω ω ν ο δη η

η μος ^{ν'}κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν

σε ^Δε εν νε ε κροι οι οις λο ο γι ι σθε

ε εν τα ^κτουου θα α να α του δε ε

Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο

ο ον τα ^Δκαι αι συν ε ε α αυ τω ω

το ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α

α ^κκαι εξ Α α δου παν τα ας ε λευ

θε ρω ω ω σαν τα ^Δ

Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε **κ** δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν **Δ** ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε **κ** ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ** προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **κ** ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε **κ** ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε ^κδι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου ^κ

Α ι ι α αν πρω ω ι ^κΜυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον ^Δπρος το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι ^κα αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Α γ γε ε λος και ει ει ει

πε ^Δθρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε ^κτην

Α να α α στα α σι ιν δε ε ^κ

Α α πο στο λους ει ει ει πα τε Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε κ κ δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι Δ δ προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το κ κ Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε φη

η λε ε ε ε γων Δ δ τι ι με τα α νε

ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι ζε ε

σθε ε ε ε ε ε ως Θε ο ος γαρ ε ξα

νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο

ον τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ ρι

ε

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην

ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ι

ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε κ ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε ος

και α α ανθρωπος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ λη

η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α α

δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ λη

η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α α

δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α π χ

Α α λ η λου ου ι ι α α κ

δο ο ξασοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο

ος π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα)·

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον, Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου·
Κἄμοι γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ὦτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος,
ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα,
ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἡ καρδιά μου πρὸς σέ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν
θέλξει με, τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν πρὸς
χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ
σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῶα δόγματα,

Ὁ β' Χορός· ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν καὶ οἱ
πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
‘Ο β’ Χορός· ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α’. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Ἄ να στα σε ως η με ρα λαμπρυνθω

μεν λα οι Δ Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α

σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην Δ και

εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος π ρ

η μα ας δι ι ε βι βα σεν Δ ε πι νι κι

ον α α δο ον τας π (δῖς) ρ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραίνεσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ α΄

ᾠχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰωνίαν ζωὴν, κυφορήσασα Χριστόν, τὸν ἐκ τάφου ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀναστάντα κατιδοῦσα, σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτῳτε ἀγνή, καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομῆτορ πανάμωμε.

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον **δ**ουκ εκ

πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον **π**

αλλ α φθαρ σι ας πη γην **Δ** εκ τα αφου

ομ βρη σαντος Χρι στου **Δ** εν ω στερε ου ου με

π (δὶς)
θα **ρ**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ,
καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις,
τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἧ ἔστερέωται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι
σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές,
αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον
ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς
πέρασιν Ἀγνή, τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν

ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἄγνή, χόρευε καὶ τοῦτον
ὡς Θεόν, ἄχραντε μέγαλυνε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἄχορός· Ἀμήν.

Ἄναγνώστης τὸ Κοντάκιον τῆς
Μεσοπεντηκοστῆς (χῦμα)·

Τῆς Ἑορτῆς τῆς Νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν
ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης πρὸς τοὺς
παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ
ἀρύσασθε ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν
καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου
δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς
ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κάθισμα τῆς Σαμαρείτιδος.

Ἄχος δ'· Ἄψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἄγαλλιάσθω οὐρανός, χορευέτω, τὰ ἐπὶ γῆς· ὅτι
Χριστὸς ἐκ Παρθένου, ἐπιφανείς ὡς ἄνθρωπος
ἐρρύσατο φθορᾶς, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, τῷ ἰδίῳ
θανάτῳ· θαύμασιν ἐκλάμπας δέ, γυναικὶ
Σαμαρείτιδι, ὕδωρ αἰτῶν παρέχει τὴν πηγὴν, τῶν
ἰαμάτων, ὡς ὁ μόνος ἀθάνατος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ὅμοιον.

Ἄ τῆς σοφίας χορηγὸς καὶ Δεσπότης, τῆς Ἑορτῆς
τῆς Νομικῆς ἐπιστάσης, ἐν Ἱερῷ καθήμενος
ἐδίδασκες, λέγων οὕτως ἅπασιν· Ἐρχεσθε οἱ
διψῶντες, πίετε τοῦ νάματος, οὗ ἐγὼ νῦν παρέχω, δι'

οὗ ζωῆς ἐνθέου καὶ τρυφῆς, ἐπαπολαύσετε πάντες οἱ ἄνθρωποι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ἦ Χορός· Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον
τῆς Σαμαρείτιδος (χῦμα)·

Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι ἡ Σαμαρεῖτις
ἐθεάσατο τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ᾧ ποτισθεῖσα
δαψιλῶς, βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκκληρώσατο,
αἰωνίως ἡ ἀοίδιμος.

Ἦ Οἶκος.

Τῶν σεπτῶν μυστηρίων ἀκούσωμεν, Ἰωάννου ἡμᾶς
ἐκδιδάσκοντος, τὰ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ γινόμενα· πῶς
γυναικὶ ὠμίλει ὁ Κύριος, ὕδωρ αἰτήσας, ὃ τὰ ὕδατα
εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν συνάξας, ὃ Πατρὶ καὶ τῷ
Πνεύματι σύνθρονος· ἦλθε γὰρ ἐκζητῶν τὴν εἰκόνα
αὐτοῦ, αἰωνίως ὡς ἀοίδιμος.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Ἰσιδώρου.

Στίχοι

Ἔσαινεν Ἰσίδωρον ἐλπίς τοῦ στέφους,

Καὶ πρὸς τομὴν ἤπειγεν, ἐξ ἧς τὸ στέφος.

Ἐν δ' Ἰσίδωρον ἄορ δεκάτῃ τάμεν ἠδὲ τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Θεράποντος.

Στίχοι

ᾠφθης Θεράπων, οἷα θύτης τοῦ Λόγου,
ᾠφθης Θεράπων, καὶ δι' αἵματος Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος
Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κεντουκέλλαις.

Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀλεξάνδρου,
Βαρβάρου καὶ Ἀκολούθου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν
Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπων καὶ
Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως
χρηματισάντων.

Στίχοι.

Βασιλὶς τῶν πόλεων ἀγαλλιάσθω,
Μνήμην τελοῦσα τῶν σοφῶν σου Ποιμένων.

Εἶτα τὸ παρὸν Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ Κυριακῇ πέμπτη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν τῆς
Σαμαρείτιδος ἑορτὴν ἑορτάζομεν.

Στίχοι.

Ὑδωρ λαβεῖν ἐλθοῦσα τὸ φθαρτόν, γύναι,
Τὸ ζῶν ἀπαντλεῖς, ᾧ ῥύπους ψυχῆς πλύνεις.

Ταῖς τῆς σῆς Μάρτυρος Φωτεινῆς πρεσβείαις,

Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ➔ — Δι.

Εἰς πολλά α α α α

α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο

τα α α α α α α α

Καταβασίαι Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πα.

ᾠδὴ α'.

Α να στα α σε ως η

με ε ρα λαμ πρυ υ υν θω ω ω ω ω

με εν λα α α οι Πα α α α σχα α

Κυ ρι ι ου ου Πα α α σχα α

εκ γαρ θα να α α του προς ζω ω ω η

ην και εκ γης προ ος ου ου ρα νο

ον Χρι ι στο ο ο ο ος ο ο

Θε ε ε ος η μα α α ας δι ι

ε ε ε βι ι βα α α σεν

Ὁ β' Χορός: ε πι ι νι κι ι ο ον α

α α α α δο ο ο ον τας

Ὁδὴ γ'. ε ευ τε πο μα πι ι ι ω μεν

και αι αι νο ον **Δ**ουκ εκ πετρας α α γο

ο ο νου **Δ**τε ε ε ρα τουρ γου ου με

νο ον **Δ**αλλ α φθαρσι ι ι ι ας πη

η η γη ην **Δ**εκ τα αφουομ βρη η σαν

τος Χρι ι στου **Δ**ε ε εν ω στε ρε ε

ου ου ου ου ου με ε ε ε θα **π**

Ὠδὴ δ'.

Θπι της θει ει ει ει

α α ας φυ λα α κης **Δ**ο ο ο θε

ε η γο ρο ος Α αβ βα α κου ου ουμ **Δ**

στη τω μεθ η η μω ω ων και αι αι

δει ει ει κνυ υ υ υ υ τω **Δ**φα ε σφο

ο ρον Α αγ γε ε λον δι α α α

πρυ υ σι ι ω ω ως λε ε γο ο ον

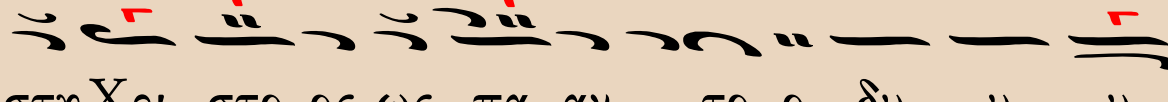
τα α ^π ση η με ε ρον σω ω τη η

ρι ι ι α α α τω ω ω κο ο

ο ο ο σμω ^Δ ο τι α α νε ε ε

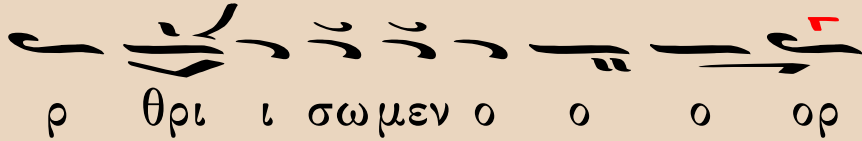
στη Χρι στο ος ως πα αν το ο δυ υ υ

υ υ να α α α μος ^π

Ὡδή ε΄.

Ο

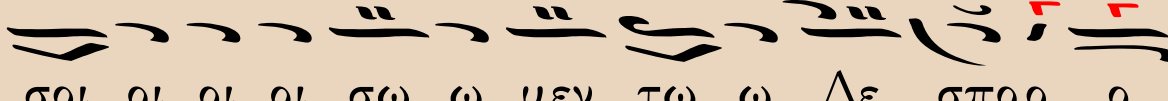
ρ θρι ι σω μεν ο ο ο ορ

θρουου ου βα θε ε ε ε ος ^π και αν τι

μυ υ υ υ ρου τον υ υ υ μνο ον ^Δ προ

σοι οι οι οι σω ω μεν τω ω Δε σποο ο

ο τη ^π και Χρι στο ον ο ψο ο

με ε θα δι ι ι ι και αι ο συ υ

νη η ης η η λι ι ι ον ^Δ πα

α σι ι ζω ω ω ην α α να α τε

ε ε ε ελ λο ο ο ον τα ^π

^{Ὠδὴ 5'} **Κ** α τη ηλ θες εν τοις κα τω

τα α τοις τη ης γης ^π και συ υ νε τρι ι

ψας μο ο χλου ου ους αι αι ω ω νι

ι ι ου ους ^Δ κα το ο χους πε πε

ε δη η με ε ε ε ε νω ων Χρι

ι ι στε ^π και τρι ι η με ε ρος ^π ως

εκ κη ητους Ι ω ω να α α α α ας

ε ε ε ξα α νε ε ε ε στη

η ης του ου ου τα α α α α φου π^α

Ὠδὴ ζ'. **Ο** Παι αι αι αι δας ε εκ κα

μι ι ι νου ρυ σα α με ε νο ο ο

ο ο ο ος γε ε ε νο ο ο ο με ε νο

ο ος α αν θρω ω ω πο ος π^α πα α

σχειει ως θνη η τος και αι αι δι ι α π^α

πα θουους το ο θνη το ο ον α φθαρ δ^α

σι ι ι ι α ας ε ε εν δυ υ υ υ κ^α

ει ει ε ε ευ πρε ε ε πει ει ει

α αν ^π ο μο ο ο νος ευ λο ο γη

η το ο ος τω ων πα α τε ε

ε ρωων ^Δ Θε ο ος και υ υ πε ε ρε

ε ε ε εν δο ο ο ο ξος ^π

^{Ωδὴ ἡ΄.} ^χ **Α** ι νου μεν ευ λο ^χ γου μεν

και προσκυ νου με εν τον Κυ υ ρι ι

ον ^Δ

Α αυ τη Η η κλη η η τη η

και αι α γι ι ι α α η

η με ε ε ρα α ^Δ η μι α των

Σα αβ βα α α τω ων ^Δ η βα σι

ι λι ι ις και αι αι κυ υ υ ρι

ι ι ι ι α π ε ο ορ των δ ε ορ

τη η η η και αι πα νη η η η η

γυ υ υ υ υ ρις δ ε ε ε στι ι ι ι πα

α νη η η γυ υ ρε ε ε ω ων π εν

η η η ε ευ λο γου ου ου με

ε εν Χρι ι στο ον εις του ου ους αι

αι αι ω ω ω ω να α α ας π

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ᾠ̣ Πα̣.

ᾠδὴ α'.

Α

να στα σε ως η με ρα λαμ

πρυνθω μεν λα οι **Δ** Πα α σχα Κυ ρι ου **δ**

Πα α σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην **Δ** **δ**

και εκ γης προς ουρα νον Χρι στο ος ο Θε ος

π η μα ας δι ι ε βι βα σεν **Δ** **α**

Ο β' Χορός: **Δ** ε πι νι κι ον α α δο ον **α**

π τας **α**

Ωδὴ γ'. **Δ** ευ τε πο μα πι ω μεν και νον **Δ** **δ**

ουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα του ρ γου

με νον **π** αλλ α φθα ρ σι ας πη γην **Δ** **α**

εκ τα α φου ομ βρησαντος Χρι στου **Δ** εν ω στε **α**

ρε ου ου με θα **π** **α**

Ὠδὴ δ'.

Ε

πι της θει ας φυ λα κης

ο θε η γο ρος Αβ βα κουμ Δ δ στη τω μεθ

η μων και δει κνυ υ τω Δ δ φα ε σφορον Αγ

γελον δι α πρυ σι ως λε γον τα π ρ ση με

ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω Δ δ ο τι α

νε ε στη Χριστος ως παν το δυ υ ναμος π ρ

Ὠδὴ ε'.

Ο

ρ θρι σω μεν ορθρου βα θε

ος Δ δ και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ

σοι οι σω μεν τω Δε σπο τη π ρ και Χρι

στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι ον

πα σι ζω ην α να τε ελλοντα π ρ

Ὠδὴ ς'.

Κ

α τηλθες εν τοις κατω τατοις

της γης **Δ** και συ νετριψασμοχλουςαι ω νι

ους κα το οχουςπε πεδη με ενων Χριστε και

τρι η μερος **π** ως εκ κητους Ι ω νας **Γ**

εξα νεστης του ταφου **π**

Ὠδὴ ζ'.

Ο

Παιαιδας εκ καμινου ρυ

σα μενος γε νο μενος ανθρωπος **π** πασχειως

θνητος και δια παθους το θνητον **Δ** α

φθαρσι ας ενδυει ευπρεπει αν **π** ο

μο ονος ευλογητος των πατεερων **Δ**

Θεος και υπερ ενδο οξος **π**

Ὠδὴ ἡ'. Ἀ ι χ̣ νου μεν ευ λο χ̣ γουμεν

και προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον Δ̣

Ἀ υ τη Η κλη τη η και α γι α η

με ε ρα Δ̣ η μι α των Σαβ βα α των η

βα σι λις και κυ ρι α π̣ ε ορ των ε

ορ τη Δ̣ και πα νη γυ ρις ε στι ι

πα α νη γυ ρε ων Δ̣ εν η ευ λο γου

μεν Χριστον εις τους αι ω να α α ας π̣

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δ̣ι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον ^(δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἄ ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον ^Δ

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦ Αρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦ Ηχος ^{Δι.}

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οικτιρμων σου ε ξα λει ψον

το α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Γ οι μο νω η μαρ τον και το πο νη ρον

ε ν ω π ι ο ν σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δου γαρ εν α νο μι αις ου νε λη φθην

και εν α μαρ τι αις εκις ση σε με η μη

τηρ μου

I δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ας σου ε δη λω σας μοι $\bar{\chi}$

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

I δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Ακου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην **Δ** α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πεινω με να **Β**

Απο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου **Δ** και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον **Β**

Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος **Δ** και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου **Β**

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου **Δ** και το Πνευ μα σου το Α γι ον

μη αν τα νε λησαπ ε μου

Α ποδοςμοιτην α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ουσου και πνευματι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με

Α ι δα ξω α νο μους τας ο δουςσου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρ ι ε τ α χ ε ι λ η μ ο υ α ν ο ι ξ ε ι ς

κ α ι τ ο σ τ ο μ α μ ο υ α ν α γ γ ε λ ε ι τ η ν α ι ν ε

σ ι ν σ ο υ **β**

Ο τ ι ε ι η θ ε λ η σ α ς θ υ σ ι α ν ε

δ ω κ α α ν **Δ** ο λ ο κ α υ τ ω μ α τ α ο υ κ ε υ

δ ο κ η σ ε ι ς **β**

Θ υ σ ι α τ ω Θ ε ω π ν ε υ μ α σ υ ν

τ ε τ ρ ι μ μ ε ν ο ν **Δ** κ α ρ δ ι α ν σ υ ν τ ε τ ρ ι μ μ ε

ν η ν κ α ι τ ε τ α π ε ι ν ω μ ε ν η ν ο Θ ε ο ς **Δ** ο υ κ ε

ξ ο υ δ ε ν ω σ ε ι **β**

Α γ α θ υ ν ο ν Κ υ ρ ι ε ε ν τ η ε υ

δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης α να φο ραν και ο λο καυτω

μα τα

Το τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο ο σχους και

ε λε η σον με ο Θε ος

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Τ αϊς των Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Ζ'**

Τ αϊς της Θε ο το ο κου πρε σβειαις ε ε λε

η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη η θη των

ε μων εγ κλη μα των **Δ** **Χ**

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου **Δ** και τα τα το πλη

θος των οι κτιρμων σου **Χ** ε ξα λει ψον το α

νο ο μη μα μου

να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο

ο ο ος

Ἔτερα, ἄργά. Τοῦ αὐτοῦ.

ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις των

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του
 τα α α φουου κα α θω ως προ ει ει ει ει
 ει πε ε ε εν Δ ε δω κεν η η μιν
 την αι ω νι ο ο ον ζω ην ν' και αι με
 ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος Δ

‘Ο ‘Ιερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

‘Ο Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

’Ωδὴ θ’. ‘Ηχος α’. ‘Ο Εἰρμός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ Τόκου σου.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Τὸ αὐτό.

Τροπάρια.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων, τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

ὦ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

ὦ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ'.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε

δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμπας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντα καταυγάσας, θεοχαρίτῳτε Δέσποινα.

ᾠδὴ θ'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Ο Α α γ γε λο ος ε ε ε βο ο

ο α α τη η Κε ε χα ρι ι τω

ω με ε ε νη η Δ Α α γνη η Πααρ

θε ε νε ε χαι αι αι ρε ε και αι πα

λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε ε Δ

ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη

η η τρι ι η η με ρο ο ος ε

ε εκ τα α α α α φου π ρ

Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου ρ

η νε ε ε α α Ι ι ε ε ε

ρουου σα α α λη ημ π ρ η γαρ δο ο ξα

Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε πι

ι σε ε α α α νε ε ε τει ει λε ε

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι

α γα α α α αλ λου ου Σι ι ι

ων ρ Δ συ υ υ υ υ δε ε α α α

γνη η η η τε ερ που Θε ε ο

ο το ο ο κε ε ρ Δ εν τη η Ε ε

γερ σει του ου το ο ο ο ο κουου ου

ου σου ου ου ου ^π_ρ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα

ρι τω με ε νη Α γνηπαρθε νε χαι αι

ρε και πα λιν ε ρω χαι αι ρε ^Δ_δ ο σος Υι

ος α νε ε στη τρι η με ρος εκ τα

φου ^π_ρ

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α

Ι ε ρου σα λημ ^π_ρ η γαρ δο ξα

Κυ ρι ι ι ου ^Δ_δ ε πι σε α νε τει λε ^π_ρ

Χο ρευ ε νυν και α γαλ λου Σι ων Δ σου υ

δε α γνη η τερ που Θε ο το ο κε Δ εν τη

ε γερ σειτου το ο κουου σου ου ου ου π ρ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα.

ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος,
τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ
καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ
κόσμου σωτήριον.

Τῆς Σαμαρείτιδος.

ᾠχος ὁ αὐτός. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σαμάρειαν κατέλαβες, Σωτήρ μου παντοδύναμε, καὶ
γυναικὶ ὁμιλήσας, ἐζήτηεις ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὁ ἐκ
πέτρας ἀκροτόμου, πηγάσας ὕδωρ Ἑβραίοις, ἣν

πρὸς πίστιν σὴν ἔλαβες· καὶ νῦν ζωῆς ἀπολαύει, ἐν οὐρανοῖς αἰωνίως.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ὅμοιον.

Μεσούσης παραγέγονας, τῆς Ἑορτῆς φιλόανθρωπε, ἐν Ἱερῶ καὶ ἐλάλεις· Οἱ δίψης ἔμπλεοι πρὸς με, ἔλθετε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ζωῆς καὶ ἀλλόμενον, δι' οὗ τρυφῆς καὶ χάριτος, ζωῆς τε τῆς ἀθανάτου, Ὁ β' Χορός· ἐπαπολαύσετε πάντες.

**Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·**

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος τέταρτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος δὲ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων δ αι

νει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι

ι στοις π σοι πρε επει υ μνος τω Θε ω

ω β λ

Α ι νει τε αυ τον παντες οι Α αγ γε

λοι οι α α αυ του π αι νει τε αυ τον

πα α σαι Αι αι Δυ να α α μει

εις α α αυ του π σοι πρε ε πει υ μνος

τω Θε ω ω β λ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο τη η η η η η η η η

ἦ ἦ ἦ ἦν καὶ Ἄ α α α ῥα α α

α α ἀρ χι ι ι ι ι ι ι ἀρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ἄε ε ε ε ε α α α α

α π α α α α α α α α α η η η

μω ω ω ῥω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ε Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ἄε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ λα α α φυ υ λα α ατ τε π
α

ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ λα α

α α γα α α α α α α α α α

α α α γα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π
α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α π α α

α α α α α α α α α α α

α γ γ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρον ὑπομεινασ και θανα

τον και αα να στασεκτων νε κρων παν το

δυ υ να με Κυρι ε δοξα ζομεν σουτην

Α α να στασιν β λ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Εν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ της ἀρχαι-
ας κατάρσῃ ἡλευθέρωσάς ἡμᾶς β και εν
τῷ θανάτῳ σου λ τον τήν φύσιν ἡ
μῶν τυραννησάντα διαβόλον
κατήργησας λ εν δε ετη Ἐγερσει
σου χάριστά παντα ἐπληρώσας λ δι
οβωμοσοι ο α να στας εκτων νε
κρων Κυρι ε ε δο ξασοι β λ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Τῷ σωσταυρῷ Χριστέ Σωτηρ Δ ο δη

γῆσον ἡ μᾶς ἐπι τὴν ἀληθεῖαν σου β λ

καὶ ρυσαίῃ μᾶς τῶν παγιδῶν τοῦ ἐχθροῦ β λ

ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν ἀναστήσον

ἡ μᾶς πῶσον τὴν ἀμαρτίαν ἐκ β λ

τείνῃς τὴν χεῖρά σου φιλάνθρωπε Κύριε

ἐν τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἁγίων σου β λ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῶν πατρικῶν σου κολπῶν π ρ μὴ χωρί

σθεις μόνον γενεῶν Λογετοῦ Θεοῦ Δ δ ἡλθεῖς

ἐπι γῆς διὰ φιλάνθρωπιαν β λ αν

θρωπος γε νο με νος α τρε πτωσ ^π και
 Σταυ ρον και θα να τον υ πε μεινας σαρ κι
 ο α πα θης τη Θε ο τη τι ^β α α
 να στας δε εκ νε κρων α θα να σι αν πα
 ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω ω πων
 ως μο νος παντο δυ ναμος ^β

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. α΄.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοιῖξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ᾧ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὥσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και Α γι ι ω Πνεευ μα α α

τι π

Η πη γη της ζω ω ω α αρχι

ι ι ας Ι η σου ους ο ο ο Σω τη

η η η η η μων ε πι την πη γην

ε πι ι στας του πα τρι α αρχου Ι

ι α α κωβ πι ει ν ε ζη η η τει ει

υ υ υ δωρ πα ρα γυ ναι κο ος

Σα α α μα ρει ει τι ι ι ι δος της

δε το α α κοι οι νω ω νη η η τον

των Ι ου δαι ων προ ο ο σει ει που

ου ου σης ο σο φος δη μι ουρ γος με

το χε τευ ει α αυ την ταις γλυ κει ει αι

αις προσρη η η η σε ε ε ε σι μαλ

λον προσαι τη σιν του α ι δι ι ου

υ υ δα α α τος ο και λα βου σα

τοις πα σιν ε κη ρυ ξε ε εν ει ει που

ου ου σα δευ τε ι ι δε ε τε

των κρυ πτων γνω ω στη ην και Θε ε ον πα

ρα γε νο ο με νο ον σα αρ κι δι

α το σωσαι αι τον α αν θρωω ω

ω πον

Τοῦ Πάσχα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νων α α α α μην

να στα α σε ω ως η με ε

ε ε ε ρα και λαμ πρυν θω ω με

εν τη πα νη γυ υ υ ρει και αλ

λη η λους πε ε ρι ι πτυ ξω ω ω

ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν

α α δε ελ φοι και τοις μι σου ου ου σιν

η η μας συγ χω ρη η σω ω μεν

πα α αν τα α τη Α α να σταα α α

σει π και αι ου τω ω βο η η η η

σω ω ω ω μεν κ Χρι στο ος α νε στη η εκ

νε ε κρων Δ θα να τωω θα α να το

ον πα τη η η η σας π και τοις εν τοι οις

μνη η μα α σι κ ζω ην χα α ρι σα α με

νος Δ

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Βου.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δ δο ξα

εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη

νη **Δ** εν ανθρωποις **β** δοκια **λ**

Υ μνου ου μεν σε ευλογου μεν

σε προσκυνου μεν σε δοξολογου μεν σε ευ

χαριστου μεν σοι **Δ** δια την μεγαλα

λην σου **β** δοξαν **λ**

Κ υριε Βασιλευ επουρα νιε Θε

ε Πατερ παντοκρατορ **β** Κυριε Υιε

μονογενεεσ Ιησου Χριστε και Αα

γιον Πνευμα **β** **λ**

Κ υριε ο Θεος **Δ** ο αμνος του Θε

ου ο Υιος του Πατρος ο αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κοσμου **β λ** ε λε η

σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ τι

ι ας του κοσμου **β λ**

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων **Δ ρ** ο

κα θη με νος εκ δε ξι ων του Πατρος και ε

λε η σον η μας **β λ**

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μονος Κυ ρι ος **Δ ρ** Ι η σους Χριστος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος α μην **β λ**

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε **Δ ρ** και αι νε σω το ο νο μα σου εις

τον αι ω να **Δ** και εις τον αι ω να του αι

ω νος **β**
λ

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λα χθη ναι η μας **β**
λ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων **Δ** και αι νε

τον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα α σου εις τους αι ω νας α μην **β**
λ

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας **Δ** κα θα περηλ πι ι σα μεν ε

πι σε **β λ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε **β λ** δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα σου (τρὶς)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α **Δ δ** ε

γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σο ον

με ι ασαιτην ψυ χηνημου **Δ δ** ο τι η μαρτον

σοι **β λ**

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

ξον με **Δ δ** του ποι ειν το θε λη μα σου

ο τι συ ει ο Θε ος μου **β λ**

Ο ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς **Δ** ἐν

τῷ φωτὶ σου ὁ ψομεθαφως **β λ**

Π αρατεινοντο ελεος σου ουτοις

γινωσκουσι σε **β λ**

Αγιος ο Θεος **Δ** Αγιος Ισχυ

ρος Αγιος Αθανατος ελεησον η

μας **β λ** (τρεις)

Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω πνευματι **β λ**

Κ αι νυν και αι και εις τους αιω

ναστωνα ωνων αμην **β λ**

Ἄ ὑ υ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
γι ος α θα νατος ε λε η σον η

Ἄσματος. χ

μας

Ἄ α α γι ι ι ος ο Θε ε ο

ο ος Δ δ

Ἄ α α γι ι ι ος Ι σχυ υ ρο

ο ος Δ δ

Ἄ γι ος Α θα να α το ος Δ ε ε

λε η η σο ον η η μα α α α ας Β χ

Γ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Δ α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης

ημων **β λ** κα θε λων γαρ τω θα να α τω

τον θα να τον **Δ δ** το νι κος ε δω κεν η μιν

και το με γα ε λε ο ο ο ο ος **β λ**

Ἐτέρα, ἀργή. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος **δ** Βου.

Δ ο ξα α σοι τω δει ει ει ξαν τι το

ο φως **Δ δ** δο ξα α ε εν υ υ ψι ι

ι στοιοις Θε ε ω ω **ζ λ** και ε πι γης ει

ρη η η νη η **ζ λ** εν α αν θρω ω ποις

ε ε ευ δο ο κι ι ι ι ι α

β λ
α

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε

προ σκυ νου μεν σε ε δο ξο λο ο

γου ου ου ου ου με ε ε εν σε Δ δ

ευ χα ρι στου με εν σοι κ δι α την με

γα α α λη ην σου δο ο ο ο ο ξα

αν β λ

Κ υ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ Δ δ

ε που ρα α α νι ι ι ε ε

Θε ε ε ε Δ δ Πα τε ρ πα αν το ο

κρα α α τορ Δ δ Κυ ρι ι ε ε Υι υι ε μο

ο νο γε ε νες Δ δ Ι η σου Χρι ι στε ε

και Α α α γι ο ον Πνε ε ευ

μα α

Κ υ ρ ι ε ε ε ε ο Θε ε ος

ο Α μ νο ο ος του Θε ε ου ου ου ο Υι υι

ο ο ος του ου Πα α α τ ρ ος ο αι

αι αι ρ ω ω ν την α α μα αρ

τι ι ι α α αν του ου ου κο

ο ο ο ο σμου ε λε ε η η σον η

η μα ας ο αι αι αι ρ ω ω ν τας α

μα ρ τι ι ι ι α ας του ου κο ο ο ο

ο σμου

Π ρ ο σ δε ε ξ αι την δε η η σιν η η μων

ο καθημεενοσ εκ δεξι

ω ω ω ωων του ου Πααατροσ

και ελεεηηησοονη

ηημασ

Ο οτι συυειμοσ ονοσ Α

γιιοσ σουειμοσ Κυριιοσ

Ιησουσ Χριστοσ ειδοσ

ο ξαν Θεε ου ου Πααατρο

οσ αααμην

Καθεκαααστηνημε

εραν εελοογηησωωωσε

καὶ αὐτὸς ἐξέσωσέν ἡμᾶς

ἀσπασίως ἐκ τῶν νεκρῶν

καὶ εἰς τὸν αἰῶνα αἰῶνος τοῦ οὐρανοῦ

ἀποδοξάζοντες

Καταξίωσον Κύριε

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ

τῇ ἡλιαν μαρτυροῦν

λαχθήναι ἡμῶν

Θυλογητοσεὶ εὐεὶ εὐεὶ Κύριε

ἐξ ἑοθέων Πατρῶν

ἐξ ἑρῶν ἡμῶν δικαιοαἰαίαι

αι νε ε τον **Δ** και δε δο ξα σμε ε ε

νο ον **Ζ** το ο νο μα α α σου ου **Δ** εις

τους αι ω ω να ας Α α α μην **Β**

Γ ε ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε ε **Β**

το ε ε λε ε ος σου ου ου ε εφ

η η η μας **Δ** κα θα πε ερ η ηλ πι

σα α με ε ε εν ε πι ι σε ε **Β**

Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε **Β**

δι δα ξο ο ον με ε ε τα α α δι και

ω μα α α τα α α σουου **Β** (τρεις) **λ**

Κ υ ρι ι ε ε κα α τα φυ υ γη **Δ**

ε γε νη η η θη ης η η η μιν

εν γε νε ε α α και αι αι γε ε νε

ε ε α ε γω ω ει πα α α Κυ

ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η η

η σο ο ο ο ον με ι ι α α

σαι αι την ψυ χη η η ην μου σου ο ο

τι η μα αρ το ο ον σοι οι

Κ υ ρι ι ε προ ος σε ε κα α α τε

ε φυ υ υ γον δι ι δα α ξο ο ον

με ε του ποι ειν το ο θε ε λη

μα α α σου ου ο τι συ υ ει

ει ο Θε ε ο ο ος μου ου **β λ**

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω

η ης **Δ ρ** εν τω φω τι ι ι σου ο

ψο ο ο με ε θα α α φως **β λ**

Π α ρα τει ει νο ον το ε ε λε ε

ο ο ος σου ου ουτοις γι ι νω ω σκουου

ου σι ι ι ι ι σε **β λ Χ**

Α γι ι ο ο ο ο ο ο Θε ε ος **β λ** Α

γι ι ο ο ο ος ι σχυ υ ρος **Δ ρ** Α γι ι

ο ος Α θα να α τος **Δ ρ** ε ε λε ε η η

η σο ον η η η μας **β λ** (τρεις)

Α ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι β λ

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει Δ δ

και αι ει εις τους αι αι ω ω ω να ας

των αι ω ω νω ων α α α μην β λ

Α γι ι ο ος Α θα να α τος Δ δ ε ε

λε ε η η η σο ον η η η μας β λ

Α α α α α α α α α α

α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ο ο ε ε ο ο ε
ε ε ε ε ε ε ε ο ο ε ε ο ο ε

Α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α

N ε Α α α α α α α α α α α

α α γι ι ι β ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι ι

ο ο ος Α θ α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α α α α α

χα α α ρα α α ιε ε Α θ α α α

να α α το ο ος β ε λε ε ε ε

ε ε ε η η η η η η η σο

ο ο ο ο ο ον η η η η η η η η

μα α α α α α α α α α α

α α α α ας β

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν δ α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης

ημων β κα θε λων γαρ τω θα να α τω

τον θα να τον δ το νι κος ε δω κεν η μιν

και το μεγαλεοοοοος **βλ**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος $\lambda \pi \grave{\alpha}$ Πά.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σ ο ν δ̣

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σ ο ν Δ̣

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σ ο ν Δ̣ δ̣

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σ ο ν β̣ λ̣

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σ ο ν δ̣

ϸ ο ι Κυ ρ ι ε δ̣

Ἔτερα, Ἰακώβου Ναυπλιώτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ̣

Κ υ ρι ε ε ε ε λε ε η η

σον **β**
κ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**
δ

Κ υ ρι ε ε ε ε λε η σον **ν**
η

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**
δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **ν**
δ

Ἐκφώνησις·

ἽΟτι πρέπει σοι...

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δ**ι.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Τ αϊς πρε σβει αϊς της Θε ο το κου **Δ**
δ

Σω τε ε ερ σω σον η μας **β**
κ

Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου **β**

σω τερ σω σον η μα α ας **β**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος **Δ**ι.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Κ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων **Δ** ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α **Δ**

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν
πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ῶ νας

των αἰ ῶ νων ἀ μην

Ο μὸ νο γε νῆς Υἱ ος καὶ Λο γος του

Θε ου ἀ θα νατος υ παρ χων καὶ κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου καὶ α εἰ παρ θε

νου Μα ρι ας ἀ τρεπτῶ σεν ἀν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη σας Εις ων της α

γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο

με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευμα

τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἄντίφωνον γ'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος π

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώτου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἔτερον, ἄργόν. Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Χ ρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε

στη η ε ε ε ε ε ε εκ νε

ε ε ε ε κρω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων θα α α να α α

α α α α τω ω θα α α α α α α

α να α α α θα να α το ον

πα α α α τη η η η η η η η

σα α α ας και αι αι τοι οι οι οισ ε

ε ε ε εν τοι οισ μνη η η η

η η η μα α α α α α α σι ι

ζω ω ω ω η ην χα α α α α ρι

σα α α α α με νο ο ο ο ο ο

ο ο ος

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Ε ν Εκ κλη η η η η η σι ι αις ευ λο

γει ει τε τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πηγων

Ισραηλ Σω ω ω σον η μα ας Υι ε ε

ε ε ε Θε ου ου ο α να στα α

α ας εκ νε ε κρων ψα α αλ λον τα α

α ας σοι Α αλ λη η η η η η λου

ου ι ι ι α

Εἶτα τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.
ᾠχος δ'.

Τὸ παιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι, αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος γ Βου.
λ

Το παι δρον της Α να στα σε ως κη ρυγ

μα ^β εκ του Αγ γε λου μα θου σαι Αι του
Κυ ρι ου Μα θη τρι αι ^β και την προ γο
νι κην α πο φα σιν α πο ρι ψασαι ^Δ
τοις Α πο στολοις καυ χω μεναι ε λε γον ^β
ε σκυ λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χριστος
ο Θε ος ^Δ δω ρου με νος τω κο σμω
το με γα ε λε ος ^β

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν,
εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ
ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ
πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. ρ̣

Μ ε σουσηστης ε ορ της δι ψω σανμου

την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα

α τα **Γ** ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας

ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε τω

η πη γη της ζω ης Χρι στε ο Θε ος

δο ο ξα α σοι οι οι **Γ** δ̣

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

Ἦχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Μνη ἡ σθη τι Κυ ρι ε ως α γα
θοςτωνδουλωνσου και ο σα εν βι ω η μαρ
τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να μαρ
τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος και
τοις με τα στα σι δουναιτην α να α α
παυ σιν

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ
Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς
ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐαγγελισμοῦ. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ

ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἢ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Ἁγίων πάντων. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἁγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηῆλθες Ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

Ε ι και εν τα φωκατηλθες α α θα να

τε δ̣ αλ λα του Α δου κα θη λεςτην η δυ

να μιν δ̣ και α νεστησως νι κη της Χρι

στε ε ο Θε ος Δ̣ γυ ναι ξι Μυρο φο ροις

φθεγξα με νο ος Χαι ρε τε δ̣ και τοις σοι οις

Α πο στολοις ει ρη νηνδω ρου με νος Δ̣

ο τοις πε σου σι πα ρε ε χων α να στα

σι ι ι ιν δ̣

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀ' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠδὴ Ἦχος Δι.

Κ υ ρ ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρ ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρ ι ε ε Ε ε λε ε η η η

σο ον

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...
Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἄρχεται ὁ α΄ Χορὸς.

ᾠδὴ Ἦχος Δι.

Ἄ μην Α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Α α γ ι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Α α γ ι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνεεεευματι

και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Ααγιιος Αθαανατος

ελεεεησοοονημαας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Δυναμις Ααγιιοοοοςο

Θεοοοοος Ααγιιοοοος

Ισχυροοοος Ααγιιος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορὸς.

Ἦχος Δι.

Ἀ μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος

Ἀ α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος

Ἀ θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς.

Τὸ τρίτον.

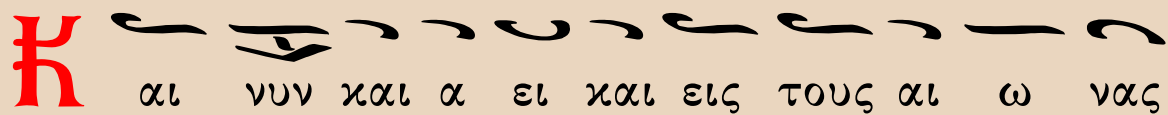
Ἀ γι ος ο Θε ος Ἀ

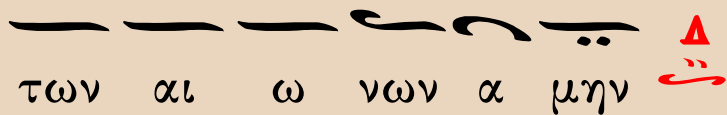
γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα

να τος ε λε η σον η η μας

Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

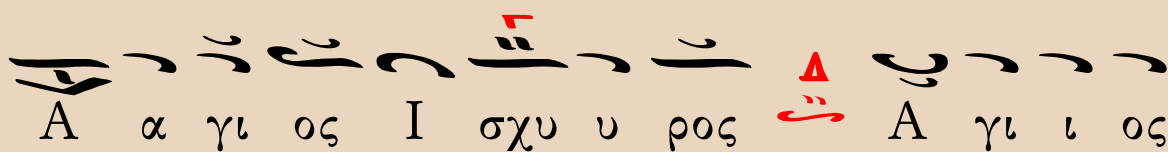
Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

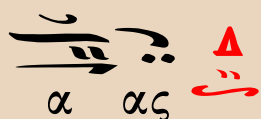
Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

N ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

ι ι α α α ρι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρι ο ο

ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ρι α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α ρι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α γι

ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε ε

ε η η η ε λε η η σο ο ο

ο ο ο ον η η η μα α α α

α α α α ας β

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν Δ

Α α α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι β

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α α α α α γι ι

ο ο ο ο ος ο ο ο Θ ε ο β

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Δ

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α γι ι ο ο

ο ο ο Α θα α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

το

λε ε ε ε ε ε ε η η οο

ον η μα α α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ἀὰ Γα.

Κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σ ο ν γ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

β ει ρ ει ει ει ει εις γ τους

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ

Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὐρῶν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠὺπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ου ου ι
 α α α α α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό.

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοιοι οι

οι οι οι οι οι οι Δ 99

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ 99

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος δὲ Δι.

Ὁ ἱ τα α α Χε ε ρου ου ου ου

ου ου ου ου ου Χε ε ρου βι ι ι ι ι

ι ι ι ι μ δ μ στι κως ει κο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ζ ι ι ι ι ι ζο

ο ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε

ε ε ες δ και αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η

η η η δ η η η η η η η ζω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω δ ζω ω

ω ω ω ω ω ω ο ο ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι

οι ω ω ω ω ω ω ω ω Δ Τρι ι

ι α α α α α α α α α α

α α α α α α δι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι το ον τρι σα α α α α

α α ρα α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ο ον π υ μνον

προ ο σα α α α α α α υ μνο ο ον

προ ο σα α α α α δο ο ον τε ες

πα α α σαν την βι ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι ι

κη η η η η η η η ην δ α πο θω

με θα α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ρι ι ι πα α α α

σαν δ με ε ρι μνα α α α α α α α

αν δ

ω ω ω ω ω ως το ον Βα α

α α σι ι ι το ον βα α σι λε ε ε

ε ε δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε δ ε ε ε ε ε ε με

ε ε ε ε ε χε ε ε ε χε ε

ε ε ε κ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

με ε βασι λε ε α α α α α α α

α α δ των ο ο ο ο ο ο ο λων

υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι β λ

αις Α αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε

λι ι και αι αι αι αι αι αι αις δ α

ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον τα

α α α α α α ξε σι ι ι ι ι ι ι

ι ιν δ Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α δ

Ἄτερον, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος δὲ Δι.

Ὁ ἰ τα α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου βι

ι ι ι ι ι ι μ δ μυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ

υ χυ δ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μυ υ υ σι ι κω ω ω π ει κο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι δ ι ι ι ι

ζο ο ο ο ο ο ο ο ει κο νι

ι ζο ο ν τε ες και αι αι αι τη η η

η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η π ζω

ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α

α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α Τρι α α α

α α δι ι τον τρι σα α α α α

α γι ο ο ο ν υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ υ

μνο ο ον προ σα α δο ον τε ε ε ε

ε ε ε ε ες δ πα α α α α α

α α α α α α α α α α σαν δ την

βι ω ω ω ω ω τι ι βι ω ω τι

κη η η η η η ην δ α πο ο ο θω

ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

ε ε ε θα δ με ε ε ε ε ε ε ρι

μνα α α α α α αν δ

ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε δ ε ε ε

ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε π ρ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρ βα σι ι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρ με ε βα σι

λε ε ε α α α α α α α ρ των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

ο ο με ε ε νοι οι ρ χ

αις Α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι

αγ γε ε λι και αι αι αι αι αι ρ α

ο ρα α α α τω ω ω ω ρ δο

ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε

σι ι ι ι ι ι ι ιν Δι Αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α α α α

α Δι

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἷον καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ
ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἷον τοῦ
Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα
πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ
γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’
οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου

καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν

ὄνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὡδὴ θ'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Ὁ Ἄ αγ γε λο ος ε ε ε βο ο

ο α α τη η Κε ε χα ρι ι τω

ω με ε ε νη η Δ Α α γνη η Πααρ

θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι πα

λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε ε Δ

ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη

η η τρι ι η η με ρο ο ος ε

ε εκ τα α α α α φου π ρ

Ε υ φραι αι νου α γα α α αλ λου ου ς δ

η θει ει ει α α πυ υ λη η του ου

φω ω ω το ος π ρ ο γαρ δυ υ νας

εν τα α α φω ω ω ω Ι ι η

η σου ους α α α νε ε ε τει ει λε ε

λα α αμ ψα ας η η λι ι ι ι ου ου

φαι δρο ο ο ο ο τε ε ε ε ε ρον Δ δ

και αι αι αι αι του ους πι ι ι ι στου

ου ου ους πα αν τας κα α τα αυ γα

α α σα ας Δ θε ο ο χα α ρι τω τε

ε Δε ε ε ε ε σποιοι οι οι να α χ

α α π ρ

Κοινωνικὸν Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι. Δι.

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω μα α α

α α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι Δ ι ι ι ι ι ι ι Δ ι ι

ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σωμα

α Χρι στου ου ου ου ου ου ου Δ με τα

λα α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α χα α α α

α α α α α α α α α α α Δ

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α με τα α λα α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α βε ε ε ε ε ε υε ε μετα λα

α βε τε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε

πη η γη η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η χη η

η η η η η η η η η η η πη

γη η ης α α α α α α α α

α α α γα α α α α α α γα α

α α α α α α α α α θα να α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α Δ

α θα να α του γε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ευ σα α α α γε ε ευ σα σθε ε

ε ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν, ψάλλεται
ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Π̣α.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω Δ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος π
α

‘Ο Ίερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

‘Ο β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

‘Ο Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος Δι.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δὶς)

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι' εὐχῶν...

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ῥΗχος Δι.

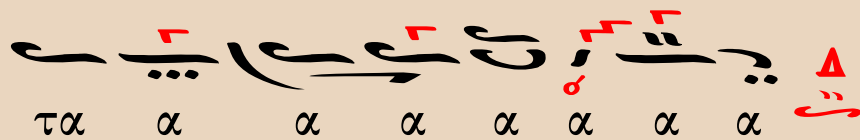

 Ε ις πο ολ λα α α α α α α

 α α α α α α α α α α

 ε ε ε ε ε ε τη η η η

 η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο ο

 τα α α α α α α α

ῬΟ Ἱερεύς· Εὐλογητός... ῬΟ Χορός· Ἀμήν.

ῬΟ Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

ῥΗχος $\lambda \pi \grave{\alpha}$ Πα.

 Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοιους εν τοιους

μνημα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με νος **Δ**

Οί Χοροί τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἢ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ

κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς

λαγωῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,

εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν,
ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,
ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ
ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἧν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν
καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρήσεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἄσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἄσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον

γεγέννηκά σε.

Αίτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ, ὡς σκεῦη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ

ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,
ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ
εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί
ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον
αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κειραγένοι
με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ
Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου,
Κύριε.

Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ
καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω,
ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς
μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου

καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν

ἀνομίαν.

Λάκκον ὤρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξην καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...”

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

Ἦχος πλάγιος τοῦ πρώτου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ̣ Π̣α̣.

Η ε ε Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ε **π** ε κε ε ε ε κρα α α ξα α

προ ο ο ος σε **Δ** ει σα α κου σο ο ο

ον μου **π** ει σα κου σο ον μου ου Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π Κυ ρι

ε Ε κε κρα ξα προς σε ει σακουου σο

ο ον μου ^κ προσχεστη φω νη η η τη ης

δε η η η σε ω ω ω ως μου ^π εν

τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα α κου

σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ε ε ε ^Δ

Κ α τευ θυν θη η τω η προ σε ευ χη

η η μου ^κ ως θυ μι ι α α α μα

α ε νω ω πι ο ο ο ον σου ^π ε παρ

σιςτων χει ρωνμου θυ σι α ε σπε ε ρι ι

ι νη η η ^κ ει σα κου σονμουου Κυ ρι

ε ε ε Δ
δ

Στιχολογία Πέτρου Βυζαντίου.
ᾠχος ὁ αὐτός.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη

μου κ
α

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα

σεις εν α μαρ τι ι αις κ
α

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν Δ και ου μη συνδυ α σω με τα

των εκ λε κτων αυ των κ
α

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με **Δ** ε λαιον δε α μαρτω

λου μη λι πα να τω την κε φα λη ην μου **κ**

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των **κ** κα τε πο

θη σαν ε χο με να **Δ** πε τρας οι κρι ται αυ

των **κ**

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο

τι η δυν θη σαν **Δ** ω σει πα χος γης ερ

ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο

στα αυ των πα ρα τον Α α δην **κ**

Ο υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ Δ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
οφθαλμοι μου Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ κ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
νε ληστην ψυ χη ην μου κ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Φ υ
υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ Δ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
στη σαν το μοι Δ και α πο σκαν δα λωντων

υ κ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ερ γα ζο με νων την α νο μι αν κ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Π υ
ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυτων οι α

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ Δ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
μαρτω λοι Δ κα τα μο νας ει μι ε γω ε

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ κ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ως αν πα ρε ελ θω κ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Φ υ Δ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα Δ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ κ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην κ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του απαγγε λω **κ**
α

Ε ν τω εκ λειπειν εξ ε μου το πνευμα

μου **Δ** και συ εγνωστας τρι βους μου **κ**
δ **α**

Ε ν ο δω ταυ τη Η ε πο ρευ ο μην

ε κρυψανπα γι δα μοι **κ**
α

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλεπον **Δ** και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκων με **κ**
α

Α πω λε το φυ γη απ ε μου **κ** και

ουκ εστιν ο εκζητων την ψυχην μου ^κ_α

Ε κεκραξα προς σε Κυρι εει

πα ^{ν'}_α Συ ει η ελπις μου μερις μου ει

εν γη ζωντων ^κ_α

Π ροσχεσ προς την δεησιν μου ^{ν'}_α οτι

εταπεινωθην σφοδρα ^δ_κ_α

Ρ υσαιμε εκ των καταδιωκων

των με ^Δ_δ οτι εκραταιωθησαν υπερ

ε με εε ^κ_α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

π^α **Δ** ι α του τι μι ου σου Σταυρου ου
Χρι ι στε **κ^α** δι α βο ο λο ον η
η η η η σχυ υ υ νας **π^α** και δι
α της Α να α στα σε ω ω ω
ω ως σου **κ^α** το ο κε ε εν τρον της α μαρ
τι ι ας η ημ βλυ υ υ νας **π^α** και ε
σω σας η η μα α ας **ν^α** εκ των πυ
λω ω ων του θα να α α α του **κ^α** δο
ξα ζο μεν σε ε Μο νο ο ο γε νες **Δ**

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

π^α
α

την Α να στα σιν διδου στω γε νει

των α αν θρω ω ω πων κ^α ως προ βα α τον

ε πι σφα γη ην η η η η χθη π^α ε φρι

ι ξα αν του ου τον οι α αρ χον τες του

Α α α α δου κ^α και ε πηρ θη η σαν πυ υ

λαι ο δυ υ υ υ νη η η η ραι π^α ει

σε λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευ στης δο ο ο

ξη ης Χρι ι ι στος κ^α λε ε γων τοις εν

δε σμοι οις ε ξε ε ελ θε ε ε ε

τε κ^α και τοις εν τω σκο τει α να κα

λυ υπτε σθε Δ^α
δ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

π^α**α **Μ** ε ε ε γα α α θα α α α αυ**

μα **π**^α ο των α ο ο ρα τω ων Κτι

ι ι στης **κ**^α δι α φι λαν θρω πι ανσαρ κι

πα θων **Δ**^α α νε στη ο ο α α θα

α α α α να α α α τος **π**^α δευ τε πα

τρι αι των ε θνω ων του τον προ ο σκυ νη

η η η σω ω ω ω μεν **κ**^α τη γαρ αυ του

ευσπλααγ χνι ι **α εκ πλα α α νη**

ης ρυ σθεε ε εν τες **π**^α εν τρι σιν υ

πο στα σε σιν ε να Θε ον υ μνειν με ε

μα θη η κα μεν Δ δ

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

π ρ σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προ σφε ρο

μεν σοι τω α νε σπε ε ε ρω ω φω ω

τι κ ρ τω ε πι τε λει των αι αι ω ω ω

νων Δ δ ως εν ε σοπτρωδι α σαρ κο ο ος λα

αμ ψαν τι ι ι τω κο ο ο ο σμω π ρ

και με χρις Α α δου κα τελ θο

ο ο ον τι π ρ και το ε κει σε σκο ο

τος λυ υ σα α αν τι π ρ και το φωστης

Α να στα σε ε ως τοις Ε ε θνε σι δει

ει ει ξα α α αν τι κ φω το δο τα Κυ

ρι ε δο ο ο ξα σοι Δ δι

Στιχηρά Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ο Τυ φλος γεν νη η θεις εν τω ι

δι ω λο γι σμω ε ε ε ε λε ε ε ε

γεν α ρα ε γω δι α μαρ τι ας

γο νε ων ε γεν νη η η η θην α ο ο

ομ μα α α α τος α ρα ε γω

δι α πι στι αν ε θνων ε γεν νη η θην εις

ε ε εν δει ξιν ουχ ι κα νω του ου

ε ρω ω ταν πο τε νυξ πο τε ε η

με ε ε ε ρα ουκ ευ το νου σι

μου οι ποδες τα των λι ι ι ι θων προ ος

κρουου ου σμα α α α τα ου γαρ

ει δοντον η η λι ον ον λα α αμ πον

τα ου δε εν ει κο νι τον ε με επλα

α αστουργη η σα α α αν τα αλ

λα δε ο μαι σου Χρι στε ο Θε ε ος

ε πι βλε ε ψον επ ε με ε ε και αι ε

λε ε η σο ο ο ον με

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Π α ρα γων ο Ἰ η σου ε κ του ι ε
ρου εϋ ρεν ανθρωπον τυφλον ε εκ γε νε ε
της και σπλαγ χνι σθεις ε πε θη κε πη λον
ε πι τους ο φθαλμους α αυτου και ει πε ε
προς α αυ τον υ πα γε νι ψαιεις του Σι
λω ω αμ και νι ψα μενος α νε βλε ε ψε
δο ξαν α να πε ε ε εμπων Θε ε ω
οι δε αγ χι σται αυτου ε ε λε ε γον α
αυ τω τις σου τας κο ρας δι ι ι η νοι

οι ξεν ας ου δεις των βλε πον των ι α α

σαι αι αι ι ι σχυ υ υ σεν ο

δε φη η η σι ι ι βο η η σας αν

θρωπος Ι η σους λε γο με ε νος ε κει

ει νο ο ος μοι ε ε φη νι ψαι εις του

Σι λω α α α αμ και α νε ε ε βλε

ε ε ε ε ψα αυ τος ε στιν α

λη η θως ον ε φη Μω υ σης εν τω

νο μω Χρι στο ο ον Μεσ σι ι αν αυ

τος ε στιν ο Σω τηρ των ψυ χω ω ων

η η η η μων

Στιχηρά τῶν Ἀγίων.

ᾠχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐπὶ τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμπας εὐσεβεία, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μεθ' οὗ σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἐδωκας φιλόανθρωπε, τῷ εὐσεβεῖ σου θεράποντι, Σολομῶντος τὴν φρόνησιν, Δαυΐδ τὴν πραότητα καὶ τῶν Ἀποστόλων τὴν ὀρθοδοξίαν, ὡς βασιλέων Βασιλεύς, κυριευόντων τε πάντων Κύριος· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν ἀλουργίδα αἰμίνηστε, Βασιλεῦ ἐκουσίως Χριστῷ, αὐτὸν ἐπιγνοὺς Θεόν,

καὶ παμβασιλέα, πάντων εὐεργέτην, νικοποιὸν
πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον,
ἐντεῦθεν σοι φιλόχριστε, τὴν βασιλείαν κατεύθυνεν,
Ἰησοῦς ὁ φιλόθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος Δι.

Ὁ ὁ ξα Πα α τρι και Ὑι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Πλου σι ι ω ων δω ρε ε ων τα ακρειτ

το ο να ει λη φω ως πα α ρα Θε ε ου ου

ου ου Α να α αξ κρα α τι ι ι

στε Κων σταν τι ι νε με ε ε ε γι ι

ι ι στε κα λως εν του ου ου ου τοις

δι ι ε ε ε πρεε ε ε ψας κα

ταυ γα σθει εις γα α αρ α κτι ι σι

του πα να γι ι ου Πνε ε ε ευ μα

α α α τος υ πο Σιλ βε στρουου ου

ι ι ι ε ρε ε ως δι α του ου

ου βα πτι ι σμαα α α τος εν Βα σι

λευ σιν ω ω φθησ α η η ητ τη τος

την οι κου με νην ω ως προι οι οι κα

προι κο δο τη η η η σας τω ω Κτι ι

ι στη η η η σου και Πο λιν βα

σι λευ ου ουσαν θε ε ε ο σε ε βη η η

η διο ι κε τευ ων μη πα α

α αυ ση Χρι στω ω ω τω ω Θε ε ε

ω δω ρη θη ναι αι αι α πα α σι

τοις τε λου ου ου ου σι τη ην μνη η η

μη η η ην σου ως παρ ρη η η σι

ι ι αν ε ε χων α μαρ τι ων

συ υ υγ χω ω ρη η η σιν και αι

το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε

ος

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α α α μην

Κ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_α

πα ρα α γων ε ε εν τη η ο ο δω ^κ_α

ευ ρες α αν θρω ω πον τυ φλο ον εκ

γε ε νε ε ε της ^π_α και εκ θα αμ βοι

γε γο νο ο τες οι Μα α α θη

η η η ται ^κ_α ε πη ρω τω ων σε λε ε

ε ε γο ο ο ον τες ^κ_α Δι δα σκαλε τι ις

η μα αρ τεν ου ου τοις η οι οι γο νεις

α αυ του ^Δ_δ ι να α τυ φλο ο ο ο

ος γε εν νη η η θη ^π_α συ δε Σωτηρμου

ε βο ο ο α ας α αυ τοις ^κ_α ου τε ου

τος η η μα αρ τεν ^Δου τε οι γο νεις

α αυ του ^Δαλλ ι να φα νε ε ρω ω

θη τα α ε ερ γα του ου Θε ε ου ου ου

ου ου ε εν α α αυ τω ^πε με ε

δει ερ γα ζε ε σθαι τα ερ γα του πε εμ

ψαν το ο ο ο ος με ^κα α

ου ου δει εις δυ υ να ται αι ε ερ γα

α α α α ζε ε ε ε σθαι ^πκαι τα α

α α αυ τα α ει ει πων ^κπτυ υ

υ σας χα α μαι ^πκαι πη λον ποι οι η

η η σας ε πε χρι σας τους ο φθαλ μου

ους α αυ του λε ε ε ξα α ας προ

ος α α αυ τον π υ πα α γε ε νι ι ψαι

εις του Σι λω α αμ την κο λυμ βη

η η η θραν κ ο δε νι ψα α με ε

νος Δ υ γι ης ε γε νε το και ε βο

ο ο α α προ ο ος σε Δ πι στευ ω

Κυ ρι ι ε και αι προ ο σε κυ υ νη

σε ε ε ε σοι π δι ο βο ω ω μεν

και αι αι η η η η μεις κ ε λε η η

σον η η η μα α α α α α ας π

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.
Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.
Προκείμενον. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. α΄ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. β΄ Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο ο

ο

Βασιλειῶν Γ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔστη Σολομῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν ουρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός Ἰσραήλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησιν μου, Κύριε ὁ Θεός, Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον πρὸς σέ, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου, Ἰσραήλ, ὅσα ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης. Ὡς

νυμφίω περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην
κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Καὶ ὡς γῆ αὕξουσα τὸ
ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ
ἐκφύει, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ
ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνῶν. Διὰ Σιών οὐ
σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνήσω, ἕως
ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σωτήριόν
μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται τὰ ἔθνη
τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ
καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό, καὶ ἔσῃ στέφανος
κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν
χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκ ἔτι κληθήσῃ
Καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐκ ἔτι κληθήσεται,
Ἐρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται, θέλημα ἐμόν, καὶ τῆ
γῆ σου, Οἰκουμένη, ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοί,
καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν
νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοί σου,
καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ
νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Φωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλήμ· ἤκει γὰρ σου τὸ
φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν. Ἴδου
σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπὶ ἔθνη, ἐπὶ σὲ δὲ
φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ
ὀφθήσεται. Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου,
καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἄρον κύκλῳ τοὺς
ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου,

ἤκασι πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψει, καὶ χαρήσῃ καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ ἔθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἤξουσὶ σοὶ ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσὶ σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ Γεφάρ. Πάντες ἐκ Σαβᾶ ἤξουσι, φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσί σοι, καὶ λίθον τίμιον καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδάρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιώθ ἤξουσὶ σοι, καὶ ἀνενεχθήσονται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. Τῖνες οἱ δε ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστερὰὶ σὺν νεοσσοῖς; Ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν καὶ πλοῖα Θαρσεῖς ἐν πρώτοις ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μέτ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοι· διὰ γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεός μου ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἔθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἱ τινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημιά ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἤξει ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα,

δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύονται πρὸς σέ δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξύναντές σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου Σιών, τοῦ Ἁγίου Ἰσραήλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι. Καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σῶζων σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

**Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·**

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν

χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ — — — Κε.

Ε ε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι
στον και των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα
εν φω ναις α σματων με γα λυ νο μεν **κ** ο
τισταυρον και θα να τον κα τε δε ε ξω δι
α το γε νος η μων ως φι λαν θρω πος Κυ ρι
ος **κ** σκυ λευ σας Α δου πυ λας τρι η με

ρος α νε στης κ σω ζωντας ψυ χας η η

μων κ

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοιῖξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὦ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμπας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Ε λας φα ει ει νο τα α τον κο μη της

ε σπε ε ε ρω τα α τος β̣ λ̣ εξ α πι

στι ας ει εις πι ι ι στι ιν Δ Θε ο ο

τη τος με ε το χε τε ευ θεις η χθης

α γι α α ασαι αι λα ον και αι αι

πο ο ο ο λιν και τυ πον Στα αυ ρου

εν ου ρα νω κα το ο πτε ε ευ σας η

κου σας ε ε ε κει ει ει θε εν Εν του

τω ω νι ι κα τους ε ε ε χθρου

ου ου ους σου ο ο θεν δε ε ξα με ε νος

την γνω ω σι ιν του ου Πνε ε ευ μα

α α α τος Ι ε ρε ε ευς τε χρι ι

ι σθεις και αι Βα σι ι λευς ε λαι αι

ω ε ε ε στη ρι ι ξας την Ε εκκλησι

αν του ου ου ου Θε ε ε ε ου ρο ορ θο

δο ο ξων Βα σι ι ι λε ε ε ε ε ω

ων πα α α τηρ ου ου και η η λα α

αρ να αξ ι α σει ει εις βρυ υ υ υ

ει Κων σταν τι νε ι ι σα α πο

ο ο στο ο ο ο λε πρε ε ε ε

σβε ε ε ευ ε υ υ περ τω ων ψυ χω ω

ω ων η η η η μων

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Και νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην

Δ ι και ο συ νη η ης η λι ι ε

νο η τε Χρι στε ο ο ο ο Θε ε ε ε ε

ος ο τον εκ μη τρας του φω ω τος

ε στε ε ρη η με ε ε νο ον δι α

της σης α χρα αν του προ ο οσ ψαυ σε ε

ως φω ω τι ι ι σας κα α ατ α

α α αμ φω και η μων τα α ομ μα α

τα των ψυ χω ων α αυ γα α α α σας

υι ου ους η με ε ε ε ρας δει ει ει ξον

ι να πι ι στει ει βο ω ω ω

με ε ε εν σοι δ πολ λη η σου και α α

α α φα α α α τος δ η εις η μας ευ

σπλααγ χνι ι ι α δ φι λα α ανθρωπε δο

ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι δ

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ ‘Ιερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος ‘Αθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. ‘Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος: Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος: Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον, Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ
Παρθένου τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,
ἀνυμνήσωμεν πιστοί, καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι
ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ
θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν
τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ Πα. — Κε.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρι και Πνευ

μα τι ^κ τον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις

σω τη ρι ι αν η μων ^{ν'} α νυ μνη σω

μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^κ ο τι Ηυ

δο κη σε σαρ κι ^{ν'} α νελ θειν εν τω Σταυ

ρω και θα α να τον υ πο μειναι ^κ και

ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη

εν δο ξω Α να στα σει αυ του ^κ

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

ᾠχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῶ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν, Ἀπόστολός σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο ἢν περισῶζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ̣ δ̣ Γα̣.

Του Σταυρου σου τον τυπον εν ουρανω

θεεαασαμεενος **δ** και ως ο Παυ

λοστηγκλησιν ουκ εξ ανθρωπωνδε εξαμεε

νος **δ** ο εν Βασιλευσιν Αποστο

λοςσου Κυριε **Δ** Βασιλευσαν Πολιν

τη χειρι σου πααρεθεετο **δ** ην πε

ρι σωζεδιαπαντος εν ειρηηνη **Δ**

πρεσβειαις της Θεοτοκουμονε Φιιλαν

θρωωπε **δ**

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν

ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας,
καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς
ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου
Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκουῖσάν σε Θεοτόκον,
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν,
λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ
Δ **Ο** δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε

ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας

και Ε γερσιν δει ξας ως Θε ος μη πα ρι

δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου **Γ** **Δ** δει

ξον την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μων

δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε

σβευ ου σαν υ περ η μων **Δ** **Γ** και σω στον Σω

τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο

ο ο ο ο ον δι

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις· ‘Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι’ εὐχῶν...

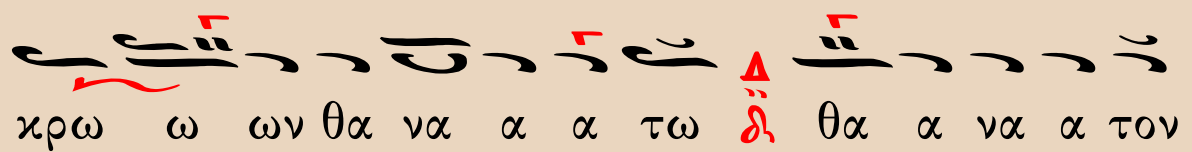

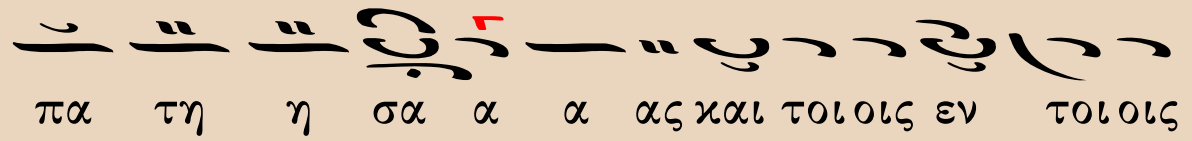

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

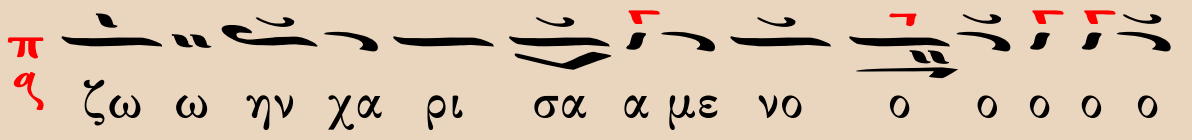
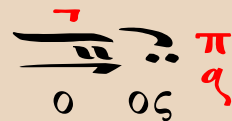

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

 ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

 κρω ω ων θα να α α τω θα α να α τον

 πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

 μνη μα α σι ζω ω ην χα ρι σα α με νος

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

 ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

 ο ος

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς

ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης:**

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ

Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν΄ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Κράτος τῆς ἐνιαίας, καὶ τρισηλίου μορφῆς, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον, Θεὲ παντοδύναμε, καὶ πρὸς τὴν σὴν Δέσποτα, μετεώρισον δόξαν ἄφραστον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄνω σε τῶν Ἀγγέλων, διάκοσμοι νοεροί, ἀσιγήτως
ὑμνοῦσιν, ἐν τρισαγίοις ἄσμασι, μονάδα
τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερούσιον
παντοδύναμον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης, γλυκύτετον φωτουργόν,
τῆ ψυχῇ μου παράσχου, Τριάς Μονὰς ἀρχίφωτε, καὶ
θείαν κατάνυξιν, καθαρτικὴν Δέσποτα, πολυέλεε
πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡσπερ ἐπὶ τὸν πόκον, κατῆλθεν ἀψοφητί,
οὐρανόθεν Παρθένε, ὁ ὑετὸς ἐν μήτρα σου, ὁ θεῖος
καὶ ἔσωσε, ξηρανθεῖσαν ἅπασαν, τῶν ἀνθρώπων τὴν
φύσιν Ἀχραντε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Νοήσας τὰς νοεράς οὐσίας ὑπέστησας, ὑμνωδοὺς
ἀπαύστους τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεὲ καὶ
παντουργέ, ἀλλὰ καὶ τῶν πηλίνων, καὶ γηγενῶν
δέξαι τὴν δέησιν, καὶ τὴν ἰκεσίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ πάσης κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, τοῖς
ἀλλοιουμένοις ἡμῖν καὶ μέλπουσι, τὴν ἀνεξιχνίαστον

πηγήν, τῆς σῆς ἀγαθωσύνης, πλημμελημάτων δὸς συγχώρησιν, καὶ τὴν σωτηρίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Πνεῦμα δοξάζομεν, ἐν ἀπαραλλάκτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν ἐνικὸν καὶ τριλαμπῆ, Κύριον τῶν ἀπάντων, ὡς οἱ Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι, παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐφάνης τῷ Μωϋσῆ ἐν βάτῳ ὡς Ἄγγελος, βουλής τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος, σοῦ τὴν ἐκ Παρθένου προδηλῶν, σάρκωσιν Θεοῦ Λόγε, δι' ἧς ἡμᾶς μετεστοιχείωσας, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἀνεβίβασας.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλεήμων ὑπάρχεις, Τριάς ἀμέριστε· ἐλεεῖς γὰρ τοὺς πάντας, ὡς παντοδύναμος, καὶ πανοικτίρμων συμπαθής, καὶ πολυέλεος· διὸ προσφεύγομεν πρὸς σέ, οἱ ἁμαρτήμασι πολλοῖς, βαρούμενοι κεκραγότες· Ἰλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ ῥῦσαι πάντας πάσης κολάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε, ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει, εἰς σέ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ

αἰτουμένους τὴν θερμὴν σου, νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τοὺς πάντας σῶζειν ὡς οὔσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις,
‘Ο α’ Χορός· ἀεὶ χρωμένη θεοχαρίτῳτε.

ᾠδὴ δ’. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Μυεῖται τῆς μιᾶς Κυριότητος, τὸ τριφασὲς ὁ Δανιήλ, Χριστὸν κριτὴν θεασάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὴν ὄρασιν. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Πηλίνοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι, τὸν ὑπερούσιον Θεόν, τριαδικὸν ὑποστάσεσι, μοναδικόν τε τῆ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξίῳσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ ὄρος δασὺ καὶ κατάσκιον, ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἀββακούμ, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἅγιος, τὸν δυσθεώρητον Τόκον,

‘Ο β’ Χορός· ἐδήλου σῆς Παρθένε συλλήψεως.

ᾠδὴ ε’. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὁ δι’ ἀγαθότητα κτίσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ κατ’ εἰκόνα τὴν σὴν ποιήσας, ἐν ἐμοὶ κατοίκησον, τρίφῳτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σύ με καθοδήγησον Μονὰς τρισήλιε, πρὸς τρίβους
θείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως,
πλήρωσον ὡς φύσει, Θεὸς ἀπειροδύναμος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον τῆς μιᾶς φύσεως, μεμερισμένον
τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπὲς ἀνέσπερον, τὴν ἐμὴν
καρδίαν, καταύγασον ταῖς αἴγλαις σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦς κατεῖδε πάλαι σε, Ἁγνή πανάχραντε, ὁ
Ἐποφῆτης βλέπουσαν πύλην, πρὸς τὸ φῶς τὸ
ἄδυτον, εὐθύς σε ἐπέγνω,

Ὁ α' Χορός. Θεοῦ κατοικητήριον.

Ἦδὲ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τριφαῆς ὑπάρχουσα, θεαρχία ὑποστατικῶς, ἐνιαία
πέφυκας ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσουργὸς καὶ κατ'
οὐσίαν καὶ βούλησιν. (δις)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰκανῶς ἐδήλωσεν, ὁ Προφήτης ἄδων τῷ Πατρὶ, σῶ
φωτὶ ὁψόμεθα τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Υἱὸν ἓνα Θεὸν
τὸν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τῶν παισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων Δέσποτα
Θεέ, ἐνικὲ καὶ τρίφωτε κατάπεμψον, σοῖς ὑμνηταῖς,
πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τρισήλιον σέλας, δοξολογήσωμεν, καὶ ἀπλήν τὴν
Τριάδα, νῦν προσκυνήσωμεν, ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς,
καὶ ἠλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς, τὸ γένος ἅπαν
τῶν βροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης, εἰδώλων
πάντα τὸν κόσμον, καὶ Βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, πρὸς σὲ κατέφυγον, τὴν
ἐλπίδα ἀπάντων, καὶ τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν
καὶ ταπεινῶν, κράζων τό· Ἡμαρτον, ἀλλ' ἐπιμένω
τοῖς χείροσιν, ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος, ἐλέησόν με πρὸ
τέλους, ἐπίστρεψόν με καὶ ῥῦσαι,

ᾠ β΄ Χορός. πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἐλέους ἄβυσσον, κεκτημένος Κύριε, καὶ πέλαγος
ἄπειρον, οἰκτίρμον ἐλέησον, τοὺς ἕνα σε ὑμνοῦντας,
τριλαμπῆ Θεὸν τῶν ὅλων. (δις)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν ἀπερινόητον, ἐνικὸν καὶ τρίφωτον, Θεὸν σε καὶ
Κύριον, ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· Παράσχου τοῖς σοῖς
δούλοις, ἰλασμὸν ἀμαρτημάτων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥάδαμνον ἐβλάστησας, τῷ Πατρὶ συνάναρχον,
ἄνθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν συναΐδιον, Παρθένε
τὸν διδοῦντα,

Ῥ α' Χορός· τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ῥδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰνα τῆς μιᾶς, ἀνακαλύψῃς πάλαι, σαφῶς
Κυριότητος, τριττὴν ὑπόστασιν, ὥφθῃς Θεέ μου, ἐν
σχήματι ἀνθρώπων, Ἀβραὰμ ὑμνοῦντι, σὸν κράτος
ἐνιαῖον. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Σύ με πρὸς τὰς σὰς, θεουργικὰς ἀκτῖνας, δέρκειν
καταξίωσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ οἰκτίρμον,
καὶ Λόγε καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῦ εὐαρεστεῖν σοι, ἀεὶ
Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦστραψας ἡμῖν, τῆς τρισηλίου δόξης, τὸν ἕνα
Πανύμνητε, Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυοῦντα
τὴν μίαν θεαρχίαν, ἐν τρισὶ προσώποις,

Ῥ β' Χορός· ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Λαλιαί σε βρότειαί, κατ' ἀξίαν, Ἄναρχε μονάς, οὐ
σθένουσιν ὑμνεῖν, πλὴν ὡς ἐφικτόν, τολμῶντες ἐκ
πίστεως, θεαρχική, σύνθρονε Τριάς, δόξαν
προσφέρομεν, τῷ σῷ κράτει καὶ τὴν αἴνεσιν. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰσοῤῥόπῳ δόξη σε, τὸν μονάρχην, τρίφωτον Θεόν,
δοξάζει τὰ Χερουβεΐμ, καὶ τὰ Σεραφεΐμ, ἀχράντοις
ἐν στόμασι, μεθ' ὧν ἡμᾶς, τοὺς ἁμαρτωλοὺς,
πρόσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ᾠς ἀγνή καὶ ἄμωμος, καὶ παρθένος, τέτοκας Υἱόν,
λυτρούμενον ἡμᾶς, ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν
ἀναλλοίωτον, ἀλλὰ καὶ νῦν, ἄφεσιν ἡμῖν, τῶν
παραπτώσεων, τοῦτον δοῦναι καθικέτευε.

Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων.

Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος ᾠ Πᾶ.

Χ ρε ω στι κως ε κτε λου μεν την μνη μη ην

σου Κων σταν τι νε ι σα α πο ο ο

στο ο ο λε παν των α α να α

κτων βα σι ις και κα α αυ χη η η

μα φω τι σθεις γαρ ακτι σι του

Πνε ευ μαα τος πα σαν ε φαιδρυναστην

Εκ κλη σι αν τουου Χρι στου τα συ

στη η μα τα α των πι ι στων παν τα χο

θεν συ να ξας εν τη λαμ πρα πο λει Νι ι

κα α ε ε ων εν θατων α σε βων ε σβεσθη

η το φρυ υ υ α α αγ μα και αι

ρε τι κων η σθε νη σαν γλω ω ωσσαι αι

αι και ε μω ρα α α αν θη η η σα αν

των δε Ορθοδοξων υψωθη η το οστι ι

φος φανερωθει ειση της της πι ι ι ι

στε ε εως ^ποθεν υπ αυ των ε

δοξα σθησ ορθοδω τα ατος ^πκαι

παντων Βασιλεων εκηρυυχθησ πα

τηρ ^γως πρωτος την α λουρ γι ι ι δα

πα ρα Θεου κο ομι σα α α με ε

ε νος ^πδιο αι του ου με εν σε

οι τε λουν τες την μνη μην σου πι στως ^π

αι τησαι ι λα σμον α μαρτιων ται αις ψυ

χαι αι αις η η η μων ^π

Ο υκ εξ ανθρωπωντην κλη η σι ιν ε

ε ε λα α α βες π αλλως ο θε

σπε σι ι ο ος Πα αυ λος γ ε σχεσμαλ λον

εν δο ξε ταυτην εξ υ υ υψους γ Κων

σταν τι νε ι σα πο ο στοο λε πα ρα

Χρι στου ου ου του ου Θε ου π το

γαρ ση μει οντου Σταυρου εν ου ρα νω ω θε

α σα με ε νος π και δι αυ του α γρευ

θεις ως καλ λιστον θη η ρα α μα εν του

ου τω και αι νι ι κη η της γ κα τα

ο ρω με νων και α ο ρα α α των ε

χθρων^Γ α πε φανθη ης α η η ητ τη η

η τος^Π ο θεν δυ σω που μεν σε ως

πρεσβυνηερ μο ο τα α τον^Π οι γη γε νεις

ε πα ξι ως την μνημηνσου σε βο ο τες

^Γ εν παρ ρη σι α αι τη σασθαι η η

μιν φω τι σμον ι λα σμον και το με γα ε

ε ε λε ε ε ος^Π

Ἦχος Δι.

Τ ου ευ σε βους Κωνσταν τι νου η η μνη

η η μνη ως μυ ρον εκ κε νου με ε νον^Δ

ση η με ε ρον α νε ε ε ε τει ει ει

λε Χριστον γα α αρ ποθη η σας

ει δω ωλων κα α α τε φρο ο νη η

η σε να ον ε γει ει ρα ας ε

πι γης τω σταυρω θε ε εν τι δι ι η

η μα ας εν ου ρα νοις δε α α α

πε ε λα α βε τον της ελ πι ι δο ος

στε ε ε φα α α νον

Ἦχος ᾠή Γα.

Νε α νι κην α α α γων τη η η

λι κι ι ι ι ι αν ω σπερ ο θε

ε σπε ε ε ε σι ι ος Πα α α

αυ λο ος ^π εκ των υ ψιστων ε δε

ε ε ξω το ο θει ει ον χα ρι σμα α ^υ και

του δει νου πο λε μη η το ο ρος τα

θρα α α α ση ^κ τη πα νο πλι α

του Σταυρου κα τε βα α λες α να α

α κτωντο κα αυ χη η μα α ^Δ Κων σταν

τι ι νε ι σα α πο ο ο στο ο ο λε

ε ^π υ περ η μων προς Κυ υ ρι ι ον

ι κε ε ε τευ ε ^κ του σω θη

η ναι τας ψυ χα α α α ας

η η μων ^Γ

Ἦχος δὲ Πά.

Ἄ ι νο ος τω Θε ω εκ χο ι κων χει

λε ων προ ο σα δε ε ται αι ε πι τη

θει α α α μνη μη η σου Κων σταν τι νε

ε πα α νε ε ευ φη η η με σου

γαρ ω φθης α κραι φνης στρα τι ω ω ω της

του λο ο ο ο γου ου της πι ι ι

στε ε ε ως φαυ λι σας εν τω

σκαμμα α τι των ει δω ω λων τα ας μορ

φας και νυν προ ση η ρει ει ει σθης τω φε

εγ γει τη ης Τρι α α α δος

κα τα πυρ σε ε ευων η η μων τας δι

α νοι οι οι ας ταις πρε ε σβει αι αις σου ου

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα̣.

Α ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι

ι ι και αι Υι ω ω και Α γι ι ι

ω Πνεευ μα α α τι

Η Εκ κλη σι α ση με ρον στο λι

σα α με ε ε νη τω ω κρα τει σου ου Α

α α ναξ μυ στι κως ε ευφραι αι αι νε

ε ε ε ται και την σην παγ γε ε ρα α

στοον μνη η μην κατ α ξι αν ευ φη η

η μως γε ε ραι ρει ει κραυ γα α α α

α ζουου ου ου σα ^π _α χαι ροις ο τον Πα αυ

λον ζη η λω ω ω ω σας ^κ _α και τον Σταυ

ροντου Χριστου α ρα α με ε ε νος ^Δ _δ

και τας πα γι δας συν τρι ι ι ψα ας του

α αν τι πα α α α λου ^π _α χαι ροις α να

ακτων πα να ρι ι στε ^κ _α και Α πο στο

λω ων ι σο ο ο τι ι ι ι με ^δ _κ _α

χαι ροις πι στω ων το στη η η ρι ι ι

ιγ μα α ^Δ _δ και Βα σι λε ε ων το ο προ

ο πυ υ υ υ υ ρ γι ι ι ι ον ^π _α Κων ^φ

σαν τι ι ι νε ε μα α α κα

α ρι ι ι ε ^δκ_α υ περ η μων προ ος

Κυ ρι ι ον μη δι α α λι ι ι πη ης

πρε ε ε σβε ε ε ε ευ ων ^πα_α ως παρ

ρη σι α αν ε ε ε χων Βα σι λε ε

ων ε εγ καλ λω ωπι σμα ^Δδ_ι

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τοῦ Τυφλοῦ.

Ἄγγελου Βουδούρη, παρασημαντικῶς

διορθωθὲν ὑπὸ Χαραλ. Τσερκέζη.

Ἦχος ^ρδ_ι Πά.

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

Α α α α μην ^πα_α

Ο λον τον βι ο ον ο Τυ υ φλος **Δ** νυ

κτα λο γι ι ζο με ε νο ος **Δ** ε βο η

η σε προς σε ε ε ε Κυ υ υ ρι ι ι

ι ε **Δ** α α νοι οι οι ξο ο ο ο ον

μου τα ας κο ο ο ρας **Δ** Υι ε Δαυ ιδ

ο ο Σω ω τη η ηρ η η η η μων **π**

ι να με τα παν των κα α γω **Δ** υ μνη η

σω σου τη ην δυ να α μι ιν **β**

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος **Δ**ι.

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ πε

ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α α

α δα Α ναρχον Πα τε ε ρα και πα

αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο ο

ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ

Πα α α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο

ρευ ο ο με ε νο ον

Ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει εν σε τον Θε ε ε ο ο ον

λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

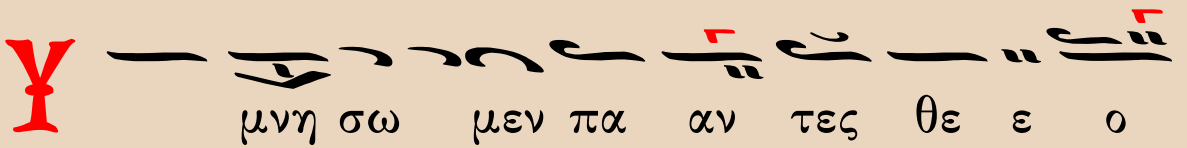
ε ε ξα α α να στα α αν τα α α τρι

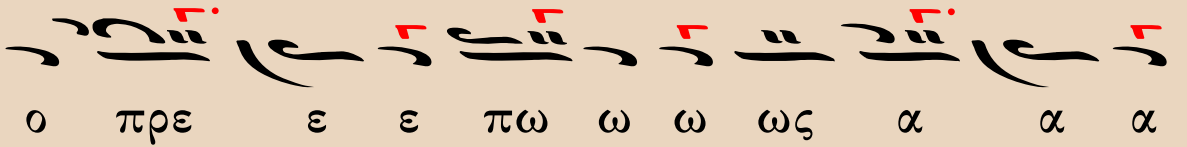
η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

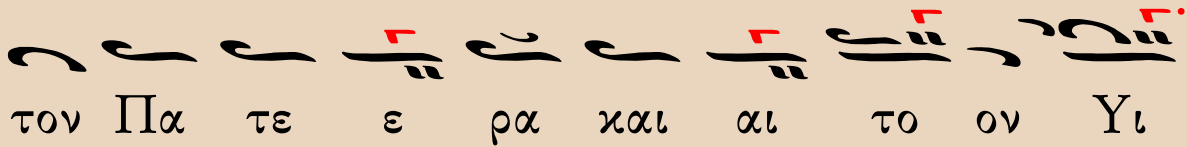
Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

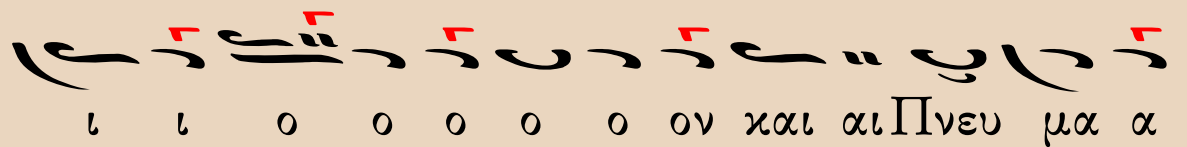
με εν

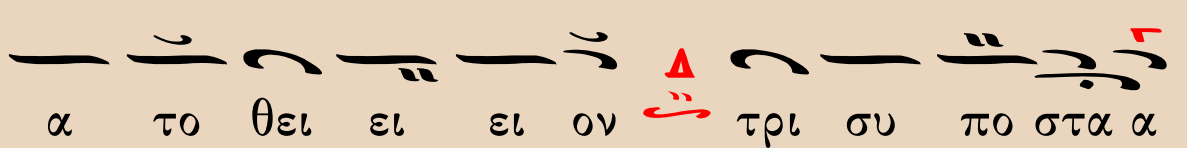

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

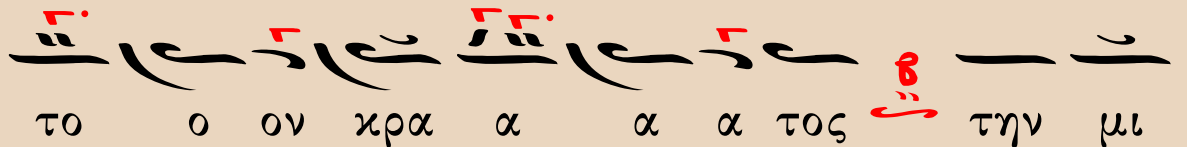

 ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

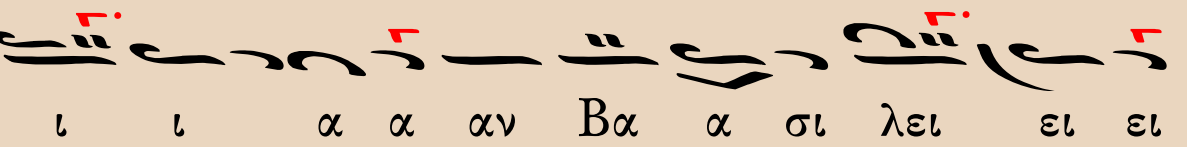
 σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

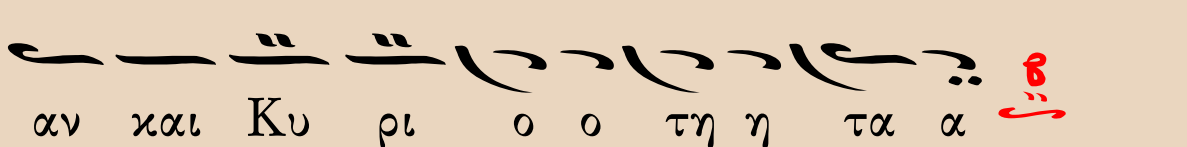

 τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

 ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

 α το θει ει ει ον τρι συ πο στα α

 το ο ον κρα α α α τος την μι

 ι ι α α αν Βα α σι λει ει ει

 αν και Κυ ρι ο ο τη η τα α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α
α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε
νε α να στα αν τα θε ε ο
ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α
α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις
ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το
αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο λο
γου ου ου σα και σε γε ραι ρου σα
α α

Ὁ Ἀναγνώστης:

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἄξιον ἑστὶν· Ὁτι σου ἔστιν...

Ἄξιον ἑστὶν· Ἀμήν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν, Ἀπόστολός σου Κύριε, Βασιλεύουσιν πόλιν τῆ χειρὶ σου παρέθετο ἦν

περίσωζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

Του Σταυρου σου τον τυπον εν ουρανω

θεεαασαμεενος **δ** και ως ο Παυ

λοςτηγκλησιν ουκ εξ ανθρωπωνδε εξαμεε

νος **δ** ο εν Βασιλευσιν Αποστο

λοςσου Κυριε **Δ** Βασιλευουσαν Πολιν

τη χειρι σου πααρε θεετο **δ** ην πε

ρισωζε δια παντος εν ειρηνηνη **Δ**

πρεσβειαις της Θεοτοκου μονε Φιιλαν

θρωωπεεεε **δ**

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἄξιον ἡμῶν· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἄξιον ἡμῶν· Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ἄξιον ἡμῶν· Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἄξιον ἡμῶν· Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

Δι' εὐχῶν...

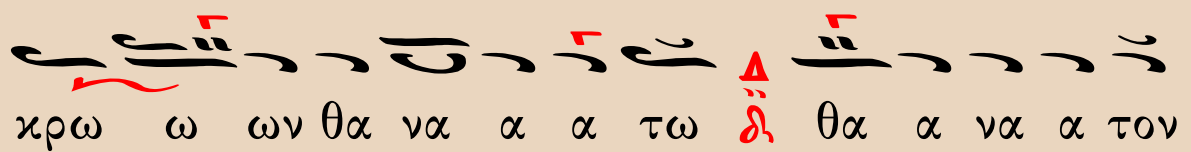

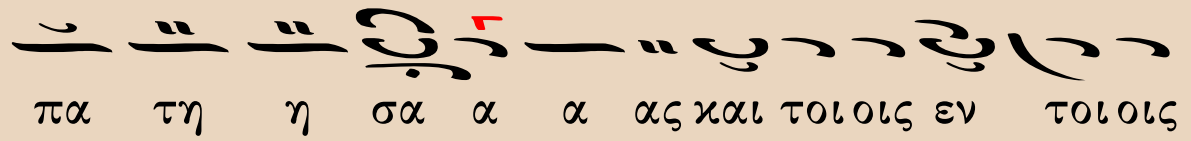

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

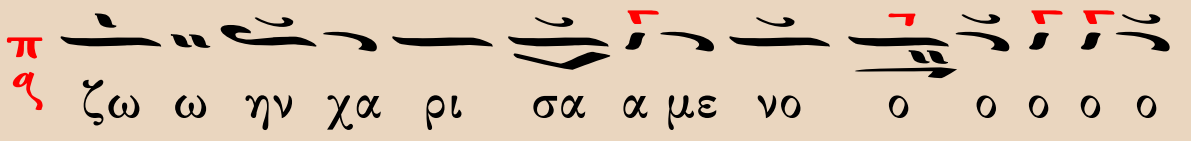

Ὁ Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Πά.

 ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

 κρω ω ων θα να α α τω θα α να α τον

 πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

 μνη μα α σι ζω ω ην χα ρι σα α με νος

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

 ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

 ο ος

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς

ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης·**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ

τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης·**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου
ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος
ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω
συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ
ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,
ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ
εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος
ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας
ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς
ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου,
ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην
τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

“Οτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ’ ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ,
καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου
ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν
σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη
μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ
ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότῃτος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ
μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς
ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν

πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)** Κύριε, ἐλέησον. **(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ

ἄδη ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου,

ὕψωθεις δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ

πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ἔτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ἔτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι

πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δίς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ̣ — Κε.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος ^κ εν

ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ^κ

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον, Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοί, καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ π ᾠ Πα. — Κε.

Τον συ να ναρχον Λο γον Πα τρι και Πνευ

μα τι τον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις

σωτηριανημων ^{ν'} _{ηη} ανυμνησω

μενπιστοι καιπροσκυνησωμεν ^κ _η οτι Ηυ

δοκησεσαρκι ^{ν'} _{ηη} ανελθεινεντωσταυ

ρωκαιθαανατονυπομειναι ^κ _η και

εγειραιτουςθενωωταςεντη

ενδοξω ^κ _η αναστασειαυτου

Δόξα. **Τῶν Ἁγίων.**

ᾠχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῶ θεασάμενος,
καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλησιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων
δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν, Ἀπόστολός σου Κύριε,
Βασιλεύουσαν πόλιν τῆ χειρί σου παρέθετο ἦν
περίσωζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Χαρ. **Τσερκέζη.**

ᾠχος λ π δ ^ρ _η **Γα.**

Του Σταυρου σου τον τυπον εν ουρανω

θεεαασαμεενος **δ** και ως ο Παυ

λοςστηγκλησιν ουκ εξ ανθρωπωνδε εξαμεε

νος **δ** ο εν Βασιλευσιν Αποστο

λοςσου Κυριε **Δ** Βασιλευουσαν Πολιν

τη χειρι σου πααρε θεετο **δ** ην πε

ρι σωζε δια παντος εν ειρηηνη **Δ**

πρεσβειαις της Θεοτοκουμονε Φιιλαν

θρωωπε **δ**

Και νυν. **Θεοτοκίον.**

‘Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς

ἔπλασας τῇ χειρί σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου
Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκούσαν σε Θεοτόκον,
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν,
λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ
Δ **Ο** δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε

ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας

και Ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα ρι

δης ους ε πλασας τη χει ει ρι σου **Δ** **Δ** δει

ξον την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μων

δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε

σβευ ου σαν υ περ η μων και σω στον Σω

τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
"Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.
Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν Ταφὴν
τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν
αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ
τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος
θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν Ἄδη φῶς
ἀνέτειλε.

Δόξα.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαυῖδ τοῖς τρόποις, γέρας ἄνωθεν,
εἰσδεδεγμένος, τῆς βασιλείας τῆ κορυφῆ σου τὸ
ἔλαιον· σὲ γὰρ τῷ Πνεύματι ἔχρισεν ἔνδοξε. Ὁ
ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος· ὅθεν ἔλαβες, καὶ
σκῆπτρον Σοφῆ βασίλειον, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου, ἡ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ
σκέπη, τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε

λιμήν, καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

ᾠχος πλ. α'.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὧς Ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας Ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος· ἔδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν Ἐγερσιν· Ὑπερυψούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

ᾠχος πλ. β'. Σήμερον τὸ προφητικόν.

Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, ὁ Ποιητὴς τοῦ ἡλίου καὶ κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρα φαινόν, ἐξ οὐρανοῦ δι' ἀστέρων ἐφειλκύσατο, ὧς καὶ κράτος πρῶτος τὸ βασιλείον ἐπέθηκε· διὸ σε ἀνευφημοῦμεν, Κωνσταντῖνε Βασιλεῦ εὐσεβέστατε, σὺν Ἐλένη μητρὶ τῇ θεόφρονι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀπειρόγαμε νύμφη, θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὐας τὴν λύπην, χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμας.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ εὐσημος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα ἡμῖν, ἀυγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας φωτί, Κωνσταντῖνε θεόπνευστε· σὺ γὰρ ἐν Βασιλεῦσιν εὐσεβῆς ἀνεδείχθης, νόμους ἐπουρανίου, Βασιλέως τηρήσας· διὸ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀπειρόγαμε νύμφη θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὐας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ.

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἄδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν

τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι Γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου τρανώς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐα, ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἔτερα, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

ων Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων

σε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε

εν τα τουου θα α να α του δε ε

Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο

ο ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω

το ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α

α και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ

θε ρω ω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ρις ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Αι ι α αν πρω ω ι Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε **Δ** θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε **κ**την

Α να α α στα α σι ιν δε ε **κ**

Α α πο στο λους ει ει ει πα τε **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε **κ** δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι **Δ** προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το **κ** Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε φη

η λε ε ε ε γων **Δ** τι ι με τα α νε

ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι ζε ε

σθε ε ε ε ε **κ** ως Θε ο ος γαρ ε ξα

νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι **κ**

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα **ν** και αι τον του ου του Υι ο ο ο

ον τε **Δ** και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα **κ** τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α Δ δ συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ Δ δ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος κ κ Α α γι ος ει Κυ υ υ ρι

ε Δ δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α α μη η ην κ κ

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου

ου ου σα κ κ ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον

Α α δα α αμ α α μαρ τι ι ι ας

χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε

ευ α α αν τι λυ υ πησπα ρε ε

ε ε σχεις ρε ευ σαν τα α ζω ω ης

ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε

ε ε ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις

ος και α α ανθρωπος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ λη

η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α α

δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ λη

η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α α

δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι ηὐλόγηταί σου...

ᾠ Χορός: Ἀμήν.

ᾠ Ἀναγνώστης τὴν ᾠ Ὑπακοήν (χῦμα).

Ἀγγελικῆ ὄρασει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι καὶ θεϊκῆ Ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με δαυϊτικῶς, ἄδω σοι Σωτήρ μου·

Ῥῥοσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῶ ἔρωτι
πτερουμένοις.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὄρατά τε,
σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν, τῆς Τριάδος
ἐν ἐστὶν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν· δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν
βοήθεια ἤκει.

Δεξιὰ σου χεὶρ κἀμέ, Χριστὲ ἵπταμένη, σκαιορίας
πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν· Σὺ εἶ Θεός,
ζωή, ἔρωσ, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν
Κυρίου· χαρᾶς πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, τὰ φοβερά τελεσιουργεῖται· πῦρ
γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον
ἐμψυχοῦται,

Ὁ β' Χορός· ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδία μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου,

Ἄβ' Χορός· ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α.

Ἄ να στα σε ως η με ρα λαμπρυνθω

μεν λα οι Δ Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α

σχα εκ γαρ θα να του πρως ζω ην Δ και

εκ γης πρως ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος π ρ

η μα ας δι ι ε βι βα σεν Δ ε πι νι κι

ον α α δο ον τας π (δὶς) ρ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὄρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ α΄

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰώνιαν ζωὴν, κυοφορήσασα Χριστόν, τὸν ἐκ τάφου ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀναστάντα κατιδοῦσα, σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτῳτε ἄγνή, καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομητορ πανάμωμε.

Τῶν Ἁγίων.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἁμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί, τῶν σῶν θεραπόντων

ἰκεσίαις, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἄνω γενόμενος ἐραστής, μάκαρ Κωνσταντῖνε,
βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότη διανοία,
καθαρωτάτη πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῶ, σκότος ἀγνωσίας
καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον Ἐλένη καὶ γνησίως,
τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰῶνων ἐδούλευσας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἡ πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀνοιξόν μοι πύλας,
μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου
ἀμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥῦσαί με Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ γ´. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος α̇ Πά.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον **Δ** ουκ εκ

πε τρας α γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον **π**

αλλ α φθαρ σι ας πη γην **Δ** εκ τα α φου

ομ βρησαντος Χριστου **Δ** εν ω στερε ου ου με

π (δὶς)
θα **ρ**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ,
καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις,
τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἧ ἔστερέωται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι
σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές,
αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ'.

ᾠδὴ γ'.
ᾠδὴ γ'.
ᾠδὴ γ' καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον
ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς
πέρασιν Ἀγνή, τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν
ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἀγνή, χόρευε καὶ τοῦτον
ὡς Θεόν, ἄχραντε μεγάλυνε.

Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.
Ἄμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας· ὅθεν τῷ
καλοῦντι θεόφρον ἐπηκολούθησας, καὶ σκότος
ἐλίπες, πατροπαράδοτον πλάνην, καὶ φωστὴρ ἐν
Πνεύματι θείῳ γεγένησαι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.
Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ Πάνσεμνε,
ἅπασαν θεμένη ἐλπίδα τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ, τόπους
κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα Πάθη, σαρκωθεὶς
ὑπέμεινεν, ὁ ὑπεράγαθος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Τὸ σωτήριον ὄπλον, τὸ ἀρραγὲς τρόπαιον, τῶν
Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα, Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ
κρυπτόμενον, σὺ ἐφάνέρωσας θείῳ φλεγομένη ἔρωτι
θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱερᾶς πολιτείας, ἀποπεσῶν Ἄχραντε,
παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος, ὅλος
γεγένημαι, ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης
κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἦ Χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένη, τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὄπλον δὲ πιστῶν, Ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ἦ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοὶ σὺν τῇ μητρὶ τιμήσωμεν· τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρω καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριον πάθος ἐξηκολούθησε, καὶ πάντας παρέστησαν τοὺς Ἰουδαίους παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν, καὶ τοῦτο εὐρόντες ἀνέδειξαν αὐτοί. Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, ὄπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Κάθισμα τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν, καὶ τῶν ἄστρον μανθάνων τὴν καλλονήν, ἐκ τούτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τὸν Κύριον, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφον ἐν τούτῳ, νικᾶν καὶ κρατύνεσθαι· ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας, Κωνσταντῖνε πανσέβαστε.

Πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τοῦ Τυφλοῦ.

Ὅμοιον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ ποιητής, παρερχόμενος
εὔρεν ἐν τῇ ὁδῷ, Τυφλὸν καθεζόμενον, θρηνηδοῦντα
καὶ λέγοντα· Οὐ κατεῖδον ἐν βίῳ, τὸν ἥλιον
λάμποντα, οὐδὲ τὴν σελήνην, τὸ φέγγος
αὐγάζουσαν· ὅθεν ἐκβοῶ σοι, ὁ τεχθεὶς ἐκ
Παρθένου, φωτίσαι τὰ σύμπαντα, φώτισόν με ὡς
εὐσπλαγχνος, ἵνα κράζω προσπίπτων σοι· Δέσποτα
Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσίν μοι
δώρησαι, διὰ πλῆθος ἐλέους, μόνε φιλόανθρωπε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον

τοῦ Τυφλοῦ (χῦμα)·

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοί, Χριστέ,
προσέρχομαι ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ
κραυγάζων σοι· Σὺ τῶν ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ
ὑπέρλαμπρον.

Ὁ Οἶκος.

Ῥεῖθρόν μοι δώρησαι, Χριστέ, σοφίας τῆς ἀρρήτου
καὶ γνώσεως τῆς ἄνω, τὸ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει καὶ
πλανωμένων ὁδηγέ· ἵνα διηγῆσωμαι ἅπερ ἡ θεία
βίβλος ἐδίδαξε τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης,

δηλονότι, τὴν τοῦ Τυφλοῦ θαυματοποιίαν· ὅτι ἐκ γενετῆς τυφλὸς ὑπάρχων, ὀφθαλμοὺς τοὺς αἰσθητοὺς ἀπολαμβάνει καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς, ἐν πίστει ἀνακραυγάζων· Σὺ τῶν ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Τῆς ΚΑ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, θεοστέπτων, καὶ ἰσαποστόλων, μεγάλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Στίχοι

Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος,
Ἐχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος.
Εὐνθανε μητέρι εἰκάδι πρώτη Κωνσταντῖνος.

Εἶτα τὸ παρὸν Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Κυριακῆ ἕκτη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ εἰς τὸν ἐκ γενετῆς Τυφλὸν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θαῦμα.

Στίχοι.

Φωτὸς χορηγός, ἐκ φάους πλέον φάος,
Τὸν ἐκ γενετῆς ὀμματοῖς Τυφλόν, Λόγε.
Τῷ ἀπείρω ἐλέει σου, φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

Ε ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο

τα α α α α α α α

Καταβασίαι Πέτρου Λαμπαδαρίου. ᾠδὴ α'.

ᾠχος λ π ᾠ Κε.

Τ ω σω τη ρι Θε ε ω ω τω

ε ε εν θα λα ασ ση η λα α α

ον πο σιν α βρο χοις ο δη γη η

σα α αν τι ι ι και Φα ρα ω παν

στρα τι α α α κα τα πον τι ι

σα α αν τι αυ τω μο ο νω α σω ω

μεν

Ο β' Χορός: ο ο ο ο τι δε δο ο

ο ξα α α σται αι

Α υ να α α μει του Στα αυ ρου σου

Χρι στε ε στε ρε ω σο ον μου την δι

α α νοι οι οι αν εις το υ μνειν και δο

ξα ζει ει ν σου την σω τη ρι ι ον Α να

α α λη η η ψι εν

Ὠδὴ δ'.

Ε

ι σα κη κο α α την α

κο ο η ην ^{ν'} της δυ να α στει ει ει

ας του Σταυ ρου ου σου ^{κ'} ως Πα ρα

δει σο ο ος η νοι γη δι ι α α αυ

του ^{κ'} και ε ε ε βο η η σα ^{κ'} δο ξα

τη δυ να α α μει ει σου Κυ υ υ

ρι ι ι ε ε ^{κ'}

Ὠδὴ ε'.

Ο

ρ θρι ζον τες βο ω μεν σοι Κυ

ρι ι ε ^{ν'} Σω ω σο ον η η μας ^{ν'}

συ υ υ γαρ ει Θε ο ος η η η

μων ^{κ'} ε κτος σου α α α λ λο ον ουκ οι

οι οι δα α α με εν ^κ_α

Ὠδὴ δ'.

Θ

κυ υ κλω σε με α α

βυ υ υσ σος ^{ν'}_α τα φη μοι το κη η τος

ε γε ε νε ε ε το ^κ_α ε γω ω ω

δε Ε βο η σα ^{ν'}_α προς σε ε τον φι λα

αν θρω ω ω πον ^κ_α και ε σω ω ω σε ε

ε με ε ^κ_α η δε ξι ι α σου Κυ υ υ

ρι ι ι ε ε ^κ_α

Ὠδὴ ε'.

Ο

εν κα μι νω πυ υ ρο ος

τους υ υ υ μνο ο λο ο ο γους σω

σας Παιαι αι αι δας ^κ_α ευ λο γη τος ο Θε

ος ο ο των Πα τε ε ε ρων η μω

ων ^κ_ρ

Ὠδὴ η'. ^χ **Α** ι νου μεν ευ λο ^χ γου μεν

και προσκυνου ου μεν τον Κυ υ ρι ι ι

ον ^κ_ρ

Τ ον εκ Πα τρος προ ο αι ω ω νων ^{ν'}_{ρρ}

γεν νη θεν τα α Υι ο ο ον και

αι Θε ε ε ον ^κ_ρ και ε πε σχα τω ω ν τω ω ν

χρο ο νων ^{ν'}_{ρρ} σαρκω θεν τα ε ε εκ Παρ θε

ε ε ε νου ου Μη η η τρος ^κ_ρ Ι

ε ρεις υ υ μνει ει ει τε ^κ_ρ λα ος υ υ

πε ε ρυ υ ψου ου ου τε εις παν τα αστους αι

ω ω ω να α α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου. Ὠδὴ α'.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ̣ Κε̣.

Τω σω τη η ρι Θε ω τω εν θα λασ

ση λα ον πο σιν α βρο χοις ο δη γη

σαν τι και Φα ρα ω παν στρα τι α κα

τα πον τι σαν τι αυ τω μο νω α

σω μεν Ὁ β' Χορός ο ο τι δε δο

ξα σται

Ὠδὴ γ'. Δυ να μει ει του σταυ ρου σου Χρι

στε ^κ _α στε ρε ω σον μου την δι α νοι αν

εις το υ μνειν και δο ξα ζειν σου ^κ _α την σω τη

ρι ον Α να λη ψιν ^κ _α

^{Ωδὴ δ'.} **Ε** ι σα κη κο α την α κο ην

της δυ να στει ας του Σταυ ρου ου σου ^{ν'} _α ως

πα ρα δεισος η νοι γη δι αυ του ^κ _α και ε

βο η σα ^κ _α δο ξα τη δυ να α μει σου

Κυ ρι ε ^κ _α

^{Ωδὴ ε'.} **Ο** ρ θρι ζον τες βο ω μεν σοι Κυ

ρι ε ^{ν'} _α σω σον η μας συγαρ ει Θε ος η μων

εκ τος σου α αλλον ουκ οι δα μεν ^κ _α

Ὠδὴ δ'.

Ε

κυκλωσε με αβυσσος

ν'
α

ταφημοιτοκηνηητοςεγενετο

κ
α

εγωωδεεβοησαπροςσεε

τονφιλανθρωπον καιεσωσεεμε

ηδεξιασου Κυριε

κ
α

Ὠδὴ ε'.

Ο

ενκαμινωπυροςτουςυ

μνολογουςσωσας Παιδας ευλογητοςοΘε

κ
α

οςοτων Πατερων ημων

κ
α

Ὠδὴ ς'.

Α

ινουμενευλογουμεν

καικαιπροσκυνουουμεντονΚυριον

κ
α

ονεκ Πατροσπροαιωνωνγεννη

θεν τα Υι ον και Θε ον και επ ε σχατων

των χρο νων σαρκω θεν τα εκ Παρ θε νου Μητρος

Ι ε ρεις υ μνει ει τε λα ος υ

πε ρυ ψου ου τε εις παντας τους αι ω ω

ω ω ω να α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἄ ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ὁ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν' Ψαλμὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει ψοντο

α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εντοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δουγαρεν α νο μι αις συ νε λη φθην

και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η μη

τηρ μου **B**

I δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ασσου ε δη λω σας μοι **B** **X**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

I δου ου γα αρ **A** εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην **A** και εν α μαρ τι

αι αι αις **Z'** ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου **B**

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α
πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας
α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι
ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον
εν τοις εγ κα α τοις μου

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ
σω που σου και το Πνευ μα σου το Α γι ον
μη αν τα νε λη σα π ε μου

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του
σω τη ρι ι ου σου και πνευ μα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δουςσου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν **Δ** ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις **Β**

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν

τε τριμ με νον **Δ** καρ δι αν συν τε τριμ με

νην και τε τα πει νω με νην ο Θε ος **Δ** ουκ ε

ξου δε νω σεις **Β**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων **Δ** και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης α να φο ραν και ο λο καυτω

μα τα

Το τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους και

ε λε η σον με ο Θε ος

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι. γ

Αο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Ταιστων Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

η μων ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **ζ'**

Τ αις της Θε ο το ο κουπρεσβειαις ε ε λε

η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη η θη των

ε μων εγ κλη μα των **Δ** **Χ**

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου **Δ** και τα τα το πλη

θος των οι κτιρμων σου **Χ** ε ξα λει ψον το α

νο ο μη μα μου **Δ**

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο

ο ο ος

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Δ ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταιςτων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταιςτηης Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πληθη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ο υς α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

‘Ο ‘Ιερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

‘Ο Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

’Ωδὴ θ’. ‘Ηχος α’. ‘Ο Εἰρμός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα ‘Ιερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ‘Εγέρσει τοῦ Τόκου σου.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Τὸ αὐτό.

Τροπάρια.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων, τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

’Ω θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ’ ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

ὦ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ'.

ᾠχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμπας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Τῶν Ἀγίων.

ᾠχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τάφος ἐνθα κεῖται τὸ ἱερόν, Κωνσταντῖνε, καὶ

τίμιον σῶμά σου, μαρμαρυγὰς, θείας καὶ ἀκτῖνας
φωτολαμπεῖς, τοῖς προσιούσι πάντοτε, βλύζει
ἰαμάτων παντοδαπῶν, τὸ σκότος ἀπελαύνων, καὶ
φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγιως σου τελέσασα τὴν ζωὴν, σὺν Ἄγίοις νυνὶ
κατεσκήνωσας, ἁγιασμοῦ, πλήρης γενομένη καὶ
φωτισμοῦ, τῶν ἰαμάτων πάντοτε· ὅθεν ἀναβλύζεις
τοὺς ποταμούς, καὶ πάθη κατακλύζεις, Ἑλένη
μακαρία, καὶ καταρδεύεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, βασιλείας τῆς ἄνω
ἠξίωσας, οὐς εὐσεβῶς, πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς,
τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὲ ἠγαπηκότας εἰλικρινῶς,
Ἑλένην τὴν, Ἁγίαν, τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον, ὧν
ταῖς πρεσβείαις πάντας οἴκτιρον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα
Παρθένε ἐκύησας, καὶ νῦν ἰδού, οἷά περ Βασίλισσα
δεξιᾶ, τούτου ἀγνή παρίστασαι· ὅθεν δυσωπῶ σε
ἀριστερᾶς, μερίδος λύτρωσαί με, ἐν ὥρᾳ καταδίκης,
καὶ δεξιοῖς προβάτοις σύνταξον.

Ὦδὴ θ'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Κε.

ε τη ην υ υ πε ερ νουν και αι λο ο

ο ο ο γο ον Μη τε ε ε ε ε ρα α

Θε ε ου ου ου τη ην εν χρο ο ο νω το ο

ον α χρο ο νο ο ο ον α φρα στω ως κυ

η η η σα σα αν οι πι στοι οι

οι οι οι ο μο φρο ο νω ως με γα λυ

υ υ νο ο ο ο με ε εν

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ε την υ περ νουν και λο γον μη τε ρα Θε

ου την εν χρο νω τον α χρο νον α φρα α

στωσ κυ η σασαν ^κ οι πι στοι οι ο μο

φρονωσμε γα λυ νο με ε εν ^κ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠΟτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠΗχος β'. ᾠΑρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠΑγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠΟ β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠΟ α' Χορός· ᾠΑγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. ᾠΥψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ᾠὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

ᾠΟ β' Χορός· ᾠὅτι ᾠἅγιός ἐστιν.

ᾠἘξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

ᾠΗχος β'. ᾠΑὐτόμελον.

ᾠΣαρκὶ ᾠὑπνώσας ᾠὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος,
ᾠτριήμερος ᾠἐξανέστης, ᾠἈδὰμ ᾠἐγείρας ᾠἐκ φθορᾶς, καὶ
ᾠκαταργήσας θάνατον, ᾠΠάσχα τῆς ᾠἄφθαρσίας, τοῦ
ᾠκόσμου σωτήριον.

ᾠΤῶν ᾠἈγίων.

ᾠΗχος β'. ᾠΤοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

ᾠΟὐκ ᾠἐξ ἀνθρώπων ᾠεἴληφε, τὸ βασίλειον κράτος, ᾠἀλλ'
ᾠἐκ τῆς θείας χάριτος, ᾠΚωνσταντῖνος ὁ μέγας, σὺν τῇ
ᾠμητρὶ οὐρανόθεν, ᾠἐξαστράπτων δὲ βλέπει, ᾠΣταυροῦ
ᾠτὸ θεῖον τρόπαιον· ᾠὅθεν τούτῳ ᾠὀλέσας τοὺς
ᾠδυσμενεῖς, τῶν εἰδώλων ᾠἔλυσε τὴν ἀπάτην, ᾠἐν
ᾠκόσμῳ δὲ ᾠἐκράτυνε, τὴν ᾠὀρθόδοξον πίστιν.

πρε ε πει υ μνοος τω Θε ω Δ

Α ι νει τε αυ τον πα αν τες οι Α

α αγ γε λοι οι α α αυ του π αι νει τε

α αυ τον πασαι Αι Δυ να α α μεις α

αυ του κ ρ σοι πρεπει υ μνοος τω Θε ω Δ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α π α α α α α α α α η η η

μω ω ω ζω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ε Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ λα α α φυ υ λα α ατ τε π

ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ λα α

α α ςα α α α α α α α α α

α α α ςα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α π α α

α α α α α α α α α α

α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κ υ ρ ι ι ε Ε σφρα γι σμε νου του τα

φου υ πο των πα ρα α νο ο ο μων **κ** προ

η η λ θ ε σ ε εκ του ου μνη η η η η

μα α α α τος **π** κα θως ε τε χ θ η σ εκ

της Θε ο ο το ο ο κου **κ** ουκ ε γνωσαν

πως ε σα αρ κω ω ω θ η σ **δ** οι α σω μα

τοι οι σουου Α α α α αγ γε ε ε

ε λοι ^π_α ουκ η σθοντο πο τε α νε στης οι

φυ λασ σοντες σε στρα τι ι ω ω ω ται ^κ_α

αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε

ρευ νω ω ω ω σι ^π_α πε φα νε ρω ται

δε τα θαυ μα τα τοις προ σκυ νου σιν εν πι ι

σται το μυ στη η η ρι ι ι ι ον ^κ_α

^ρ ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν α γαλ

λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε

ος ^Δ_δ

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

π^α**κ** υ ρ ι ι ε τ ο υ ς μ ο χ λ ο υ ς τ ο υ ς α ι ω

ν ι ι ο υ ς σ υ ν τ ρ ι ι ι ψ α ς **κ**^α και δε σμα

δ ι α ρ ρ η ξ α ς τ ο υ μ ν η μ α τ ο ς α ν ε ε σ τ η ς **Δ**^δ

κ α τ α λ ι π ω ω ν σ ο υ τ α α ε ε ν τ α

α α α α φ ι ι ι α **π**^α εις μαρ

τ υ ρ ι ο ν τ η η ς α λ η η θ ο υ ς τ ρ ι η

μ ε ε ε ρ ο υ τ α φ η η η η ς σ ο υ **κ**^α

κ αι π ρ ο η γ ε ς ε ν τ η Γ α λ ι ι λ αι αι αι

α **κ**^α ο ε ν σ π η λ αι αι ω ω τ η ρ ο υ

ο υ ο υ ο υ ο υ μ ε ε ε ε ν ο ς **π**^α με γ α σ ο υ

το ε λε ος **κ** α κα τα λη πτε Σω τηρ ε

λε η η σον η μας **Δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

π **κ** υ ρι ι ε αι Γυ ναι κες ε δρα

μον ε πι το ο μνη η η μα **κ** του ι

δειν σε τον Χριστον τον δι η μα α ας πα

θο ο ο ον τα **π** και προ σελ θου σαι ευ

ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ι θον κα θη

η η με ε ε ε νον **κ** τω ω ω φο ο

βω κυ υ υ λι σθεε ε εν τα **π** και προς

αυ τας ε βο η η σε ε λε ε ε γων κ̣

α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ος κ̣ ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α

νε στη εκ νε κρων Δ̣ ο σω ζων τα ας ψυ

χα α ας η μων Δ̣

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε, ὀρθοδοξίας πηγῆ, ἡ ποτίζουσα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι νόμασι, τὴν ὑφήλιον ἀπασαν. Χαίροις ἡ ρίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. Χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περάτων ἔνδοξε, Χριστιανῶν, βασιλέων πρώτιστε· Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὁ βασιλεύων τῆς κτίσεως, τὸ εὐπειθὲς προορῶν,

τῆς καρδίας σου Πάνσοφε, λογικῶς θηρεύει σε, ἀλογία κρατούμενον, καὶ καταυγάσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς εὐσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι, κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῆ ὡς ἥλιον, μαρμαρυγὰς, θείων ἀποπέμποντα, πράξεων ἔνδοξε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ ἐκλεκτή, δεξαμένη πανεύφημε, ἐναρέτων πράξεων, εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, τὰς διανοίας, ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ ἐκμιμήσει, Ἐλένη πάνσοφε, τῆς πολιτείας σου· ὅθεν ἐορτάζομεν, περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σου πανηγυρίζοντες.

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἄγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται

κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῆ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὡς Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ δ Νη.

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ

Ο των Α να κτων Α ναξ και Θε ε ος

ο πλου σι αιαις δω ρε ε αις κα τα κο

σμωντους α α ξι ι ι ους β λ αυ το ο

ος ου ρα α νο ο ο θε εν ω σπερ Παυ λο ον

το ον α α οι οι οι δι ι ι ι μον Δ δ

δι α ση μει ει ου του Στα αυ ρου σε

Κωνσταν τι νε ε ε ε ζω γρη η σεν β λ Εν

του τω ω φη η η σα α ας νι ι κα τους

ε ε ε χθρου ου ους σου δ ο ον

α να ζη η τη η η σας Δ δ συν μη τρι ι

θε ε ο ο ο φρο ο ο νι Δ δ και

ευ ρω ων ως ε ε ε πο ο ο θεις β λ του

ου τους κα τα ακρα α τος ε τρο ο ο

πω ω ω σω δ συν αυ τη ουν ι ι

ι κε τε ευ ε β λ υ περ ορ θο δο ξων Βα

α α σι ι λε ε ε ων β λ και του φι

λο χρι ι ι ι ι στου ου στρα α α

του δ και παντων των την μνη μη ην σου τε

λουουντων πι ι στως Δ δ τον μονον φι λα α

α αν θρω ω ω ω πον Δ λυ τρω θη ναι

πα α α ση ης ο ο ο ρο γης ς

Τοῦ Τυφλοῦ.

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην ς

Τ ις λα α λη η η σει ει Δ τας δυ

να στει ει ας σου Χρι ι στε ς η τις ε

ξα ρι ιθ μη η σει β λ των θα αυ μα α των

σου τα α α πλη η η η θη ς δι πλους

γα ρω ς ω ρα α θης ε πι ι γης Δ δι

ι α α γα θο ο ο τη η η η τα

δι πλας και τας ι ι α α α σεις τοις νο ο

σου ου σιν ε χο ο ο ρη η η η

γεις ου μον γαρ του ου σω μα α τος

ο φθαλ μου ους δι η η η νοιοι οι

οι ξας του α πο μητρασπη ρω ω θε

ε εν το ος αλ λα και τους τη η η ης

ψυ υ υ υ χης ο ο θεν Θε ε ο ον σε

ω μο λο ο γειτον κρυ υ πτο με ε νον

και πα α α σι πα ρε ε ε ε χο

ο ο ον τα α το με γα ε ε ε ε λε

ε ε ε ος δ

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ — Κε.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο

ξα εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη

η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ

σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι

στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι

ε Θε ε Πα τερ παν το κρατορ Κυ ρι ε

Υι ε μο νο γε νες ^{ν'} _{ηη} Ι η σου Χρι

στε και Α γι ον Πνευμα ^κ _{ηη}

Κ υ ρι ε ο Θε ος ^{ν'} _{ηη} ο Α μνοςτου

Θε ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρτι ι αν του κοσμου ^κ _{ηη} ε λε η σον

η μας ο αι αι ρων τας α μαρτι ι ας του

κο σμου ^κ _{ηη}

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ^{ν'} _{ηη} ο

κα θη μενος εκ δε ξι ω ωντου Πα τρος και

ε λε η σον η μας ^κ _{ηη}

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ

ει μονος Κυ ρι ος ^{ν'} _{ηη} Ι η σους Χριστος εις

δο ξαν Θε ου Πατρος α μην ^κ _η

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε ^{ν'} _{ηη} και αι νε σω το ο νο μα α

σου εις τον αι ω ω να ^{ν'} _{ηη} και εις τον αι ω

να του αι ω νος ^κ _η

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ

θη ναι η μα ας ^κ _η

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων ^{ν'} _{ηη} και αι νε

τον και δε δοξασιμε ενον το ονομα α

σου εις τους αιωνας αμηην ^κ_α

Γ ενοι το Κυριε το ελεος σου εφ

η μας ^{ν'}_αα θα περ ηλπισαμεν επι

σε ε ^κ_α

Γ υ λο γη τος ει Κυριε ^{ν'}_αα δι

δα ξον με τα δι και ω μα τα σου ^κ_α (δεις)

Γ υ λο γη τος ει Κυριε ε ε δι δα ξον

με τα δι και ω μα τα σου ^κ_α

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α ^κ_α ε γω ει

ει πα Κυ ρι ε Ε λε η σο ον με ^{ν'} ι α

σαιτην ψυ χηνμουου ο τι η μαρ τον σοι ^κ

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυγον δι δα ξο

ον με ^{ν'} του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι

συ ει ο Θε ος μου ^κ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^{ν'} εν

τω φω τι σου ο ψο με θα φω ως ^κ

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ουτοις

γι νω σκου σι σε ^κ

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ

ρος ^{ν'} Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας ^{κ_α} (τρὶς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω πνευ

μα τι ^{κ_α}

Κ αι νυν και α ει ^{ν'} και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην ^{κ_α}

Δ γι ος Α θα να τος ε λε η σον η

μας ^{κ_α} Ἀσματικόν. ^χ

Δ γι ι ι ος ο Θε ε ος ^{ν'}

Δ α α α γι ος Ι ι σχυ υ υ

ρος ^{κ_α}

Δ γι ος Α α α θα να α τος ε ε

λε η η σο ο ον η η η η μα α

α ας κ χ

η μερον σω τη ρι α τω κοστω γε

γο νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρχη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νικος ε δω κεν η μιν και το με γα ε

λε ο ο ο ο ος

Ἔτερα, ἀργή. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα. Κε.

ο ξα α σοι οι τω ω δει ξα αν τι το ο

φω ως δο ξα α ε εν υ υ ψι ι

ι ι ι στοιοις Θε ε ε ω και ε

πι γησει ρη η η νη η εν ανθρωποι

οις ευ δο ο κ ι ι ι α

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν

σε προ σκυ νου με εν σε δο ξο λο γου

ου ου ου ου με ε εν σε ευ χα ρι

ι στου με εν σοι οι δι α την με γα

α α λην σου ου δο ο ο ο ξαν

Κ υ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ

ε που ρα νι ι ε Θε ε ε ε Πα τε

ερ Πα αν το ο κραα α α τος Κυ ρι

ι ε ε Υι υι ε μο ο νε γε ε νες Δ

Ι η σου Χρι ι στε και Α α α γι

ο ο ο ον Πνεε ε ευ μα κ

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος κ

ο α μνο ο ος τουου Θε ε ου ο ο

ο Υι υι ο ο ο ο ος του ου

Πα α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων Δ

την α α μα αρ τι ι α αν του κο

ο ο ο σμου ε λε ε η η σο ον η η

μας ο αι αι αι ρωων τας α μαρ τι

ι ι ας του ου ου ου κο ο ο ο σμου

Π ρο σδε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η

μων **κ** ο κα θη με ε νος εκ δε ξι ω

ω ω ων του Πα α τρος **κ** και ε λε η η

σο ο ον η η η η μας **κ**

Ο τι ι συ ει μο νος Α α α γι

ι ι ι ο ος **Δ** συ ει ει ει ει μο νος

Κυ υ ρι ι ι ο ος **π** Ι η σους Χρι ι

στο ος **κ** εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα α

τρο ο ο ο ος α α α α μην **κ**

Κ αθ ε κα α στην η με ρα αν ε ευ

λο γη η σω ω σε **Δ** και αι νε ε ε ε σω

το Ο ο νο ο μα α α σου Δ εἰς

το ον αι αι αι ω ω ω ω να κ και

εἰς τον αι ω να α του αι αι αι αι

ω ω ω ω νος κ

κ α τα ξι ω σο ο ο ον Κυ ρι ι

ε ε κ εν τη η με ρα α τα α αυ τη Δ

α να μα α αρ τη η ητους κ φυ λα α

χθη η η η η ναι αι η η η μας κ

ε ευ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε

ε ο ο Θε ε ος κ των Πα τε ε ε

ρω ων η η η μων κ και αι αι αι νε ε

τον **Δ** και δε δο ξα σμε ε ε ε νο ον **Δ**

το Ο νο ο ο μα α α σου **κ** εις τους

αι αι ω ω ω να ας α α α μην **κ**

Γ ε νοι το Κυ ρι ι ε το ε λε ε ο

ος σου εφ η η μας **κ** κα θα α α περ

ηλ πι σα α με ε εν ε ε πι ι

ι σε **κ**

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ε **κ** δι δα α ξο ο ον

με ε ε **ν** τα α α α δι και ω ω μα α

α τα α α α α σου **κ** (τρεις)

Κ υ ρ ι ι ε ε κα τα φυ υ γη ε

γε νη η η θης η η η μιν εν γε

νε α α και αι αι γε ε νε ε ε

α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε Ε

λε η η η σο ο ον με ι α α σαι αι

την ψυ χην μου ου ου ο τι η η μα α

αρ το ο ο ο ον σοι

Κ υ ρ ι ι ε ε προ ος σε ε κα τε

ε ε φυ υ υ υ γον δι ι ι ι

δα α ξο ο ον με του ποι ειν το ο

θε λη μα α α σου ου ο τι ι συ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι και Υι υι ω **κ**

και Α γι ω ω Πνε ε ευ μα α α α

τι **κ**

Κ αι νυ υ υν και α α ει **κ** και εις

του ους αι ω ω ω να ας **κ** των αι αι

ω ω ω νω ων α α α μην **κ**

Δ γι ι ο ος Α θα α να α τος ε

λε η η σο ο ο ο ον η η η η

μας **κ**

Δ γι ι ο ο ο ος ο Θ ε ε ος **Δ**

Δ γι ι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος **κ**

Α α γι ο ος Α θα α να α τος

ε λε η η σο ο ο ο ον η η η η

μας

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ̣ Κε.

η μερον σω τη ρι α τω κοσμω γε

γο νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρχη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νικος ε δω κεν η μιν και το με γα ε

λε ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

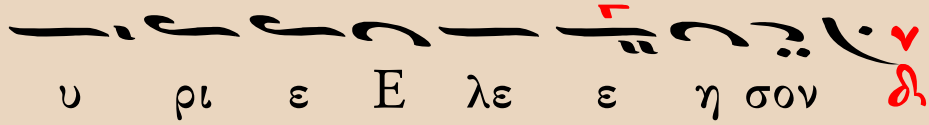
Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

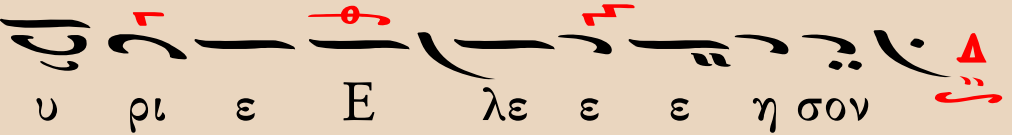
ο ος **π**

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Ἰ̣ Νη̣.

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

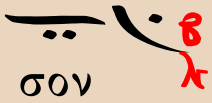
ϸ οι Κυ ρι ε

Ἄτερα, Ἰακώβου Ναυπλιώτου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Ἰ̣ Νη̣.

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε ε ε ε λε ε η η

σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Ἐκφώνησις·

᾿Οτι πρέπει σοι...

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

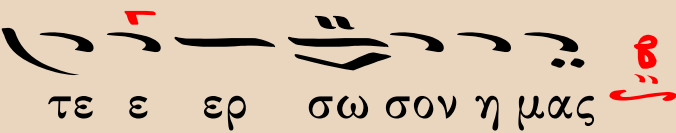

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

᾿Ηχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Τ
αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου **β**

Σω τερ σω σον η μα α ας **β**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος **Δ**ι.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς.

Γ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων **Δ** ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α **Δ**

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὠ νας

των αἰ ὠ νων ἀ μην

Ο μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος του

Θε ου ἀ θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε

νου Μα ρι ας ἀ τρεπτωςεν αν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη σας Εις ων της α

γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο

με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευμα

τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι οις εν τοι οις

μνη μα α σι ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος π

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώτου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἔτερον, ἄργόν. Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Χ ρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε

στη η ε ε ε ε ε ε εκ νε

ε ε ε ε κρω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων θα α α να α α

α α α α τω ω θα α α α α α α

α να α α α θα να α το ον

πα α α α τη η η η η η η η

σα α α ας και αι αι τοι οι οι οισ ε

ε ε ε εν τοι οισ μνη η η η

η η η μα α α α α α α σι ι

ζω ω ω ω η ην χα α α α α ρι

σα α α α α με νο ο ο ο ο ο

ο ο ος

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Ε ν Εκ κλη η η η η η σι ι αις ευ λο

γει ει τε τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πηγων

Ἰσραηλ Ἑ σω ω ω σον η μα ας Υι ε ε

ε ε ε Θε ου ου ο α να στα α

α ας εκ νε ε κρων ψα α αλ λον τα α

α ας σοι Α αλ λη η η η η η λου

ου ι ι ι α

Εἶτα τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον, Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοί, καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα. — Κε.

Τὸν συναρχον Λογον Πατρι και Πνευ

μα τι ^κ τον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις

σω τη ρι ι αν η μων ^{ν'} α νυ μνη σω

μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^κ ο τι Ηυ

δο κη σε σαρ κι ^{ν'} α νελ θειν εν τω Σταυ

ρω και θα α να τον υ πο μειναι ^κ και

ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη

εν δο ξω Α να στα σει αυ του ^κ

Τῶν Ἁγίων.

ᾠχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῶ θεασάμενος,
καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων
δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν, Ἀπόστολός σου Κύριε,
Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο ἢν
περίσωζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ̣ δ̣ Γα̣.

Του Σταυρου σου τον τυπον εν ουρανω

θεε αασα μεε νος **δ** και ως ο Παυ

λοςτηγκλησιν ουκ εξ ανθρωπωνδε εξα μεε

νος **δ** ο εν Βασιλευσιν Αποστο

λοςσου Κυριε **Δ** Βασιλευσαν Πολιν

τη χειρι σου πααρε θεε το **δ** ην πε

ρι σωζε δια παντος εν ειρηηνη **Δ**

πρεσβειαις της Θεοτοκου μονε Φιιλαν

θρωωπε **δ**

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν

Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς
δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ
ἡμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ
ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς
μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Μνη ἡ σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θοςτωνδουλωνσου και ο σα εν βι ω η μαρ

τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να μαρ

τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος και

τοις με τα στα σι δουναι τη ν α να α α

παυ σιν

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. ᾠχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ

Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς
ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐαγγελισμοῦ. ᾠχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ
ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν
χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ
βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Ἁγίων πάντων. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους,
χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν
ῥυθμοῖς καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν
τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς
συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι
ὑμᾶς· δόξα τῷ ἀγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῆ καὶ
οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ' . Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν
Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν
λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ
Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας
παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον
θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες Ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου
καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής,
Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος·
Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην
δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

**Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.**

ᾠχος Δι.

Κ υ ρ ι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η
η η σο ο ο ο ο ν Κυ υ ρ ι ι ι ε ε ε
Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ο ν
Κυ ρ ι ι ε ε Ε ε λε ε η η η
σο ο ν

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠδὴ Ἦχος Δι.

Ἄ μ η ν Ἀ γ ι ι ο ο ο ς ο Θε ο

ο ο ο ς Ἀ α γ ι ι ο ο ο ς Ι σ χ υ

ρ ο ο ο ς Ἀ α γ ι ι ο ς Ἀ θ α α

ν α τ ο ς ε λ ε ε η σ ο ο ο ν η

μ α α ς

Ἄ α γ ι ι ο ο ο ς ο Θε ο ο ο ο

ο ς Ἀ α γ ι ι ο ο ο ς Ι σ χ υ ρ ο

ο ο ο ς Ἀ α γ ι ι ο ς Ἀ θ α α ν α

τ ο ς ε λ ε ε η σ ο ο ο ν η μ α

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

υ να μεις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

μην Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι

ος Α θα νατος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα νατος

ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα νατος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις **Δ** Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ος

Α θα να τος **β** ε λε η σον η μα

α ας **Δ**

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος **Δ**ι.

Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α **Δ** α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο Ηε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α ο α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ο δ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α α γι

ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε ε

ε η η η ε λε η η σο ο ο

ο ο ο ον η η η μα α α α

α α α α ας

Ἄτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βει ει ρει ει ει ει εις
Γ
αα

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεταιί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα. Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον· τίς εἶ, Κύριε; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαί σοι· ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ

λαοῦ καὶ τῶν ἔθνῶν, εἰς οὓς ἐγώ σε ἀποστέλλω
ἀνοῖξαι ὀφθαλμούς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ
σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ
τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ
κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ.
Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ
οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῶ πρῶτον
καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τὴν χώραν τῆς
Ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγέλλω μετανοεῖν καὶ
ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα
πράσσοντας.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
ι ι α Αλ λη λου ου ου ι
α α α α α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ὁ ξά σοι Κύ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ

Χερουβικόν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος λ̣ ᾠ̣ Πα.

ο ι τα α α α α α α α Χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε β λ ρου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε

ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ π

μου υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ σπι κ ι

ι ρι ι ι ι ι π ι ι ι ι μυ υ

σπι ι κω ω ω ω ω ω ω ως

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ι

κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι π ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο

ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ζον τε

ε ε ες και τη ζω ο ο ο ο

ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω Δ ρ Τρι

α α α α α α α α α α

δι ι ι ι ι ι ι ι π ρ το ο ο

ο ο το ον τρι ι σα α α α α ρα α

α α α α α α γι ι ι ι

ι το ον τρι ι ι σα α α α γι

ι ι ο ο ο ο ον π ρ υ υ υ

υ υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ

σα α α α δο ο ον τε ε ε ε ες

πα α α α α α σα α αν τη η η

η η ρη η η η η ν βι ι ω ω

τι δ ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω

α α α α α α α α α κ^ατων

ο ο ο ο λων δ^α υ πο δε ξο ο ο

με ε ε νοι οι οι οι οι π^α

Ταις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αις δ^α α ο

ρα α α α τωως δ^α δο ρυ φο ρου ου

ου με νο ο ον τα α α α ξε ε ε

σι ι ι ι ιν π^α Α α α α αλ λη

λου ου ου ου ου κ^α ι ι ι ι ι

η ι ι ι α α α α α α α π^α

Ἐτερον, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Ο ι τα α α α α α α α α α α

α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε

ε ε ρου ου βι ι ι ιμ π̣ μυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι

κω ω ως ελ κο νι ι ι ι ι
ϕ κ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ϕ ϕ

ελ κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζο ο ο ο ελ ελ κο νι ι ι ι ζο

ον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι
π ρ

τη ζω ο ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω

ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Δ τρι
δ

ι ι ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α και τρι α α
κ ρ

α α α α α α δι ι ι ι ι

ι ι ι κ τον τρι σα α α γι ι

ο ον υ υ υ υ υ υ μνοο ο ο

ον ζ' προ σα α α α α α δο ο ο ο

ο ο υ μνονπρο ο ο σα α α α δο

ον τε ε ε ες π' πα σαντη ην βι ι

ω τι κη η η η η η η η η η

ην ν' α πο ο θω ω ω ω ω

ω ω με ε ε ε ε ε ε ε θα

α α α α α α με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι κ' ι ι

ι ι με ε ρι ι μνα α α α α α

γα α α α α αν κ

ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α

α σι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε π ε ε ε ε ε ε χε ε ε

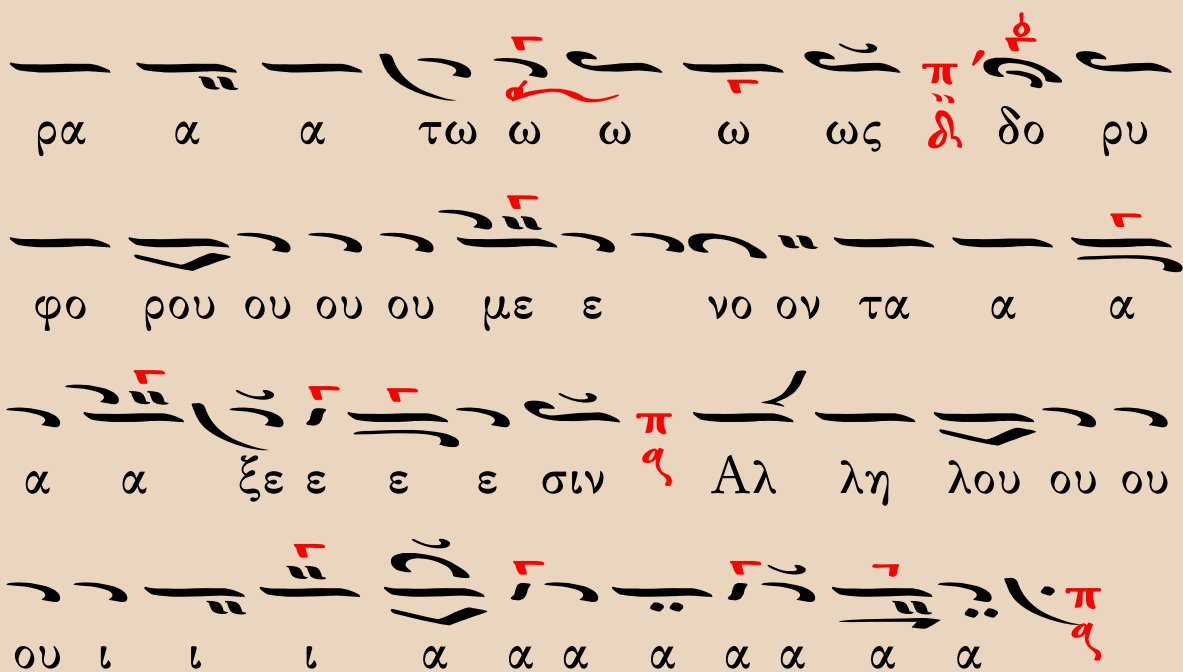
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε α α α α κ των ο ο

ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο

ο ο ο ο με ε ε νοι π

αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἷόν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ
ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἷόν τοῦ
Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα
πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ
γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’
οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς

Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεονεῖρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,

πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὡδὴ θ'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ο Α αγ γε λο ος ε ε ε βο ο
ο α α τη η Κε ε χα ρι ι τω
ω με ε ε νη η Δ Α α γνη η Πααρ
θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι πα
λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε ε Δ

ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη

η η τρι ι η η με ρο ο ος ε

ε εκ τα α α α α φου π ρ

Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου ς

η νε ε ε α α Ι ι ε ε ε

ρουου σα α α λη ημ π ρ η γαρ δο ο ξα

Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε πι

ι σε ε α α α νε ε ε τει ει λε ε

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι

α γα α α α αλ λου ου Σι ι ι

ων ς Δ συ υ υ υ υ δε ε α α α

γνη η η η τε ερ που Θε ε ο

ο το ο ο κε ε ρ εν τη η Ε ε

γερ σει του ου το ο ο ο ο κου ου

ου σου ου ου π ρ

Κοινωνικὸν Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος λ ρ Πα.

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω σω ω μα Χρι ι στου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου π⁹ με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε με ε τα α λα α α α α

α α α α α α α α α α⁹⁹ με

τα λα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α χα α α α α

α α⁹⁹ α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α βε ε ε ε με ε τα λα α

α α βε ε τε ε ε ε πη η γη

η η η η η η η η χη η η η

η η χη η η η η χη η ης α

θα α α να α α α α χα α α

α α χα α α χα α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α χα α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α α α α α

α α α α α α α α α π α α α

α α α α α α θα να α του γε ε

ε ευ σα α σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε π

Τὸ αὐτό, συντμηθὲν ὑπὸ Χαραλ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα̣.

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω π ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω Δ ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω σω ω μα Χρι ι στου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου π

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε με ε τα α λα α α

α α α α α α α α α α α φ

α α α α α α α α α α α

α α α α α π α α α α α

α α α α α α α α α α

α βε ε ε ε με ε τα λα α

α α βε ε τε ε ε ε πη η γη

η η η η η η η η χη η η

η η χη η η η η χη η η α

θα α α να α α α α χα α α

α α χα α α χα α α α α α α

α α χα α α α α α χα α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α θα

να α του γε ε ε ευ σα α σθε ε ε

ε κ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε π

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν, ψάλλεται
ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ Πά.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος π̣

Ἄξιολογὸν Ἦχος α' Ἦχος β'

Ἦχος γ' Ἦχος δ'

Ἦχος ε'

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας

ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἦχος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Εἰ ἡ το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον ἀ πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δὶς)

Εἰ ἡ το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον Ὁ β' Χορός· ἀ πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς

Νεκρώσιμα Τροπάρια:

Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὁδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι' εὐχῶν...

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ
ΤΗΣ Α΄ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

Εἰς πο οὐ λα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο

τα α α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός
μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν
ὑδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ
πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν
ὀρέων στήσονται ὑδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς
βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν
ὀρέων διελεύσονται ὑδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται

ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὃ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ

ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ

ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς

ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλασεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε
αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ
ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

“Όταν ἐκκαυθῆ ἔν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ’ αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ΄.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ’ ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ΄.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγέναι

με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντα τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντα τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἶμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν

στρωμνήν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσταύγματι, ᾧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρίνον με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω

αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

“Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἦλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ’ ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ’ ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

Ἦχος πλάγιος τοῦ δευτέρου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ π Πά.

Κ ε ε Κυ ρι ι ε Ε ε κε κρα ξα προς

σε ε ει σα α κου σο ο ο ον μου π

ει σα κου σο ο ονμου Κυ υ ρι ι ι ι

ε π Κυ ρι ε Ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε

ε ει σα α κου σο ο ο ον μου π προ

σχεστη φω νη τη ης δε ε ε η η η σε ε

ω ω ως μου Δ εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε Δ ει σα κου σο ο ονμου Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη τω η η προ ο ο σε

ευ χη η η μου **Δ** ως θυ μι α α μα α

ε νω ω πι ο ο ο ον σου **π** ε παρ

σι ις τω ω ων χει ει ρω ω ων μου **Δ**

θυ σι α ε σπε ρι ι νη **Δ** ει σα κου σο

ο ονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε **π**

Στιχολογία Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λη μου **π**

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου **δ**

εις λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι

ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις

Ευν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τα

των εκλεκτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε

ει και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α

μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε φα λην

μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου

εν ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο

θησαν εχομενα πετρας οι κριται αυ

των ^π

Ακουσονται τα ρηματα μου ο

τι ηδυνθησαν ^Δωσει παχος γης ερρα

γη επι της γης διεσκορπισθητα οστα

αυτων παρα τον **Α**δην ^π

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου ^Δεπι σοι ηλπισα μη αντα

νεληστην ψυχην μου ^π

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νεστησαν το μοι ^Δκαι απο σκανδαλων

των εργαζομένων την ανομιαν **π**

Π εσούνται εν αμφιβληστρούτων οι

αμαρτωλοί **π** κατὰ νόσον εμεγώ

εως ανπαρθώ **π**

Φωνή μου προς Κύριον εκκρα

ξά **κ** φωνή μου προς Κύριον εδεή

σθην **π**

Εκχέω ενωπίον αυτου την δε

ησιν μου την θλίψιν μου ενωπίον αυ

του απαγγέλω **Δ ρ**

Εντω εκλείπειν εξ εμου το πνευ

μαμου ^{Δ ρ} και συ εγνωστας τριβουςμου ^{Δ ρ}

Ε ν ο δω ταυ τη Η ε πο ρευ ο μην

^{Δ ρ} ε κρυψανπα γι δα μοι ^π

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α

και ε πε βλε πον ^{Δ ρ} και ουκ ην ο ε πι γι

νω σκωνμε ^π

Α πω λε το φυ γη απ ε μου ^κ

και ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χην

μου ^π

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{Δ ρ}

συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των π

Π ροσχεσπροστην δε ησιν μου οτι

εταπεινωθην σφοδρα π

ρ υσαι με εκ των καταδιωκων

των με οτι εκραταιωθησαν υπερ

ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ Πά.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Η ικηνεχων Χριστετην καταα

ατουου Ααδου εντωω Σταυρωω

α νη η η η λ θες ι να τους εν σκο

τει θα να του κα α α θη η με ενους συν

α να στη η σης σε α αυ τω ο εν

νε κροι οισ ε λε ευ θε ε ε ρος

ο πη γα ζων ζω ην εξ οι κει ου φω ω

τος παν το δυ να με ε σω ω τηρ

ε λε η η σο ον η η η μας

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

η με ρον ο Χρι στο ος θα να το ο ον

πα α τη σας κα α θω ως ει πεν α νε

ε ε ε στη και την α γα αλ λι α

κ
σιν τω ω κο σμω ω ω ε δω ω ρη η

ϕ
σα α α α το ι να παν τεσκραυγα ζο ον

ϕ
τες τον υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω

π
μεν Η πη γη της ζω ης το α προ σι

Δ
το ον φως παν το δυ να με Σωω τηρ

π
ε λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

ε Κυ ρι ε ε ε το ον ο ον τα ε εν

π
πα α α ση τη κτι ι ι σει α

μαρ τω λοι οιπουφυ υ υ γωω ω ω μεν

δ
εν τω ου ρα νω αυ το ος κα τοι κεις

εν τω Α δη ε πα τη η η η σας

θα α να α α τον π εις τα βα θη

τα της θα α λασ σης Δ ρ ε κει η χει ειρ

σου Δε ε σπο ο ο τα π προς σε κα

τα φευ γο μεν σοι προ σπι πτον τε ες ι κε

ε τε ευ ο ο ο ο μεν Δ ρ ο α να

στας εκ των νε εκρων Δ ρ ε λε ε η σο

ον η η η μας π

Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἀναλήψεως.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ο Κυ ρι ι ος α νε λη φθεις ου

ρα α νους ι να πε εμψητον Πα α ρα α

κλη τον τω κο ο ο σμω οι

ου ρα νοι η τοι μασαντον θρο νον α αυ

του νε φε ε λαι την ε πι ι βα

σι ιν α α α αυ του Αγ γε λοι θαυ

μα α ζου σιν αν θρωπον ο ρωντες υ περ

α α α νω ω α α αυ των ο Πα

τηρ εκ δε χε ε ται ον εν κολ ποις ε χει συ υ

υ να ι ι δι ι ι ι ον το

Πνευμα το Α γι ον κε λευ ει πα σιτοις

Αγ γε λοις α αυ του α ρα τε πυ υ λας

οι αρχοντες υ υ υ μων π

παντα τα εθνη κροτηησα αατεε

χει ειειρας οτι ανεεβη

η Χρι ι ι στος ο που η ηντοπρο ο

ο τεεεερον π

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Κυριιετηση Ααα νααλη

η η ψει ε ξεπλααγησαν

τα Χεεερουουβιμ θεωρησαν

τα σε το ο ον Θεεον επι

νε φε λω ω ωων α νε ερχο ο ο ο

με ε ε ε νον τον επ αυ τω ων κα α α

θε ζο ο με ε ε ε νον και δο

ξα α α ζο ο με ε εν σε ο τι χρη

στον το ε λε ο ος σου δο ο ο ξα α α

α α σοι

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

ν τοις ο ρε σι ι ι τοι οι οις α α

γι ι ι οις θε ω ρουντες σου τας υ

ψω ω ω σει εις Χρι ι ι στε το α

παυ γασματης δο ο ξη ης του ου ου Πα

α α τρος α νυ μνου μεν σου την φω το ει

ει δη του ου ου προ σω ω που ου μο

ο ορ φην προ σκυ νου με εν σου τα πα

θη η η μα α α α α τα τι μω μεν

τη η ην Α να α στα α α α σιν

την εν δο ξον Α να λη ψι ιν δο ξα

α α α ζο ο ο ον τες ε λε ε η

σο ον η η η μας

Στιχρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐκ γαστρὸς ἐτέχθης πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ Ἄρειος κτίσμα σε,

καὶ οὐ Θεὸν δοξάζῃ, τόλμῃ συνάπτων σε τὸν Κτίστην, τοῖς κτίσμασιν ἀφρόνως, ὕλην πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ἑαυτῷ θησαυρίζων· ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαία, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τίς σου τὸν χιτῶνα Σῶτερ διεῖλεν; Ἄρειος, σὺ ἔφης, ὁ τῆς Τριάδος, τεμῶν τὴν ὁμότιμον, ἀρχὴν εἰς διαιρέσεις· οὗτος ἠθέτησέ σε εἶναι, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος· οὗτος Νεστόριον διδάσκει, Θεοτόκον μὴ λέγειν· ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαία, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Κρημνῷ περιπίπτει τῆς ἀμαρτίας, Ἄρειος, ὁ μύσας τὸ φῶς μὴ βλέπειν, καὶ θείῳ σπαράττεται, ἀγκίστρῳ τοῖς ἐγκάτοις, πᾶσαν ἐκδοῦναι τὴν οὐσίαν, καὶ τὴν ψυχὴν βιαίως, ἄλλος Ἰούδας χρηματίσας, τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ· ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαία, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄρειος ὁ ἄφρων, τῆς παναγίας, τέτμηκε Τριάδος
τὴν μοναρχίαν, εἰς τρεῖς ἀνομοίους τε, καὶ ἐκφύλους
οὐσίας· ὅθεν Πατέρες θεοφόροι, συνελθόντες
προθύμως, ζήλω πυρούμενοι καθάπερ, ὁ Θεσβίτης
Ἡλίας, τῷ τοῦ Πνεύματος τέμνουσι ξίφει, τὸν τῆς
αἰσχύνης δογματίσαντα βλάσφημον, καθὼς τὸ
Πνεῦμα ἀπεφήνατο.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π π̄α.

Ἡ ε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω ρ και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Τ α α ας μυ στι ι κας ση με

ρον του Πνε ευ μα α α τος σα αλ πι

ι ι ιγ γας π τους θε ο φορους Πα α τε ρας

α α νευ φη η μη η σω ω ω ω μεν

τους με λω δη σα αν τας εν με ε ε ε σω

ω της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας

με ε ε ε ε ε λο ος ε ναρ μο ο νι

ι ο ον Θε ο ο λο γι ι ι ι ας

Τρι α α δα α μι α α αν α πα α

ρα αλ λα α α α κτον ου σι αν τε ε

και αι αι Θε ο ο τη η η η τα τους

κα θαι ρε ε τα α ας Α α ρει ει ει

ου και Ορ θο ο δο ξων προ ο ο μα

α α χου ους τους πρε σβευ ο ο ον τας

παν το τε ε ε Κυ υ ρι ι ι ω ε

λε η θη η ναι τα ας ψυ χα α ας η

η η η μων π

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α

μην π

Τ ις μη μα καρ ι σει ει σε Πα

α να α γι ι ι ι α α Παρ θε ε ε ε

νε τις μη α α νυ μην η η η

σει ει ει ει σου τον α α λο ο ο χε

ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο

νωσ εκ Πα τρος εκ λαμψας Υι ος μο νο

γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της Α

α γνη η ησπρο ο η η ηλ θεν α φρα

α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ υ σει

Θε ε ο ο ος υ υ πα αρ χων και

φυ σει γε νο με νος α ανθρω ω ω προς δι

ι η η η η μας ουκ εις δυ α α

δα α προ σω ω ω ωπων τε ε μνο ο με

ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι φυ

υ σε ε ων α συγ χυ τωσ γνω ω ω ρι

ζο ο με ε ε ε νος αυ τον ι κε

τε ευ ε **Δ** σε μνη Παμ μα κα α α α
ρι ι ι ι στε **Δ** ε λε η θη η ναι
τα αςψυ χας η μω ω ω ω ν **Δ**

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δ**ι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν **Δ**
ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το **Β** **Δ**

Στίχ. α΄. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο Κυριος ε βασι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυριος ε βασι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο ο

ο

Καὶ εὐθὺς τὰ παρόντα Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἤχμαλώτεται Λῶτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ ἐδίωξεν αὐτούς, ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λῶτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἀποστρέψαι

αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολογόμορ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἐκτίσεν τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες, κατακληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθείη ἡμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτούς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν,

καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρόν, καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ· πλήν, τοὺς πατέρας ἡμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός· ὅς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδὲ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ· καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου· ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος λ π Δι.

Την Α να στα σιν σου Χρι στε Σωτηρ

Αγ γε λοι υ μνου σιν εν ου ρανοις και

η μα ας τους ε πι γης κα τα ξι ω σον

εν κα θα ρα καρδι α σε δο ξα ζειν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πυ λας συν τρι ψας χαλκας και μο χλους του

Α δου ου συν θλα σας ως Θε ος παν το δυ ναμος

γε νος ανθρωπων πε πτω κος α νε στη σας

δι α του το και η μεις συμ φω νω ως βο

ὦ μὲν οὐ αὐτὰς ἐκ τῶν νεκρῶν Κυ

ρίεδοξα σοι οὐ

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Δεῦσεως ἡμασθης παλαι Χριστος ε

πανορθωσαι θελων **Δ**σταυρω προσπηγνυ

ται και τα φωτεθειται **β**ον Μυροφοροι

Γυναιαι κες με τα δα κρυων ζη του σαι θρη

νου σαι ε λεγον **β**οι μοι Σωτηρων α

παντων πως κα α τε δε ξω τα φω ωι κη σαι **β**

οι κη σας δε θελων πως ε κλαπησ πως με ε

τε τε θης **β**ποι ος δε το προς το σον ζω η

φο ρον κα τε κρυ υ ψε σω μα **β** αλ λα Δε

ε ε σποτα ως υ πεσχου η μιν εμ φα

νη θι **Δ** και παυ στον αφ η μων τον ο δυρ

μον τω ων δα κρυ ων **β** θρη νου σαις δε αυ ταις

Αγ γελος προς αυ τας α πε βο η σε **β** τον

θρη νον παυ σα με ναι τοις Α πο στο λοις ει

πα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος **Δ** τω

κο σμω δω ρου με νος ι λα σμον **Δ** και το

με γα ε λε ος **β**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δ **Γ** ταυ ρω θεις ως η βου λη θης Χριστε

και τον θα να τον τη τα φη σου ου σκυλευ σας

τρι η με ρος α νε στη σως Θε ος με ε τα

δο ξης **β** τω κο ο ο σμω δω ρου με νος α

τε λευ τη τον ζω ην **Δ** και το με γα ε

λε ος **β**

Του̅ αυ̅του̅.

ᾠχος **δ** Π^οα.

Α ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω **π** και Α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι **π**

Τ ην ε τη σι ον μνη η μη ην ση

με ε ρον των θε ο ο ο φο ο

ο ρωων Πα α α τε ε ε ε ε ρων ^π_ρ

των εκ πα σης της οι κου με νης συ να θροι

οι σθε ε ε εν των ^π_ρ εν τη λαμπρα α α

πο ο λει Νι κα ε ε ε ε ων ^π_ρ των Ορ

θο δο ξωντα συ στη μα α τα ^β_λ ευ σε βουντες

πι στως ε ορ τα α α σω ω ω

μεν ^π_ρ ου τοι γαρ του δει νου Α α ρει ει ου

το ο α θε ον δο ο ογ μα α ^Δ_δ ευ σε

βο ο ο φρο ο ο νω ως κα α α

θει ει ει ει ει λον ^π_ρ και της Κα θο λι κης

Εκκλη η σι ι ας ^β_λ συ νο δι ι κως του

ου τον ε ξω στρα α κι ι ι ι ι σαν

και τρα νως τον Υι ον του Θε ε ου ο

μο ου σι ον και συ να ι δι ον προ των

αι ω νων ο ον τα **β** **λ** τοις πα σιν ε

δι δα ξα αν ο μο λο ο γειν **Δ** **δ** εν τω

τη η ης πι ι στε ως Συμ βο ο ο ο

λω **π** **ρ** α κρι βως και ευ σε βως του ου το

ο εκ θε ε ε ε με ε ε ε νοι **π** **ρ** ο θεν

και η μειςτοις θει οις αυ των δο γμα σιν ε

πο με ε νοι **β** **λ** βε βαι ως πι στευ ον τες

λα τρε ε ευ ο ο ο ο μεν **π** **ρ** συν Πα

τρι τον Υι ο ον και το Πνεευ μα το ο πα

να α α α α γι ι ι ι ον π εν μι α

α Θε ε ο τη τι ι β λ Τρι α α δα ο

μο ο ου σι ο ον β λ

Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δὲ Πά.

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει

π και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

α α α α μην π

Κ υ ρι ε το μυ στη ρι ον το α

πο των αι ω νων κε κρυυμ με ε ε νον β λ

και α πο γε νε ων πληρω σας ως α

α α γα α α α θος ηλ θες με τα των

Μα θη των σου εν τω Ο ο ρει των Ε

λαι αι αι ων ε χωντην τε κου σαν σε τον

ποι η την και παν των δη η μι ι ι

ου ου ου ργον την γαρ εν τω Πα θει σου

μη τρι κως παν των υ πε ε ρα λ γη η

η η σα α α α σαν ε δει και τη δο

ξη της σα ρ κος σου υ πε ρ βα α λ λου σης α

πο λα α αυ σαι χα α α ρας ης και

η μεις με τα σχοντες τη εις ου ρα α νους

α νο ο δω ω σου Δε ε ε σπο ο

ο τα δ το με γα σου ου ε λε ε ος β λ
το εις η η μας γε γο νο ος δο ξα
ζο ο ο με ε ε ε εν β λ

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Nῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἦχος: Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος: Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ των νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Βου.

Ἄ γ γε λι και Δυ να μεις ε πι ι το

μνημα σου και οι φυλασ σον τεσ α πε ε

νε κρωθη σαν και ι ι στα το Μα ρι

α εν τω τα α α φω ζη του σα το

α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ λευ

σας τον Α α α δην μη πειρασθεις υπ αυτου

υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω ρου με ε

νος την ζω ην ο α να στας εκ των νε

κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν, πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας· πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Γα.

Ἐπερ δε δο ξα σμενος ει Χριστε ο ο

Θεε ος η η μων **Γ** ο φω στη ρας ε πι

γηςτους Πα τε ρας η μων θε με λι ι ω σας

και δι αυ των προς την α λη θι νην

πι στιν **Δ** παντας η μας ο δη γη σας πο λυ ευ

σπλαγχνε ε δο ξα α σοι **Γ**

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἀναλήψεως.**

Ἦχος δ'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος **Δ Δι.**

Ανε ληφθης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος

η μων χα ρο ποι η σας τους Μα θη τας τη

ε παγ γε λι α του Α γι ου Πνευμα τος

βε βαι ω θεν των αυ των δι α της ευ λο

γι ι ι ας ο τι συ ει ο Υι

ος του Θε ου ο λυ τρω της του κο ο ο σμου

ου ου

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἅγιαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ Ἁγία Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγία Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Βασιλεῦ Οὐράνιε...

Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
'Ωδὴ α'.

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν θεαρχικάς, ἐνιαίας
φύσεως, ἀπαράλλακτον μορφήν, ἀγαθὸν
φιλανθρωπον Θεόν, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, ἡμῖν
δωρούμενον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ ὑπερούσιος μόνος καὶ τριλαμπής, χαρακτηῆρσι
Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ, πεφυκῶς συνέτισον ἡμᾶς,
καὶ ἀξιώσον τῆς σῆς, θείας ἐλλάμψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἔθνῶν,
Ἐκκλησίαν ἕνα σε, τρισυπόστατον Θεόν,
προσκυνεῖν ἐδίδαξεν ἐξ οὔ, καὶ δι' οὔ περ καὶ ἐν ᾧ,
τὰ πάντα γέγονεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ τῆς γαστροῦ σου προῆλθεν ὁ νοητός, Θεοτόκε
Ἡλίου, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τριφαοῦς Θεότητος
αὐγαῖς, ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

'Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Κοσμήσας τρίφωτε Θεέ, Τάξεις τὰς οὐρανίους,

κατεσκευάσας μέλπειν, τρισαγίαις σε φωναῖς, δέξαι μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦντας σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὴν μόνην ἄτρεπτον τριττὴν, σύμμορφον ἐνιαίαν, θεαρχίαν ὑμνοῦντες, λιτάζομέν σε θερμῶς, ἁμαρτημάτων πολλῶν, καταπέμψαι νῦν ἡμῖν συγχώρησιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὁ Νοῦς ὁ ἀναρχος Πατήρ, σύμμορφε Θεοῦ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐθές, τοὺς ἀνυμνοῦντας πιστῶς, τὸ σὸν κράτος φρούρησον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς, ἄνθρωπος κατ' οὐσίαν, γεγονῶς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἁγνή, καὶ τοὺς γενάρχας τῆς πρίν, καταδίκης μόνος ἠλευθέρωσε.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεέ, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τὴν ἡμῶν ταπείνωσιν ὡς οἰκτίρμων, καὶ σπλαγχνίσθητι φιλόανθρωπε πανάγαθε· οὐδαμόθεν γὰρ ἐλπίζομεν, συγχωρήσεως τεύξασθαι, τῶν κακῶν ὧν ἡμάρτομεν· διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δέσποινα ἀγνή, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τῶν ἡμῶν
τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας, καὶ σπλαγχνίσθητι
πανάχραντε καὶ ἴασαι, τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα,
τῷ σῷ ἐλέει δροσίζουσα, καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις
σου.

Ὁ α' Χορός: Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ'
ὑμῶν.

Ῥδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐψοῦ διάνοιαν, Μονὰς ἢ τρίφωτος, καὶ ψυχὴν καὶ
καρδίαν σῶν ὑμνητῶν, θᾶπτον ἀναβίβασον, καὶ τῆς
ἐλλάμψεως τῆς σῆς, καὶ λαμπρότητος ἀξίωσον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ κακίας με
πάσης πρὸς ἀρετήν, μόνη ἀσχημάτιστε, καὶ
ἀναλλοιώτε Τριάς, ταῖς σαῖς αἴγλαις
καταλάμπρυνον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοήσας πρότερον, σοφῶς ὑπέστησας, τῶν Ἀγγέλων
τὰς τάξεις λειτουργικάς, σοῦ τῆς ἀγαθότητος, ἢ
τρισυπόστατος Μονάς, μεθ' ὧν δέξαι μου τὴν
αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

‘Ο φύσει ἄκτιστος, Θεὸς αἰδῖος, τὴν κτιστὴν τῶν ἀνθρώπων προσειληφώς, φύσιν ἀνεμόρφωσεν, ἐν τῇ ἀγία σου γαστρὶ,

‘Ο β’ Χορὸς· Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Στίχ. Ἀγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Νοοῦντες φύσιν θεαρχικὴν, προνοητικὴν καὶ σωστικὴν, πάντων ὑπάρχουσαν Δέσποτα, τρίφωτόν τε μίαν πρὸς σέ, ὀρθρίζομεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες τῶν παραπτώσεων.

Στίχ. Ἀγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Πατὴρ ὁ ἀναρχος καὶ Θεός, καὶ ὁ συναίδιος Υἱός, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον στήριξον, μοναρχικωτάτη Τριάς, τοὺς σοὺς ὑμνητάς, καὶ πάσης ἐπηρείας ῥῦσαι καὶ θλίψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ῥυθμίζων λάμπεσι θεουργοῖς, καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς, τρισυποστάτου Θεότητος, Ἡλιε τῆς δόξης, καθοδηγῶν με αἰεὶ, τῆς ἄνω Βασιλείας μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

‘Ο πάντα φέρων καὶ συντηρῶν, τῇ παντοδυνάμῳ σου χειρὶ, Λόγε Θεοῦ ἀναλλοίωτε, φρούρει καὶ

συντήρει τοὺς σέ, δοξάζοντας,

Ὁ α' Χορός: πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε
Θεομήτορος.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σοφίαν καὶ σύνεσιν, θεαρχία τριφαῆς, τοῖς ὑμνηταῖς
σου δώρησαι, καὶ τοῦ κάλλους ἀκτῖσι τοῦ
φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι
πάντας καταξίωσον. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' οὐσίαν τριλαμπές,
παντοκρατὲς ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας καταύγασον
τῶν πιστῶς, αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς
θείαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἀειπάρθενε σαφῶς, ὁ
συνοχεὺς καὶ Κύριος, τῶν ἀπάντων καὶ μίαν
τρισολαμπῆ, μορφήν τῆς Θεότητος, προσκυνεῖν
τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱέ, σὺν Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, βλέψον εἰς
ἡμᾶς, τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, καὶ
δοξάζοντας τὸ κράτος σου Εὐσπλαγχνε, σὺν τοῖς
πυρίνοις οἱ πῆλινοι· ἄλλον γὰρ πλὴν σου οὐκ

οἶδαμεν, καὶ βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε· Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς, πανύμνητε Θεοτόκε, λάμψον φωτισμόν, καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον τὴν ποιίμνην σου Πανάχραντε· ὅσα γὰρ θέλεις καὶ δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ κτίστου σου, καὶ βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε·

Ὁ β' Χορός· Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὠδὴ ζ' . Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ῥωμαλέαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, τρίφωτε χαρακτῆρσι Μονάς, τοῦ φυλάττειν σου, καὶ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολάς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος, ἀφράστως ἐνιαῖος Θεός, τοῖς προσώποις δέ, τῆς Τριάδος φέρων ἀριθμόν, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Συμφυῆ καὶ συναΐδιον δοξάζομεν, ἓνα σε κατ' οὐσίαν Θεόν, ιδιότησιν, ἀσυγχύτως ὑποστατικαῖς, Τριάς τὸ διάφορον ἀπλῶς, προβαλλομένη ἐν μορφῇ,

ἀπαραλλάκτω σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ὑπερούσιος προσεῖληφεν, Ἄχραντε, ἐκ γαστρὸς σου ἀγνῆς, τὸ ἡμέτερον, φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, καὶ πάντα ἐδίδαξε βοᾶν·

Ὁ α΄ Χορός: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλασμὸν τῶν παισμάτων, θᾶπτον παράσχου μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων, τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριάς, καὶ Μονὰς τρισυπόστατε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θελητῆς τοῦ ἐλέους, καταγγελλόμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων, πάντα ἐλέησον, τρίφωτε Μονὰς, καὶ Τριάς ὁμοούσιε, τοὺς δοξολογοῦντας, τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ἐκ φωτὸς αἰδίου, φῶς συναίδιον, τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκπορευτῷ, φωτὶ πίστει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰατρὸν τοῖς ἀνθρώποις, Ἄχραντε τέτοκας,
παντοδύναμον Λόγον, Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς
προγονικῆς, πληγῆς πάντας ἰώμενον, τοὺς
ὑπερυψοῦντας,

Ὁ β' Χορός· αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὅρα ἅν αἱ τάξεις, Χερουβείμ Δέσποτα, κάλλους τοῦ
σοῦ τὴν δόξαν, οὐ δυνάμεναι πτέρυξι,
κατακαλυπτόμεναι, ἀπαύστως τριττόν, ὕμνον
ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόστατον, τῆς σῆς θεαρχίας
ἐνικῆς, κράτος δοξάζουσι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς σὰς ἐλλάμψεις, ἄδυτε Ἥλιε, σῶν οἰκετῶν
παράσχου, ταῖς καρδίαις καὶ φώτισον, τὰς ψυχὰς
καὶ λύτρωσαι, πταισμάτων πολλῶν, μόνε
παντελεῆμον, καὶ τρισυπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου
σου ζωῆς, ἡμᾶς ἀξίωσον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ φῶς ὁμότιμον, καὶ τρισήλιον, καὶ φωτουργὸν
Θεότης, πεφυκυῖα καταύγασον, τοὺς πιστῶς σε
μέλποντας, καὶ τῆς ζοφεράς, ῥῦσαι κακοπραγίας,
καὶ καταξίωσον, τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνῶν, ὡς

ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφῶς τὸν ἄνθρωπον, πρὶν διέπλασεν, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένε, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε, διὰ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θείου φωτός, αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου, πάντα ἐπλήρωσε, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ, αἰεὶ δοξάζοντας.

Τῶν Πατέρων. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠγῆ Γα.

Ἄ ο ἶ ξ α Πα τρι ι ι ι και Υι υι

ω κ και αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι ι π

Ἄ πο στο λι κω ω ων πα ρα

δο ο ο σε ων κ α κρι βεις φυ λα κες

γε γο να α τε ε ε α α γι οι Πα

τε ε ε ε ρε ες π της γαρ Α γι ας Τρι

α α δος το Ο μο ου ου ου σι ον κ

ορ θο δο ο ξως δογμα α τι ι ι σα α

α αν τε ες π Α α ρει ου το βλα σφη η

μον Δ συ νο δι κω ω ω ως κα α τε ε βα

λε τε ε ν μεθ ο ον και αι Μα κε δο ο

ο νι ον κ πνευ μα το μα α χον α πε ε

λε ε εγ ξα α α αν τε ες π κα τε

κρι να α τε Νε στο ο ο ρι ον κ Ευ

τυ χε α και Δι ο σκοο ρον κ Σα βε ε

ε ελ λι ι ο ο ον τε κ και Σε βη

η ροντον Α α κε ε ε φα α α α λο ον ^π_α

ων της πλα α α νης αι τη η η σα σθε

ρυ υ σθε εν τας η η μας ^κ_α α

κη λι δω τον η μων τον βι ι ι ον ε

εν τη η πι ι ι στει ^κ_α φυ λατ τε σθαι

δε ο ο ο ο ο ο με ε θα ^Γ_{αα}

Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ π ^α Π α.

Κ αι νυν και α α ει ^Δ_α και εις τους αι

ω ω ω νας ^Δ_α των αι ω ω νων α α α α

^π_α
μην

Κ υ ρι ι ε της οι κο νο μι ας πλη

ρω σας το ο μυστη η η ρι ι ι ι ι

ον π πα ρα λα βων τους σους Μα θη η

τας Δ ρ εις το Ο ο ο ροστων Ε λαι ω

ω ωων α νε ε λα αμ βα α α α νες Δ ρ

και ι δου το στε ρε ω μα του ου ρα α

α νου ου ου πα α ρη η ηλ θες Δ ρ ο δι

ε με πτω χε ευ σαςκατ ε ε ε με π

και αι αι α να α βας ο θεν ου ουκ ε

ε ε χω ω ρι ι ι σθης Δ ρ το πα να γι

ον σου Πνευμα ε ξα πο ο ο ο στει ει ει

ει λον Δ ρ φω τι ι ζον τα ας ψυ χα α ας

η η η η μων π

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ πε

ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α α

α δα Α ναρχον Πα τε ε ρα και πα

αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο ο

ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ

Πα α α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο

ρευ ο ο με ε νο ον

Ἄξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρισσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ι ν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α τρι

η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος την μι

ι ι α α αν Βα α σι λει ει ει

αν και Κυ ρι ο ο τη η τα α

κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο λο

γου ου ου σα και σε γε ραι ρου σα

α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης

ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς: “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλ. δ’.

Ἐπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι’ αὐτῶν, πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας· πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ ᾠ̣ Γα.

Ἐπερ δεδοξασμένος εἰ Χριστέ ο ο

θεὸς ἡ ἡ μων δ̣ ο φωστηρας ἐπι

γηστους Πατερας ἡ μων θε με λι ι ω σας

και δι αυ των προς την α λη θι νην

πιστιν ᾠ̣ παντας ἡ μας ο δηγησας πο λυ ευ

σπλαγχνε ε δο ξα α σοι οι οι οι δ̣

Ἦ Ἀναγνώστης·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἦ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἦ Χορός· Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἦ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ π̣ ⇨ Δι.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με ε νος ο ερ χο με νος Δ

εν ο νο μα τι ι Κυ ρι ου β

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ

ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π β Βου.

Ἄ γ γε λι και Δυ να μεις ε πι ι το

μνημα σου και οι φυλασσοντες α πε ε

νε κρωθησαν και ι ι στα το Μα ρι

α εν τω τα α α φω ζη του σα το

α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ λευ

σας τον Α α α δην μη πειρασθεις υπ αυτου

υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω ρου με ε

νος την ζω ην ο α να στας εκ των νε

κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας,
καὶ δι' αὐτῶν, πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας
ἡμᾶς ὀδηγήσας· πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ ᾠ̣ Γα.

Υπερ δε δοξα σμενος ει Χριστε ο ο

θεε ος η η μων **δ** ο φω στη ρας ε πι

γηςτους Πα τε ρας η μων θε με λι ι ω σας

και δι αυ των προς την α λη θι νην

πι στιν **Δ** παντας η μας ο δη γη σας πο λυ ευ

σπλαγχνε ε δο ξα α σοι **δ**

Καὶ νῦν. Τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος δ'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ

Ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς
εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ
κόσμου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ἄνε ληφθῆς ἐν δοξῇ Χριστέ ὁ Θεός

ἡμῶν χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς τῆ

ἐπαγγελίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλο

γίας ἰσχυροῦ ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱ

ὁς τοῦ Θεοῦ ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου

οἰοῦ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...”

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

ᾠχος πλ. β΄.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ Ἄδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα, πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους· Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου, Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε· Ποῦ ἔθηκας τὴν αἰώνιον ζωὴν; ποῦ ἔκρυψας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· Ὁ ἐν νεκροῖς, καὶ τοὺς νεκρούς, ἀναστήσας δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλῆ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὗρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμὴ. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

ᾠχος πλ. β΄.

Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, ἄορασία πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Τῷ ἐκουσίῳ θανάτῳ σου, ζωὴν ἀθάνατον εὕρομεν, παντοδύναμε καὶ μόνη τῶν ὅλων Σωτήρ· σὺ γὰρ ἐν τῇ σεπτῇ σου Ἐγέρσει, πάντα ἀνεκαλέσω, ὁ λύσας Ἄδου τὸ νῆκος, καὶ θανάτου τὸ κέντρον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ.

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἄδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ Μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά

σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου
θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος
καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε·
τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Μυροφόροι Γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ
μνήμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου τρανώς,
πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ
τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ
οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος,
Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐα, ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. **(τρὶς)**

Ἔτερα, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων

σε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε

ε εν τα τουου θα α να α του δε ε

Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο

ο ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω

το ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α

α και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ

θε ρω ω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Αι ι α αν πρω ω ι Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε **Δ** θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε **κ**την

Α να α α στα α σι ιν δε ε **κ**

Α α πο στο λους ει ει ει πα τε **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε **κ** δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι **Δ** προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το **κ** Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε φη

η λε ε ε ε γων **Δ** τι ι με τα α νε

ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι ζε ε

σθε ε ε ε ε **κ** ως Θε ο ος γαρ ε ξα

νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος **Δ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι **κ**

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα **ν** και αι τον του ου του Υι ο ο ο

ον τε **Δ** και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα **κ** τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α Δ δ συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ Δ δ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Κ κ Α α γι ος ει Κυ υ υ ρι

ε Δ δ

Κ και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α α μη η ην Κ κ

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου

ου ου σα Κ κ ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον

Α α δα α αμ α α μαρ τι ι ι ας

χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε

ευ α α αν τι λυ υ πησπα ρε ε

ε ε σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης

ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε

ε ε ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις

ος και α α ανθρωπος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ λη

η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α α

δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ λη

η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α α

δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠοτι ηὐλόγηταί σου...

ᾠο Χορός: Ἀμήν.

ᾠο Ἀναγνώστης τὴν ᾠο Ὑπακοήν (χῦμα).

Τῶ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῶ σου θανάτῳ, Χριστέ, πύλας τοῦ ᾠο δου συντρίψας ὡς Θεός, ἥνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ᾠο ᾠο Ἀναβαθμοί. ᾠο Ἀντίφωνον Α'.

ᾠο Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠο ᾠο ᾠο οὐρανῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἴρω πρὸς σέ Λόγε· οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὐχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία· εἴ τιτι τούτο κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὖξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν, ἀντισχεῖν ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γάρ, ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθήτω ἡ ψυχὴ, ὡς στρουθίον Λόγε· οἴμοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων;

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ἰσουργὸν γάρ τῷ Πατρὶ ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεπειθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὀρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χειῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κληῖρος, ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων· ὅπερ αἱ ἄνω στρατηγίαι προσκυνοῦσι,

Ὁ β' Χορός· σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ
σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν
ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τὸν
χερουβὶμ, ἐμφάνηθι.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου,

Ὁ β' Χορός καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ π Δι.

Ὡ ς εν η πει ρω πε ζευ σας ο Ι
σρα ηλ εν α βυσ σω ι χνε σι τον δι
ωκ την Φα ρα ω κα θο ρων ποντουμενον
Θε ω ε πι νι κι ον ω δην ε βο α Α
σω ω μεν

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς
ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα.

διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Ἀναλήψεως. ᾠδὴ α'.

ᾠχος πλ. α'. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄσωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐπὶ ὤμων Χερουβίμ, ἀναληφθέντι, μετὰ δόξης Χριστῷ, καὶ συγκαθίσαντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῷ ὀφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, καὶ νόμον δόντι, τῷ θεόπτῃ Μωσῆ, τῶν Ἐλαιῶν ἐκ τοῦ Ὄρους ἀναληφθέντι σαρκί, αὐτῷ πάντες ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν μεσίτην Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων Χριστόν, χοροὶ Ἀγγέλων, θεασάμενοι, μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξεπλήττοντο· συμφώνως δὲ ἀνέμελλον, ὕμνον ἐπινίκιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων, τοῦ γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Κανὼν τῶν Πατέρων. Ὠδὴ α'.

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν τῶν ἁγίων Πατέρων ἀνευφημῶν, παναγίαν Σύνοδον, τὸ πανάγιον αὐτῆς, ἐν ἐμοὶ χρησμώδημα βοῶν, ἱκετεύω σε Χριστέ διαφυλάττεσθαι.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ θεοφόροι Πατέρες ὡς ἀστραπαί, συνελθόντες σήμερον, σὲ Χριστέ μονογενῆ, τῷ Πατρὶ συνάναρχον Υἱόν, ὠμολόγησαν τρανῶς καὶ ὁμοούσιον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Νύμφης σου τῆς Ἐκκλησίας οἱ εὐκλεεῖς, νυμφοστόλοι Δέσποτα, τὸν τῆς πίστεως σαφῶς,

ὄρισμὸν ἐκθέμενοι χρυσοῦν, ὡσπερ κόσμον εὐπρεπῆ,
ταύτην ἐκόσμησαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πεποικιλμένη τῇ δόξῃ τῇ θεϊκῇ, ἡ σεπτὴ
Βασίλισσα, τῷ Υἱῷ τῷ ἑαυτῆς, καὶ Θεῷ παρίσταται
ἡμῖν, σωτηρίαν ψυχικὴν καθικετεύουσα.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ π Δι.

Ο υ κ ε σ τ ι ν Α γ ι ο ς ω ς σ υ Κ υ ρ ι

ε ο Θε ο ς μου ο υ ψ ω σ α ς τ ο κ ε ε

ρ α ς τ ω ν π ι σ τ ω ν σ ο υ Α γ α θε και σ τ ε ρ ε

ω ς α ς η μ α ς ε ν τ η π ε τ ρ α τ η ς ο μ ο λ ο γ ι

α α ς σ ο υ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις,
διελύετο φόβω· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι'

ἡμᾶς, σταυρωθέντος κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δεῖλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται πᾶσιν ἡ Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θεοῦ τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα μένεις ἀειπάρθενος.

Κανὼν τῆς Ἀναλήψεως. Ὠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. α'. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνέπτῃς ζωοδότα Χριστέ, πρὸς τὸν Πατέρα, καὶ ἀνυψώσας, ἡμῶν τὸ γένος φιλόανθρωπε, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων Σωτήρ, βροτεῖαν φύσιν, θεασάμεναι, συναντιοῦσάν σοι ἀπαύστως, ἐκπληττόμεναι ἀνύμνου σε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξίσταντο, Ἀγγέλων χοροί, Χριστὲ ὀρῶντες, μετὰ

σώματος, ἀναληφθέντα καὶ ἀνύμνου, τὴν ἅγιαν σου Ἀνάληψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκέτευε, ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα, ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Κανὼν τῶν Πατέρων. Ὠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥοὴν καὶ πάθος καὶ τομήν, Ἄρειος ὁ παράφρων, τῇ γεννήσει τῇ θείᾳ, δυσσεβῶς ὁ ἀσεβής, προσάπτων τῷ τμητικῷ, τῶν Πατέρων ξίφει ἀποτέμνεται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς πάλαι θεῖος Ἀβραάμ, στρατευόμενοι πάντες, οἱ σεπτοὶ θεηγόροι, τοὺς ἐχθρούς σου ἀγαθέ, τοὺς μανιώδεις τῇ σῇ, δυναστεία κραταιῶς ἀπώλεσαν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ πρῶτον ἄθροισμα τῶν σῶν, κροτηθὲν Ἱερέων, ὁμοούσιον Σῶτερ, σὲ τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, καὶ ποιητῇ τοῦ παντός, γεννηθέντα εὐσεβῶς ἐκήρυξαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Οὐ σθένει λόγος σε βροτῶν, οὐδὲ γλῶσσα Παρθένε, εὐφημεῖν σε ἀξίως· ἐκ σοῦ γὰρ ἄνευ σποράς, ὁ

ζωοδότης Χριστός, σαρκωθῆναι Πάναγνε
ηὐδόκησεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον

τῆς Ἀναλήψεως (χῦμα)·

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν καὶ τὰ ἐπὶ
γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανόις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ,
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ
μένων ἀδιάστατος καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγώ
εἶμι μεθ' ὑμῶν καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Εἶτα τὸ Κάθισμα τῶν Πατέρων.

ᾠχος δ' . Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῶ
κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες
μακάριοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν δυσφήμων
γλωσσάλγων· σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν
βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Τῶν αὐτῶν.

ᾠχος δ' . ‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν Νικαέων ἡ λαμπρὰ πόλις σήμερον, ἐκ πάσης
γῆς πρὸς ἑαυτὴν συνεκάλεσε, τριακοσίους δέκα καὶ
ὀκτὼ Ἀρχιερεῖς, κατὰ τοῦ λαλήσαντος, βλασφημίαν
Ἀρείου, καὶ κατασμικρύναντος, τῆς Τριάδος τὸν
ἕνα, Υἱὸν καὶ Λόγον ὄντα τοῦ Θεοῦ, ὃν καθελόντες,
τὴν Πίστιν ἐκράτυναν.

Καὶ νῦν.

Τῆς Ἀναλήψεως, ὅμοιον.

Ὁ ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης, καὶ συγκαθίσας τῷ Πατρὶ δεξιόθεν, οὐ οὐδαμῶς κεχώρισαι, φιλάνθρωπε Χριστέ, Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, τοῖς σοφοῖς Μαθηταῖς σου, πέμψειν ὑποσχόμενος, καὶ ἡμῶν καταυγάσας, τὰς διανοίας δίδου φωτισμόν, ὡς ἂν ἀπαύστως, ὑμνῶμέν σε Δέσποτα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον

τῶν Πατέρων (χῦμα)·

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας ἀκούσωμεν βοώσης· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας· τούτου τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέων ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας· ἥς πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ, Θεὸν ὄρα φθεγγόμενον· Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἶμι καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι· ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα καὶ πλὴν ἐμοῦ ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως.

Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, Ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.

Στίχοι

Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ!
Θείας τετευχῶς, Εὐτυχές, κληρουχίας,
Εἰκάδι ὀγδοάτη Εὐτυχέα ἔνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἐλικωνίδος.

Στίχοι

Ἐλικωνὶς τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει
Οὐχ Ἐλικῶνα, ἀλλ' Ἐδὲμ τρυφὴν ἔχει.

**Εἶτα τὸ παρὸν Ὑπόμνημα
τοῦ Πεντηκοσταρίου.**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ ἐβδόμη ἀπὸ τοῦ Πάσχα,
τὴν ἐν Νικαίᾳ πρώτην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον
ἐορτάζομεν, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ
θεοφόρων Πατέρων.

Στίχοι.

Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,
Ἄκτισιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Κατὰ Ἀρείου.

Ξένον τὸν Υἱὸν Πατρὸς οὐσίας λέγων,
Ἄρειος, ἦτω τῆς Θεοῦ δόξης ξένος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ

θεοφόρων Πατέρων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός
ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

Εἰς πο οὐ λα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε τη η η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο ο

τα α α α α α α α α α α

Καταβασίαι Πέτρου Λαμπαδαρίου. ᾠδὴ α'.

ᾠχος δ' Βου.

Θεῖς εἰ ω κα α λυ φθεις ο ο βρα

α δυ γλω ω ω ω ω σ σο ος γνο ο ο φω

Ερ ρη η το ρε ευ σε τον θε ε ο ο γρα

φο ον νο ο μον ^π ι λυ υν γαρ εκ

τι ι ι να α α ξα ας ομ μα α α α

α το ος νο ο ο ου ^β ο ρα α το

ον ο ο ον τα και αι μυ υ ει ει ται Πνευ μα

α το ος ^β **Ὁ β' Χορός:** γνω σιν γε ραι

αι ρων εν θε ε ε οι οις τοις α σμα α

σι ιν ^β

Ὠδὴ γ'. ρ ρη ξε γα α στρος η

η η τε εκνω με ε ε ε νη ης πε

ε ε δας β χ υ υ βριν τε δυ υ υσ κα

θε ε κτο ον ε ευ τε κνου ου με ε ε

νη ης π ρ μο ο νη προ σε ευ χη τη

η ης προ ο φη τι ι ι ι ι δο ος πα

α α λαι β χ Αν νη ης φε ρου ου ου σης

πνε ευ μα α συ υ υν τε ε τρι

ι ιμ με ε ε ε ε νον Δ ρ προστον δυ υ

να α αστην και αι Θε ε ο ον των γνω ω

σε ε ω ων β χ

Ωδὴ δ' . Α α ναξ α α να ακ των

οι οι οι ο ος εξ οι οι οι οι ου ου μο

ο ο νος ^β _λ Λο ο γος προ ο ε ελθων

Πα α τρους ε εξ α ναι αι τι ι ι ου

ου ^π _α ι σο σθε νες σου ου Πνε ε ευ μα

τοι οις Α πο ο ο στο ο ο λοιοις ^β _λ

νη μερ τε ες ε ξε ε πε εμ ψας ω ω

ως ε ευ ε ε ερ γε ε ε ε ε της ^Δ _δ

α δου ου σι δο ο ξα τω κρα α α τει ει σου

Κυ ρι ι ε ε ^β _λ

^{Ωδὴ ε'.} **Α** υ τη η ρι ο ον κα θα

αρ σι ιν αμ πλα α α α α κη η μα

α α των ^β _λ πυ ρι ι πνο ον δε ε ξα α σθε

ε Πνευματοσδροοσοον^πω

τεεεκνα^Δφωωτοομοορφα

τηηςΕκκληηησιιια^βας^λ

νυνεεκσιωωνγαρεεξεε

ληηηλυυθεεενοοοοο

μος^Δηηγλωσσοπυρσοομοορφοος

Πνευμααααατοοςχααaris^β^λ

^{Ωδὴ 5'} **I** λασμοσ ηημιν Χρι

ιιστεεκαισωωωωωτηηρι

ιια^βο^λ Δεσποοτηηηςε

λααμψααςεεκτης Πααρθεεε

νου ου ^π ι ιν ως προ φη η η την θη

η ρο ος ε εκ θα λα ατ τι ι ι ου

στε ερ νων Ι ω να αν τη ης φθο ο

ρα α ας δι ι α α αρ πα α α α α

σης ^Δ ο ο ο λον τον Α α δαμ ^Δ παγ

γε ε ε νη η πε πτω ω ω κο ο

ο τα α ^{β λ}

Ὠδὴ ζ'. **Γ** υ υμ φω νον ε ε θρο ο η η

σε εν ορ γα α α ανων με ε ε λος ^{β λ}

σε ε βειντο χρυ υ υ σο ο τε ευκτοον α

α ψυ χο ον βρε ε ε τα ας ^π η του

Πα ρα κλη του ου δε ε φω σφο ο ρο ος χα

α α ρι ις σε βα α σμι α α α ζει

του ου βο ο α α αν Τρι α

α α ας μο ο ο ο νη ι ι σο σθε ε

νης α να αρχο ος ευ λο ο ο ο ο ο γη η

το ο ος ει

Ὡδὴ ἡ' . Χ Α ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον

Α υ υ ει τα α δε ε σμα και

αι αι δρο ο σι ζει ει ει ει ει τη ην φλο

ο ο γα β ο ο ο τρις σο φε εγγης

τη ης θε ε α αρχι α ας τυ υ υ πο

ος π υ μνου σι Παι αι αι αι αι δες ευ

λο ο γει ει ει ει δε το ο ον μο ο

ο ο ο νον β Σω τη η η ρα και

πα αν του ουρ γο ον ως ε ευ ε

ε ερ γε ε ε ε ε την Δ η δη η

μι ι ουρ γη θει ει ει σα α συμ πα α α

α α σα α κτι ι ι σι ι ι ι ις β

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠδὴ α΄.

ᾠχος δὲ Βου.

Θ εἰ ω κα λυ φθεις ο βρα δυ γλωσσος

γνο ο φω β λ ερ ρη το ρευ σε τον θε ο

γρα φον νο ο μον β λ ι λυν γα αρ εκ

τι να α ξας ομ μα τος νο ο ου Δ δ

ο ρα τον ον τα και μυ ει ται Πνευματος β λ

ᾠ β' Χορός: σ γνωσιν γε ραι αι ρων εν θε ε

οις τοις α σμασιν β λ

ᾠδὴ γ'. Ε ρ ρη ξε γα στρος η τε κνω με

νης πε δας β λ υ βριν τε δυσ κα θεκτον ευ τε

κνου με νης ^{β λ} μο νη προ σευ χη της προ φη

τι δος πα λαι ^{β λ} Αν νης φε ρου ου ουσης πνε

ευ μα συν τετριμ με ε νον ^{β λ} προς τον δυ ναστην

και Θε ον των γνωσε ων ^{β λ}

^{Ωδὴ δ'.} **Α** ναξ α να ακτων οι ος εξ

οι ου μο ο νος ^{β λ} Λο γος προ ελ θων Πα

τρος εξ α ναι τι ου ^{β λ} ι σο σθε νες σου

Πνευ μα τοις Α πο στο ο λοις ^{Δ δ} νη μερ

τες ε ξε πεμφας ως ευ ερ γε ε της ^{β λ} α

δου σι δο ο ξα τω κρα τει σου Κυ ρι ε ^{β λ}

^{Ωδὴ ε'.} **Α** υ τη η ρι ον κα θαρ σιν

αμ πλα κη μα α των πυ ρι ι πνο ον δε ξα

σθε Πνευ μα τος δρο σον ω τε ε κνα φω

το μορφα της Εκ κλη σι ι ας νυν εκ Σι

ω ων γαρ ε ξε λη λυ θε νο ο μος η

γλωσσο πυρ σο μορφος Πνευ μα τος χα α

ρις

Ὠδὴ 5'

I

λα σμος η μιν Χρι στε και

σω τη ρι ι α ο Δε σπο της ε λαμ ψας

εκ της Παρ θε νου ιν ως προ φη την θη

ρος εκ θα λατ τι ι ου στερ νων Ι ω

να αν της φθορας δι αρ πα α σης ο λον τον

χι ας τυ προς **β λ** υ μνου σι Παι αι δεσ ευ
λο γει δε τον μο ο νον Σω τη η ρα
και παντουρ γον ως ευ ερ γε την **β λ** η δη μι
ουρ γη θει ει σα συμ πα σα κτι ι σι ι
ι ι ις **β λ**

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος **Δι.**

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον **β λ** (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀ ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ὁ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν' Ψαλμὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε
λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει φοντο

α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εντοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

δουγαρεν α νο μι αις συ νε λη φθην

και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η μη

τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ας σου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου **Δ** και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον **Β**

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος **Δ** και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου **Β**

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου **Δ** και το Πνευ μα σου το Α γι ον

μη αν τα νε λη σα π ε μου **Δ**

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ου σου **Δ** και πνευ μα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δουςσου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος

Θε ος της σω τη ρι αςμου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν **Δ** ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις **Β**

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν

τε τριμ με νον **Δ** καρ δι αν συν τε τριμ με

νην και τε τα πει νω με νην ο Θε ος **Δ** ουκ ε

ξου δε νω σεις **Β**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων **Δ** και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης ^Δ α να φο ραν και ο λο καυτω

μα τα ^β

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους ^Δ και

ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ^β Δι. γ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι ^{ζ'}

Τ αις των Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

η μων ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **ζ'**

Τ αις της Θε ο το ο κουπρε σβειαις ε ε λε

η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη η θη των

ε μων εγ κλη μα των **Δ** **Χ**

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου **Δ** και τα τα το πλη

θος των οι κτιρμων σου **Χ** ε ξα λει ψον το α

νο ο μη μα μου **Δ**

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο

ο ο ος

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Δ ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις τωων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις τηης Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πληθη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ο ν ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ο ς

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ την α δι α φθορως Θε ον

Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το

ο κονσε με γα α λυ νο μεν

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ.**

Τ ἡν τι μι ω ω ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ε

ραν α συ υ υγ κρι ι ι τως των Σε ε

ρα α φιμ **β λ** την α δι α φθο ο ο ρως

Θε ε ο ον Λο γον τε ε ε κου ου ου

σα αν την ο ον τως Θε ο το

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο

με εν

ᾠδὴ θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Χαι αι ροις Α να ασ σα μη η η

τρο ο παρ θε ε ε ε ε νο ον κλε ε ε

ος α παν γα αρ ε ευ δι νη η το ον

ε ε ευ λα α α λο ον στο ο ο μα ρη τρε

ε ευ ον ου ου ου σθε νει ει σε ε με ελ

πειν α α ξι ι ι ω ως ι λιγ

γι α α δε ε ε νους α α πας σου

το ο ον το ο ο ο ο κο ον νο ο ο

ειν **Δ** ο ο θε εν σε συμ φω ω ω νως δο

ξα α ζο ο με ε ε ε εν **β**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Χ αι ροις Α νασ σα μη τρο πα αρ θε

νον κλε ε ος **β** α παν γαρ ευ δι νη τον ευ

λα λον στο μα **β** ρη τρε ευ ον ου σθε νει σε

μελ πειν α ξι ι ως **β** ι λιγ γι α δε νους

α πας σου τον το ο κοννο ειν **Δ** ο ο θε εν σε

συμ φωνως δο ξα ζο με ε ε ε εν **β**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Γ'.

ᾠχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ Χριστοῦ τῆ προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἶλκον ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνούς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο· οἷς τὸ τρίτον, φανεῖς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων.

Τῶν Πατέρων.

ᾠχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα πανοικτίρμον· Πάσης βλάβης αἰρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε, καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα, Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Τῆς Ἀναλήψεως.

ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης, Χριστέ πρὸς

τὸν Πατέρα συνεδριάζων. Ἄγγελοι προτρέχοντες
ἐκραύγαζον· Ἄρατε πύλας, ἄρατε· ὁ Βασιλεὺς γὰρ
ἀνῆλθε,

Ἔβ' Χορός· πρὸς τὴν ἀρχίφωτον δόξαν.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἄγιε.

Ἦχος πλάγιος τοῦ δευτέρου.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ π Πά.

Ν ε ε Πα α α σα πνο ο η Δ ρ αι νε

σα α τω ω ω τον Κυ υ ρι ι ι ι ον

π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου

ρα α νων Δ ρ αι νει τε α αυ το ον εν τοι

οις υ ψι ι ι ι στοις π σοι πρε ε πει υ

μνοςτω ω ω Θεε ε ε ω π

Α ι α ι ν ει ει ει τε α αυ τον πα αν τες

οι Α αγ γε λοι οι α α αυ του **π**

αι νει τε α αυ τον πασαι Αι Δυ να

α α μει εις α α αυ του **Δ** σοι πρε ε

πει υμνοστω ω ω Θεε ε ε ω **π**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο **π** ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο τη η η η η η η η η

η η η ην και Α α α α οα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α π α α α α α α α α η η η

μω ω ω ζω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ε Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ λα α α φυ υ λα α ατ τε π

ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ λα α

α α ςα α α α α α α α α α

α α α ςα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α π α α

α α α α α α α α α α

α Γ ρ ρ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὁ Σταυ ρος σουου Κυ ρι ι ε ζω
η και α να α στα α σις υ υ πα αρ
χει τω ω λα ω ω ω σου και επ
αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε
τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ
μνου μεν ε λε η η σο ον η η η

π
μας

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Η τα φη σουου Δε σπο ο τα Πα
ρα δει ει στον η η νοι οι ξε τω ω γε
ε νει τω ων αν θρωω ω ω πων και
εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρωω θε εν τες
σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω
ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο
ον η η η μας

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Ϟυν Πατρι και αι Πνευμα α τι Ϙ Χρι

στον α νυ μνη σω ω μεν τον α να στα αν

τα ε εκ νε ε εκρων π και προς αυ

το ον ε ε εκ βο ο ω μεν Ϙ συ ζω η υ

πα αρχεις η μων και α να α α α στα

α α α σις Ϙ ε λε ε η σο ον

η η η μας π

Ἦχος λ π Δι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ϟρι η μερος α νε ε ε ε στης Χρι

στε ε Ϙ εκ τα φου κα θω ως γε ε

ε γραα α α πται **β** συν ε γει ει ει

ραστον Προ πα το ρα α η η η μων

δι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

ξα α α α ζει **β** το ο ο γε ε ε

νος τω ω ων αν θρω ω ω ω πω ων

και α νυ μνει σου τη η ην Α α να

α στα σιν **β**

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Πατέρων.

ᾠχος πλ. β'. "Ολην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

"Ολην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν· ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι,

καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦσαν εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς Χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὄρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

Ἦσαν συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι

Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ
ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἔχχος λ π δ Ἰ Νη.

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω

και Α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

των Α γι ων Πα τε ρων ο χο ρος

εκ των της οι κου με ε νησπε ρα των συ υ

υ υν δρα α α α μων Πα τρο ο ο ος

και Υι υι ου και Πνευμα τος Α α

γι ι ι ου μι αν ου ου σι ι ι αν ε

δο ογμα α τι σε και αι αι φυ υ υ

υ σιν και το μυ στη ρι ον της θε

ο λο ο γι ι ας ^βτρα νως πα ρε δω ω

κε ε τη Εκ κλη η η σι ι ι ι

α ^δους ευ φη μουντες εν πι ι ι στει ει

μα κα ρι σω μεν λε ε ε ε γο ο ο

ον τες ^δω θει ει α πα α ρεμ βο ο λη

θε η γο ο ροι ο ο πλι ι ται ^βπα ρα

α τα α ξε ως Κυ υ υ ρι ι ι ι

ου ^δα στε ε ε ρες πο λυ υ υ

υ υ φω ω ω ω τοι ^δτου νο η του

ου ου στε ρε ω ω ω ω μα α α α τος ^δ

της μυ στι ι ι ι ι κη η ης ^π

Σι ι ι ι ι ι ι ω ω ρω ω ω ω

ων ρι οι α κα α θαι αι αι ρε τρι

οι οι πυ υ υ υρ γοι ρι τα μυ ρι ι

ι ι ι πνοο ο α α Α α α α αν θη

του Πα ρα α δει ει ει σου ου ρι τα

παγχρυ σα α α στο ο μα τα του ου ου

Λο ο ο ο γου ρι Νι και αι ας το ο

καυ χη η μα ρι οι κου με νης α γλα α α

α α ι ι ι ι σμα ρι ε κτε νως

πρε σβε ε ε ευ σα α α α τε ρι υ υ περ

των ψυ χω ω ω ω ω ν η η η η μων ρι

Ἄλλο, Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω ω και Α γι ω Πνε

ε ε ε ε ευ μα α α α γα α α α

τι δ̣

των Α γι ων Πα τε ε ρω ω ω ω

ω ω γω ω ω ων ο χο ο ο ρο ο

λο ο ο ο ος εκ τω ων τη ης οι

κου με ε ε ε ε νης πε ε ρα τω ω

ω ων συ υ υ υν δρα μω ω ω ω

ω ω ων Πα τρο ο ος και αι αι Υι υι

ου και αι Πνευμα ατος Α α α γι ι ι

ου μι αν ου σι ι ι ι ι αν ε ε ε

ε δο ο ογ μα α α α τι ι σε

ε και αι φυ υ υ υ ρυ υ υ υ σιν και

το μυ στη η η η η η ρι ι ι

ι ι ο ον της Θε ο λο γι ι

ι ι ι ι ι ι α ας τρα νως πα α

ρε ε ε ε δω ω ω ω κε ε τη Εκ

κλη η η σι ι ι ι ι α ους ευ φη

μουν τε ε ε ες ε εν πι ι ι

ι ι ι ι ι ι ρι ι ι ι σται μα α

κα α α ρι ι ι ι ι ι σω με ε εν

λε ε ε ε ε ε ε ε ε γο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τες ω

θει ει ει ει ει ει ει ει ει α πα

ρε ε ε ε εμ βο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο παρεμβο ο λη η η η η η

η θε η γο ροι οι ο ο πλι ι ι

ται αι πα ρα τα α α α α α α

ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ως Κυ ρι ι

ι ι ι ι η ι ι ι ου α στε

ε ε ε ε ρες πο λυ υ υ υ φω

ω ω ω τοι **Δ** του νο η του ου ουου στε

ε ε ε ρε ε ε ω ω ω ω ω μα α

α α ρα α α α τοι **δ** της μυ υ υ υ

υ υ στι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι κης

Σι ι ι ω ω ρω ω ω ω ων **δ** οι

α κα θαι ρε ε ε ε ε ε τοι οι οι

πυ υ υ υ υ υ ρυ υ υ υρ γοι **δ** τα

μυ ρι ι ι ι ι πνοο ο α α Α

α α α α α α α αν θη του Πα

α α α ρα α α α α ρα δει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

σου **Δ** τα α παγχυ υ σα στο μα α τα του

Λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γου **Δ** Νι

και αι αι ας το ο ο και χη η μα οι

κου με νης α γλα α α ι ι ι ι

σμα **Δ** εκ τε νως πρε σβε ε ευ σα α α

α τε ε **Δ** υ πε ερ των ψυ χω ω ω ω ν

η η η η μων **Δ**

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος **Δ**ι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θεο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι

α γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος

ο Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ

α να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα νατος

τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη

σας δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως **Δ** δο

ξα εν υ ψι ι στοις Θε ω **Δ** και ε πι

γης ει ρη νη εν ανθρωποις ευ δο κι

α **Δ**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι **Δ** δι α την με γα α λην σου

δο ξαν **Δ**

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε Πα τερ παν το κρα τος **Δ** Κυ ρι ε Υι

ε μονο γε νες **Δ** **δ** Ι η σου Χριστε και Α

γι ον Πνευ μα **ν** **δ**

Κ υ ρι ε ο Θε ος **Δ** **δ** ο Α μνος του Θεου

ο Υι ο ος του Πα τρος **Δ** **δ** ο αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κο σμου **Δ** **δ** ε λε

η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας

του κο σμου **ν** **δ**

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων **Δ** **δ** ο

κα θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος

και ε λε η σον η μας **ν** **δ**

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μονος Κυριος **βλ** Ιησους Χριστος εις

δοξα αν Θεου Πατρος αμην **νδ**

Καθεκααστηνημεραν ευλο

γησωσε **Δδ** και αινεσω το ονομα σου εις

τον αιωνα **Δδ** και εις τον αιωνα

του αιωνος **νδ**

Καταξιωσον Κυριε εν τη η

μερα ταυτη **Δδ** αναμαρτητους φυλαχ

θη ναι ημας **νδ**

Θυλογητος ει Κυριε ο Θεος

των Πατερων ημων **Δδ** και αινετον και

δεδοξαμενον το Ονομα σου εις τους αιωνας

αμην

Γ ενοι το Κυριε το ελεος σου εφ

η μας **Δ** κα θα περηληπισαμεν επι

σε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυρι ι ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα

σου (δεις)

Ε υ λο γη τος ει Κυρι ε **β** δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα ταςου

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α **Δ** ε γω

ει ει πα Κυ ρι ι ε Ε λε η σον με

ι α σαι την ψυ χη ην μου **β λ** ο τι η μαρ

τον σοι **ν δ**

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα

ξο ον με **Δ** του ποι ειν το θε λη μα σου

ο τι συ ει ο Θε ος μου **ν δ**

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης **Δ** εν

τω φω τι σου ο ψο με θα φως **ν δ**

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου **Δ** τοις

γι νω σκου σι σε **ν δ**

Ἄ γι ος ο Θε ος Ἄ Α γι ος Ι σχυ

ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η

μας (τρὶς) δ

Ἄ ο ξα Πα τρι και Υι ω Ἄ και Α γι

ω Πνευμα τι δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην δ

Ἄ γι ος Α θα να τος ε λε ε η σον

η μας Ἀσματικόν. χ δ

Ἄ α α γι ι ι ος ο Θε ε ε

ο ος Ἄ δ

Ἄ α α γι ι ος Ἰ σχυ υ υ ρο

ος Δ δ

Ἄ α γι ι ι ι ος Ἀ θα α α α

να α α α τος Δ δ ε λε η σο ο ο ο ον

η η η η μα α α α α α ας Δ δ Χ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο

νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου

και αρ χη γω της ζω ης ημων Δ δ και θε λων

γαρ τω θα να τω τον θα να τον Β β το νι κος ε

δω κεν η μιν και το με γα ε λε ο ο ο

ος Δ δ

Ἑτέρα, ἀργή. Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη.

Δ ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο

φω ω ω ως π̣ δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω ω ω και

ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η

εν ανθρωποις ε ευ δο κι ι ι ι

α

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν

σε προ σκυ νου με εν σε ε δο ξο ο λο

ο γου ου με ε εν σε ευ χα ρι

στου ου ου με ε ε εν σοι δι α την

με γα α α α λη ην σουου δο ο ο

Ξαν δ

Κ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ Δ ε που

ρα νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ Παν

το κρα α το ο ορ **ν'** Κυ ρι ε Υι ε ε

ε μο νο γε ε νες Δ Ι η σου Χρι στε

και αι Α α α γι ι ον Πνεε ε ευ μα **ν**

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος **β** ο

Α μνο ο ος τουου Θε ε ου **π** ο Υι

ο ο ος τουου Πα α τρος **ν** ο αι αι

αι ρω ων **Δ** την α μαρ τι ι ι αν του ου

ου ου κο ο ο ο σμου δ ε λε η η σον

η η μας ο αι αι αι αι αι ρω ων τας

α μαρ τι ι ι α ας τουου κο ο ο

σμου

Π ρο ο ο ο ο σδε ξαι την δε

η η σι εν η η μων ο κα θη με

νο ος εκ δε ξι ω ω ων του Πα α

τρος και ε λε η η σο ον η η η

μας

Ο τι συ υ ει μο νοος Α α α γι

ι ι ι ος συ υ ει μο νοος Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ος Δ Ι η σου ους

Χρι ι στος Δ εις δο ο ο ξαν Θεε ου Πα α

τρο ο ος α α α μη ην Δ

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν

ευ λο ο γη η η η σω ω ω ω σε Δ

και αι νε ε ε σω το Ο ο νο μα

α α α σου Δ εις τον αι ω ω ω ω ω να

και εις τον αι ω να α του ου αι ω

ω ω ω νος Δ

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ε ε ε ρα α τα

α αυ τη β λ α να μαρ τη η η του ουσ

φυ λα χθη η η η ναι αι η η μας δ

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι

ε Δ ο Θε ο ο ο ο ος των Πα τε δ

ε ε ε ε ρων η η μω ω ω ν ν και αι

νε ε τον π και δε δο ξα σμε ε ε νον το

ο νο ο μα α α σου Δ εις τους αι ω ω δ

ω να ας α α α μην δ

Γ ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε Δ δ

το ε λε ε ο ος σου εφ η η μας β λ κα

θα α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε πι ι

σε δ

Ευλογητος ει Κυ υρι ι ε

δι ι δα α ξο ο ο ον με ε τα δι και

ω ω μα τα α α σου δ (τρεις)

Κυ υρι ι ε κα τα φυ υ γη

ε γε νη η η η θης η η μιν εν γε

νε α και αι γε νε ε α ε γω ω ει

πα α Κυ υ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

σο ο ο ο ον με ι ι α α σαι την

ψυ χη η η η η ην μου ο ο τι η

μα αρ το ο ο ον σοι δ

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α α τ ε ε

φ υ υ υ γ ο ν **Δ** δ ι ι ι ι δ α α ξ ο ο ο ν

μ ε **β** **κ** τ ο υ π ο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η η μ α α α σ ο υ

ο ο τ ι σ υ ε ι ε ι ε ι ο ο **Θ** ε ε

ο ο ο ς μ ο υ **δ**

Ο τ ι π α ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω ω η ς **ν'** **η**

ε ν τ ω φ ω τ ι ι ι ι σ ο υ ο υ ο ψ ο ο

ο ο ο μ ε ε θ α α α φ ω ς **ν** **δ**

Π α ρ α α α τ ε ι ε ι π α ρ α α τ ε ι ε ι

ν ο ν **Δ** τ ο ε ε ε ε λ ε ε ο ς σ ο υ ο υ

τ ο ι ς γ ι ν ω ω σ κ ο υ ο υ σ ι ι ι σ ε **ν** **χ** **δ**

Α γι ος ο Θε ε ος **β λ** Α γι ος Ι

σχυ υ ρος **Δ δ** Α γι ι ο ος Α α θα α

να α α τος **β λ** ε ε λε ε η σο ον

η η η μας **ν** (τρὶς) **δ**

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω **β λ** και

Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι **ν** **δ**

Κ αι νυ υ υν και α α ει **ν ν** και εις

τους αι ω νας τω ω ων αι ω ω ω

ω ω νω ων α α α μην **ν** **δ**

Α γι ι ο ος Α α θα α να α α

τος **β λ** ε ε λε ε η η η σο ον η

ἡ ἡ μαρ *δ* Ἄσματικόν. *χ*

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι *α* α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο Θ ε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος *Δ* *δ*

Α α α α α α α γι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι *α* α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ υ

ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος *Δ* *δ*

Ἄ α α α α α α α α α α γι ι

ι ος ^π Δ δ Ἄ θα α α α α α α α

α α α α να α Ἄ θα α να α α

τος Δ ε λε ε ε η η σον η η

μα α α α α α α α α ας ^χ δ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ π δ Νη.

Ἐ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο

νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου

και αρ χη γω της ζω ης ημων ^ν δ κα θε λων

γαρ τω θα να τω τον θα να τον ^β λ το νι κος ε

δω κεν η μιν και το με γα ε λε ο ο ο

ος δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ δ Νη.

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον δ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον β λ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ δ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον δ

οι Κυρι ε δλ

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον δλ

Κ υ ρι ε ε ε ε λε ε η η

σον δλ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον δλ

Κ υ ρι ε ε ε ε λε η σον ηη

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον δλ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον δλ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.
Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας,
ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

 Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, Βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Στίχ. γ΄. Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς
πόδας ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

 Σω τερ σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Ἀρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ὁ Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Γ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου

ο εν δο ξη α να λη φθεις αφ η μων εις τους

ου ρα νους ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Στίχ. β'. "Ο Θεός ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς
γινώσκεται.

Στίχ. γ'. "Οτι Ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
συνήχθησαν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν **β** σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου **Δ** και α ει παρ θε

νου Μα ρι ας α τρεπτωσεν αν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη σας **Δ** Εις ων της α

γι ας Τρι α α α δος **β** συν δο ξα ζο

με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευμα

τι σω σον η μα α ας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...”

Ἀντίφωνον γ'. ᾠχος δ'.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀναλήψεως.

ᾠχος δ'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς
εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ
κόσμου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δ' Δι.

Ἀνεληφθης εν δοξη Χριστε ο Θεος

ημων χαροποιησας τους Μαθητας τη

επαγγελια του Αγιου Πνευματος

βεβαιωθεντων αυτων δια της ευλο

για ι ι ας ο τι συ ει ο Υι

ος του Θεου ο λυτρωτης του κοσμου

Στίχ. β'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. γ'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

ε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

σω ω μεν Χρι στῶ σω σον η μα ας Υι

ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Εἶτα τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος πλ. β'.

Ἄγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ

φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν
τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα.
Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ’ αὐτοῦ·
ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ
ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π β Βου.

Α γ γε λι και Δυ να μεις ε πι ι το
μνημα σου και οι φυλασσοντες α πε ε
νε κρωθησαν και ι ι στα το Μα ρι
α εν τω τα α α φω ζη του σα το
α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ λευ
σας τον Α α α δην μη πειρασθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω ρου με ε
νος την ζω ην ο α να στας εκ των νε

κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Τῆς Ἀναλήψεως. ᾠχος δ'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς
εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτῆς τοῦ
κόσμου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Α νε ληφθης εν δο ξηΧριστε ο Θε ος

 η μων χα ρο ποι η σας τουςΜα θη τας τη

 ε παγ γε λι α του Α γι ουΠνευμα τος

 βε βαι ω θεν των αυ των δι α της ευ λο

 γι ι ι ας ο τι συ ει ο Υι

 ος τουΘε ου ο λυ τρω της τουκοσμου

Τῶν Πατέρων. ᾠχος πλ. δ'.

Ἐπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας,
καὶ δι' αὐτῶν, πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντα
ἡμᾶς ὀδηγήσας· πολυεύσπλαγγνε, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ π δ̣ Γα.

Ἐπερ δε δοξα σμενος ει Χριστε ο ο

Θεε ος η ημων δ̣ ο φωστη ρας ε πι

γηστους Πα τε ρας η μων θε με λι ι ω σας

και δι αυ των προς την α λη θι νην

πιστιν Δ παντας η μας ο δη γη σας πο λυ ευ

σπλαγγνε ε δο ξα α σοι δ̣

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου
τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν
Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Τοῦ Ναοῦ.

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. ᾠχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐαγγελισμοῦ. ᾠχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἢ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Ἁγίων πάντων. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἀγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἅγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως.

ᾠχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ π ➡ Δι.

Τὴν ὑπερῶν πληρώσας οἰκονομίαν

καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις

ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστε ὁ Θεὸς ἡμῶν

νε λη φθησεν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η

μων **Δ** ου δα μο θεν χω ρι ζο ο μενος αλ

λα με νων α δι α στατος **β** και βο ων

τοις α γα πω ω σι σε **Δ** ε γω ει μι

μεθ η μων και ου δεισκαθ η μω ω ων **Δ**

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

**Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.**

Ἦχος Δι.

Κ υ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η η η

σο ον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...
Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος ελεεησο ο ον η μα

ας

Αγιος Θεοοοοοοο

οοοος Αγιος Ισχυρο

οοοος Ααγιιος Αθαανα

τος ελεεησο ο ον η μα

ας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνεεεευματι

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Ἄ α γι ι ο ς Ἀ θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Ἄ υ να μιν Ἀ α γι ι ο ο ο ς ο

Θε ο ο ο ο ς Ἀ α γι ι ο ο ο ς

Ι σχυ ρο ο ο ο ς Ἀ α γι ι ο ς Ἀ

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Ἀ α γι ο ς ο Θε ε ο ς

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι

ος Α θα νατος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα νατος

ε λε η σον η η μας

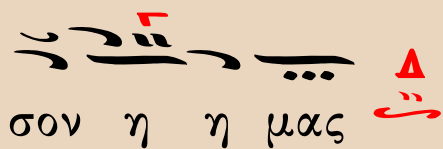
ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

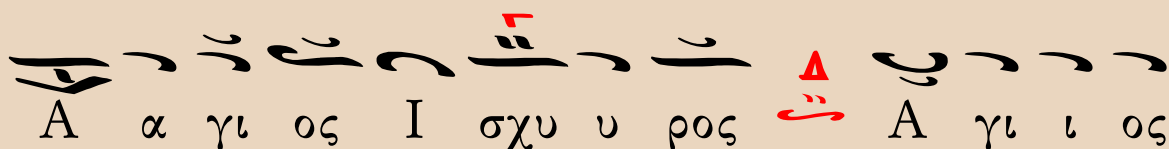
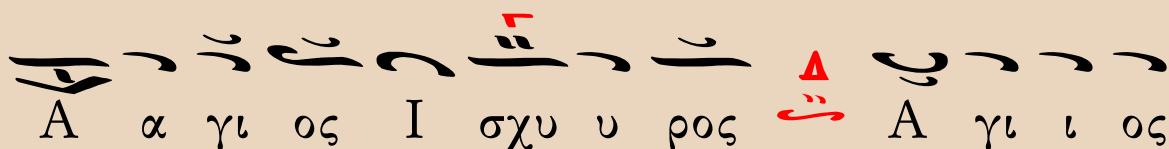
Α γι ι ος Α θα νατος ε λε η

σον η η μας

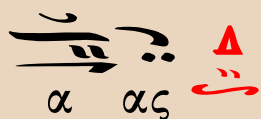
Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

 υ να μιν Α α γι ος ο Θε ε ος

 Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

 Α θα να τος ε λε η σον η μα

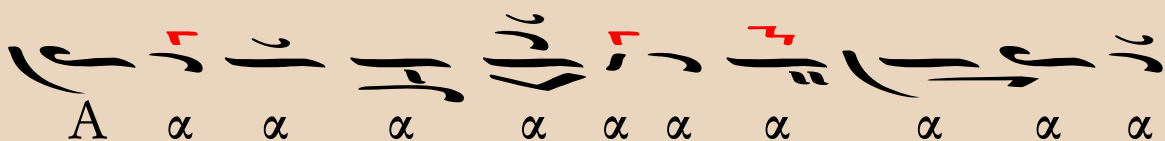
 α ας

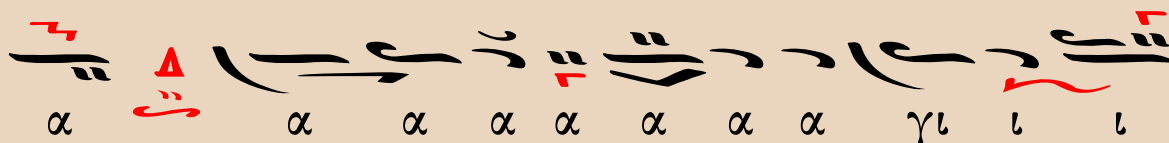
Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

 ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ις

 Α α α α α α α α α α

 α α α α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α
α α α α α γι ι ι ι ι α α α

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α γι

ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α με α θα να

το ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε ε

ε η η η ε λε η η σο ο ο

ο ο ο ον η η η μα α α α

α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا
α α α α α α α α α α α

ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب
β β β β β β β β β β β

ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج
γ γ γ γ γ γ γ γ γ γ γ

د د د د د د د د د د د
δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ

ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

و و و و و و و و و و و
ϖ ϖ ϖ ϖ ϖ ϖ ϖ ϖ ϖ ϖ ϖ

ز ز ز ز ز ز ز ز ز ز ز
ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ

ح ح ح ح ح ح ح ح ح ح ح
η η η η η η η η η η η

ط ط ط ط ط ط ط ط ط ط ط
θ θ θ θ θ θ θ θ θ θ θ

ق ق ق ق ق ق ق ق ق ق ق
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ك ك ك ك ك ك ك ك ك ك ك
κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠδὴ Γα.

Κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σ ο ν ^Γ _ᾠ τ ο υ ς

ε ε ε ε ε ε υ σ ε ε ε τ ο υ ς ε υ σ ε ε

β ε ι ε ι ρ ε ι ε ι ε ι ε ι ς ^Γ _ᾠ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν

ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἔπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομηῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἄργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὔσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

Ἄ λ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι

ι ι α Ἀλ λη λου ου ου ι

α α α α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἄ' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι. Δι.

Ὁ ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἄ' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορός. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α α α α α
α α α α α α χα α ε ε ε
ε ε ε ε τη η Δε ε ε ε ε
ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α α
α α α α α α α α α α α
α α α α Δ

Χερουβικὸν Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ π Πά.

Οἰ τα α α α α α α α α α α
α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ μυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι μυ υ στι ι κω ως

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ο ο ει ει κο νι ι ι ι ζο

ον τε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι τη η η η η η η η η η η

η η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι

ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ρι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ε ε ε ρι ι μνα αν π

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ως τον Βα α α σι λε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε βα σι ι λε ε

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε α α

π των ο ο ο λων υ πο δε ξο ο

ο με ε ε ε νοι π

ταις Α αγ γε ε λι ι καις α ο

ρα α α α τωως δο ρυ φο ρου ου ου

με ε νον τα α α α α α α ξε ε σι

ιν π Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α Δ ρ

Ἔτερον, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος λ π Πά.

ο ι τα α α α α α α α α α α α

α Χε ε ε ε ε ε π ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε π ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε ρου

ουου βι ιμ π μυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ μ υ υ υ σ τ ι ι κ ω ω ς ε ι

κ ο ν ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ρ ι ι ι ι π ε ι κ ο ν ι

ι ι ι ζ ο ο ο ο ε ι κ ο ο ν ι

ι ι ι ι ζ ο ο ν τ ε ε ς κ αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

οι οι τη ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω

ω ω Τρι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α τρι

ι α α α α α α δι τον τρι

σα α α α γι ι ον υ υ υ υ υ

μνον προ σα α α α α α α δο ο

υ μνον προ ο σα α α α α δον τε ες

πα σαν τη ην βι ι ω ω ω τι

ι ι ι ι ι ι ι την βι ω ω τι ι

κη ην α πο θω ω ω ω με θα α

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε

ε ε ε ε ρι ι ι μνα αν

ω ω ω ω ω ως το ον Βα α α

σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα α σι λε ε ε ε ε ε α α

των ο ο ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο ο με νοι οι

αις Α αγ γε ε λι ι και αις α

ο ρα α α α τω ω ω ω ρυ

φο ρου ου ου ου με ε νον τα α α ξε ε

σι ιν Αλ λη λου ι ι α α α α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἷον καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ
ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἷόν τοῦ
Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα
πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ
γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’
οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου
καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ

νεκρούς· οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ο ν και πα να μω

ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἔτερον, Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ π Πά.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α α λη η
θως μα κα ρι ι ι ζει ει ει εν σε ε την
Θε ε ο ο το ο ο κο ον την α
ει μα κα α ρι ι στον και πα να α
μω ω ω ω μη η η η τον δι και μη τε
ε ρα α του ου Θε ου ου ου η η η μω
ων την τι μι ω ω τε ε ε ε ε
ρα αν των Χε ρου ου βιμ και αι ε εν
δο ξο ο τε ε ε ραν α συ γ κρι ι
ι τω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ

την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω ως ν' 99

Θε ο ο ο ον Λο ο ο γο ον τε

ε κου ουου ου ου σαν π την ο ον

τω ως Θε ο ο το ο ο κον σε με ε

γα α α λυ υ νο ο με ε ε ε ε εν Δ ϕ

Ἔτερον, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος λ π π Πά.

Α ξι ον ε στιν ω ως α α α λη η

θως Δ ϕ μα κα ρι ι ζειν σε ε ν' ϕ την

Θε ε ο το ο ο ο ο κον π την α

ει μα κα ρι ι στο ον και πα να

μω ω ω μη η τον Δ ϕ και Μη τε ε ε ε

ρα του Θε ου ου ου η η

η η μων την τι μι ω τε ραν των

Χε ε ε ρου ου βιμ και εν δο ξο ο

τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι ι τως

τω ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ

τη ην α α α δι ι ι α α φθο ο ο

ρως Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο ο γο

ον τε κου ου ου ου σαν την ο ον

τω ως Θε ο το ο ο κο ον σε με ε

γα λυ υ νο ο με ε ε ε ε ε

ε ε ε εν

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ Πά.

Ἄ
ι αἰ αἰ νει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ
εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ
εἰ εἰ χει π̣ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ
εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ
χει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ
εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ π̣

υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι το ον Κυ

υ υ υ ρι ι ο ον π ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε εκ τω ω ω ων ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου χου ρα α α α

ε εκ των ου ου ου ου ρα α νω ων

Α α αλ λη λου ι ι ι ι ι α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α Δ ρ

Ἔτερον, Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ π Πά.

Α ι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει χει ει ει ει ει ει ει ηει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ηει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ηει ει ει ει ει ει ει ει ει

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ π υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

το ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι το ον

Κυ υ υ υ υ ρι ι ο ον π ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ων ου ου ου ου κ ε

ε εκ τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου χου ου ου ου ρα α α α ε

εκ των ου ου ου ρα α α νω ων

γα α α α α α με ε ε ε ε ε γα

α α α α α με γα α α α α

με ε ε γα α με με ε γγα γα α

με γα α α με ε ε γα α α με

ε ε γα α με ε ε με γα με με γα

γα α με ε ε τα με γα γα με γα α με

γα με με ε γγα γα α α με ε

Α α α α α α αλ λη η λου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ι ι ι ι ι αλ λη η λου ου ου

ου ι ι α α π α α αλ λη λου ου

ι ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α π

Ἰωάννου Κλαδᾶ, τοῦ Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Α ι αι αι αι αι αι αι α αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ναι ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει τε ε π το ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ

ου ρα α α νω ω ω ω ω ω Δ ρ

ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω

λω ω ω ω ω ω Δ ω ω ω ω ω

χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Δ ρ

ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω

ω ω π ε εκ τω ω ω ω ω

ω ω ε εκ των ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ρα α α α α νω ω π ων λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γε ε ε

ε ε ε ε ε Δ α λε ε ε ε με ε

ε ε ε ε ρα α α α υε ε π

ε ε ε ε ε ε βου ου ου ου ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε π ε ε

ε ε ε ε ε ε ρα α α α α α

α α α α α α α α λ η η η

η η η η η η η η λου ου ου ου

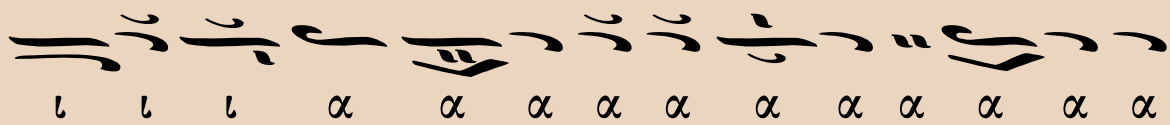
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζ

ρ ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

α α ρα χα α α α α α α α α λ

λη η η η η η η η η η η η η

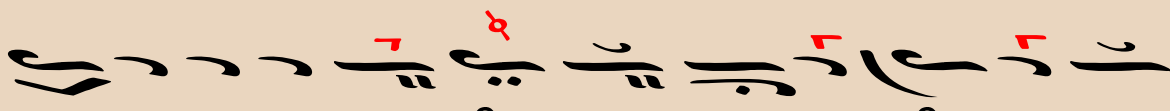
η λου ου ου ου ρου ου ου ου ου ο ι

ι ι ι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α χα α φ α α

α α α α α ρα α α α ρα α α

α α α αλ λη η η η η η ρη η

η η η η η η η π η ρη η

η η η ρη η η η η η η η η η

η ρη η η η η η η π η ρα

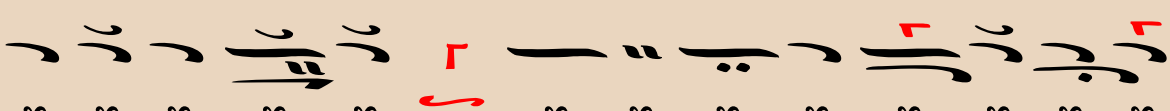
α α α α α α α α α α αλ λη

η η η η η η η η η η η φ η

η η η η η η η χη η η η η

η η η η η π η η η η η η η

η η η η η η η η π λου ου

ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι η ι ι ι ι α α α π βου

ου α α α α η α α α α α αλ

λη λου ου ι ι α α α α α α α

α α η α α α α α π α α α α α

α α α α α α α α α α α α

χα α α α α Δ ρ

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος δ'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ

κόσμου.

‘Ο Ίερεὺς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β’ Χορὸς· Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

‘Ο Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἀρχεται ὁ α’ Χορὸς.

ᾠχος ➡ — Δι.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον Δ α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος β (δὶς)

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον ζ ‘Ο β’ Χορὸς α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος Δ

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.